

REVISTA FORTELOR TERESTRE

Publicație editată de Statul Major al Forțelor Terestre

www.rft.forter.ro

ACTUALITATE

Pregătire pentru o nouă misiune în Afganistan

- Două unități ale Brigăzii 1 Mecanizate se pregătesc pentru misiunea în Afganistan p. 24

TEATRE DE OPERAȚII

O misiune, o echipă, un parteneriat

- Interviu cu comandantul CTZ colonel James Blackburn și cu locțiitorul comandantului CTZ, colonel Viorel Albăstroiu p. 60

CULTURĂ

Armata, asimilată
ideii de frumos

- Interviu cu actorul și omul de cultură Mihai Mălaimare p.66

ISSN 1842-3817

ACTUALITATE

Exercițiul multinațional "TISA 2011"

Militarii din România, Ungaria și Serbia participă, în perioada 27 iunie-1 iulie, la exercițiul multinațional "TISA 2011", care se desfășoară în poligonul de

instrucție "Răureni" din Județul Vâlcea. Tema exercițiului, care a ajuns la cea de a treia ediție, se referă la acțiunea batalionului multinațional de geniu, împreună cu alte elemente ale sistemului național de apărare, pentru limitarea unui dezastru natural. La exercițiu iau parte 150 militari romani, la care se adaugă câte 25 de genști sârbi și maghiari. Militarii vor acționa întrunit atât pentru rezolvarea unor situații pe hartă, în cadrul unor exerciții de comandament (CPX)... [\[continuare\]](#) »

ULTIMA ORĂ

S-a efectuat rotirea detașamentelor OMLT tip batalion în Afganistan

Ceremonia transferului de autoritate dintre detașamentul OMLT (Operational Mentoring and Liaison Team), tip batalion, rotația a III-a, comandat de locotenent colonelul

Sorinel-Relu Neguț și detașamentul OMLT, tip batalion, rotația a IV-a, comandat de locotenent colonelul Corneliu Vișan a avut loc în data de 10 februarie în Camp Apache din provincia Zabul, Afganistan.

Pe perioada a șase luni de misiune, cei aproximativ 30 de militari din componența detașamentului OMLT, tip batalion, rotația a III-a, au desfășurat activități de instruire și consiliere a militarilor Kandakului (batalion) nr. 5 din cadrul Brigăzii 2 ANA (Armata Națională Afgană)...

[\[continuare\]](#) »

www.rft.forter.ro

"Revista forțelor
terestre" online

știri despre
militarii din
forțele terestre

emisiunile
militare ale
posturilor radio
teritoriale

relatări din
teatrele de
operații

1 2 3 4

ȘTIRI PRIMITE LA ÎNCHIDEREA EDIȚIEI

Spectacol filantropic "Darul bucuriei"

Miercuri, 15 decembrie, la Schitul "Sfântul Lazăr" Alba Iulia elevii Colegiului Militar Liceal "Mihai Viteazul" au prezentat un spectacol de colinde pentru copiii și vârstnicii pe care-i are în "grijă" Asociația Filantropia Ortodoxă Alba Iulia. Ca în fiecare an elevii în uniforme albastre au împărțit...

[continuare](#) »

INTERVIU

Participarea noastră contribuie la sporirea vizibilității Armatei României în rândul partenerilor de coaliție

Participarea noastră contribuie la sporirea vizibilității Armatei României în rândul partenerilor de coaliție și dacă vreți, reprezintă principalul element de contribuție consolidată la efortul comun al alianței pentru clădirea unei armate afgane naționale și pentru trecerea Afganistanului la o nouă etapă de dezvoltare. Personalul de stat major ce compune elementul interimar de comandă și control are o contribuție esențială în conducerea atât a forțelor românești... [\[continuare\]](#) »

ALMA MATER

"Beretele Albastre" au desfășurat activități de voluntariat. Membrii clubului sunt angajați în promovarea frumuseților județului Alba...

Proiectul cultural-educativ "Numai poetul...". Ca în fiecare an, la CML "Mihai Viteazul" s-a derulat o serie de activități dedicate poetului Mihai Eminescu...

BIBLIOTECA VIRTUALĂ

Străjer în calea furtunilor

"Străjer în calea furtunilor" – publicație editată de Fundația "Mareșal Alexandru Averescu"

Magazinel Fundației "Mareșal Alexandru Averescu" (an IV, nr. 9), cu apariție semestrială, este "centrat" pe Ziua Eroilor și proxima aniversare (95 de ani de la înființare, august 1916) a Armatei a 2-a, al cărei prim comandant a fost învingătorul de la Mărăști. Cel de-al doilea „obiectiv”, face subiectul unei cronici a gl. mr. (r.) prof. univ. dr. Visarion Neagoe, 95 de ani de istorie. De la Armata a 2-a, la Divizia 2 Infanterie... [\[continuare\]](#) »

CULTURĂ

Soldatul ca om frumos

Domnul Dan Puric, prezent în prima jumătate a lunii decembrie a anului 2009 la Cercul Militar din Caracal cu ocazia lansării de carte și a participării la una din multele sale conferințe creștine, a oferit, cu o elocvență modestă, expresii clare ale realității identității poporului român și, în același timp, ale modelării unei comunități neșubordonate circumstanțelor, ci destinului său istoric. Toate acestea au fost expuse fără să țină seama de oboseala acumulată în urma multitudinii activităților în care este implicat omul de cultură Dan Puric.

TEATRE DE OPERAȚII

"Șoimii Carpaților" au predat ștabela în Afganistan

Ceremonia transferului de autoritate dintre Batalionul 812 Infanterie "Șoimii Carpaților" din Bistrița, comandat de locotenent colonelul Cornel Scurt, și Batalionul 26 Infanterie "Scorpionii Roșii" din Craiova, comandat de locotenent colonelul Dan Ionescu, s-a desfășurat vineri, 4 februarie, în Camp Bullard din provincia Zabul, Afganistan. La festivitate au participat comandorul Costel Avrămescu, comandantul Centrului de Conducere Operațională și colonelul Viorel

PUBLICAȚII TERITORIALE

"Curierul Armatei" nr. 12/2011

• Români ai încredere în armată, profesori și biserică. • Veniră oltenii. • Batalionul 495 Infanterie, la un pas de Afganistan. • Instructorii români la Wolverine.

"Orizont militar" nr. 104/2011

• Cincu – glasul gurilor de tun. • Răchetist la regimentul de la Cluj. • Batalionul 811 Infanterie – Afganistan, Bogata și... acasă. • Balul absolvenților la Alba Iulia. • Batalionul 136 Geniu – 50 de ani de existență.

"În slujba patriei" nr. 1/2011

REDAȚIA

str. Drumul Taberei nr. 9-11
sector 6 cod 061416

BUCUREȘTI
tel: 021-318 22 47
021-318 53 67 int. 189, 389
fax: 021-318 53 65
021-318 22 47

REDACTOR-ȘEF

Colonel
Dragoș ANGHELACHE

REDACTOR

Locotenent
Bogdan RĂDULESCU

SECRETAR DE REDACȚIE
Maior Ion Adrian CURIMAN

DTP

Revista forțelor terestre

PROCESARE TEXTE
Filofteia LINCĂ

ADMINISTRAȚIE
Plt. adj. pr. Adrian IUZIC

INTERNET

www.forter.ro
e-mail: rft@forter.ro

Coperta 1

Pregătire pentru ISAF
Foto: Dan VEREȘ

Coperta 4

Înainte de plecare
Foto: Radu SĂCĂREA

ISSN: 1582-1296

B 0516 C: 0000/2011

Tipărit la
Centrul Tehnic Editorial al Armatei
tel: 021-224 26 34
fax: 021-224 04 05

Copyright:

este autorizată orice reproducere,
fără a percepe taxe, cu condiția
indicării cu exactitate a numărului
și a datei apariției publicației

INTERVIU

**Divizia 1 Infanterie „Dacica” la
95 de ani de existență 2**

Colonel Dragoș ANGHELACHE

EVENTIMENT

**De ziua categoriei de forțe,
Statul Major al Forțelor Terestre a
primit Drapelul de luptă 10**

Plutonier Radu SĂCĂREA

**Omagiu pentru eroii români
căzuți în teatrele de operații 13**

Maior Ion Adrian CURIMAN

**Un batalion pe care
se contează 14**

Colonel Dragoș ANGHELACHE

**Polițiștii militari sărbătoriți
la Statul Major al Forțelor
Terestre 16**

Colonel Dragoș ANGHELACHE

STOP-CADRU

**Misiunea RO-FND
a ajuns la final 20**

Locotenent-colonel Radu SICHIM

**Polițiștii militari din Batalionul 300
Sprijin au revenit acasă 22**

Colonel Dragoș ANGHELACHE

**Ultimul test înainte de plecarea
în misiune 26**

Maior Ion Adrian CURIMAN

Instruirea instructorilor 29

Locotenent Bogdan RĂDULESCU

**Principala noastră sarcină
este să îndeplinim misiunile
încredințate 30**

Maior Ion Adrian CURIMAN

**„Zona chimică” de la
Sighișoara 31**

Maistrul militar Radu MUREȘAN

**Un strop de fericire pentru copiii
de la Corabia 36**

Maior Ion Adrian CURIMAN

SALA ARMELOR

**Proiectul Transportor Blindat
pentru Trupe TBT 8x8 86**

Locotenent Bogdan RĂDULESCU

**Cercetarea militară româ-
nească pe standurile expozi-
țiilor de profil 88**

Colonel Dragoș ANGHELACHE

Tancul TR-85 M1 90

Colonel Dragoș ANGHELACHE

Sistemul israelian Iron Dome 92

Locotenent-colonel Văstie FUGACIU

**Rafael Advanced Defense
Systems 94**

Locotenent Bogdan RĂDULESCU

C Nr.2 • 2011 Cuprins

TEATRE DE OPERAȚII

**Un nou detașament ANA
Training a plecat în misiune 40**

Colonel Dragoș ANGHELACHE

**Batalionul 265 Poliție Militară
trimite un pluton în misiunea
EUFOR Althea 42**

Locotenent Bogdan RĂDULESCU

**Echipa O.M.L.T. instruită de
Brigada 15 Mecanizată a
plecat în misiune 43**

Locotenent-colonel Eduard BORHAN

Din nou în misiune 46

Maior Ion Adrian CURIMAN

Afganistan, o filozofie aparte 48

Locotenent Aurel STĂNESCU

**Scorpionii Negri, o parte
a istoriei 50**

Locotenent Aurel STĂNESCU

La final de misiune 52

Locotenent Claudiu DRÎMBOI

**O misiune, o echipă,
un parteneriat 60**

Maior Robert N. HOOVER,
Maior Oliver ANGHEL

TRADIȚII MILITARE ȘI CULTURĂ

**Armata, asimilată ideii de
frumos 66**

Locotenent Bogdan Rădulescu

**Concert pe Câmpul
lui Marte 71**

Locotenent-colonel Radu SICHIM

**Cercul militar, o instituție des-
chisă 72**

Colonel Dragoș ANGHELACHE

**Vizită în cetatea culturală a
României 75**

Locotenent Bogdan RĂDULESCU

Conexiuni artistice 78

Colonel Dragoș ANGHELACHE

Mereu aproape de cer 80

Locotenent Bogdan RĂDULESCU

Doi ani 82

Geta MOLNAR

Divizia 1 Infanterie „Dacica” la 95 de ani de existență

*Interviu cu domnul general-maior Nicolae Dohotariu,
comandantul Diviziei 1 Infanterie „Dacica”*

Anul acesta, la 16 august, Divizia 1 Infanterie „Dacica”, purtătoarea tradițiilor militare ale Armatei 1, va serba 95 de ani de existență. Este un bun prilej pentru a prezenta transformările și realizările mării unități din ultimii ani.

Colonel Dragoș ANGHELACHE

Foto: arhiva foto a Diviziei 1 Infanterie „Dacica”

— Domnule general, suntem la jumătatea anului de instrucție. Vă propun să facem o retrospectivă a principalelor activități care s-au desfășurat în această perioadă de timp în marea unitate pe care o comandați.

— Într-adevăr, abia acum realizez că au trecut trei ani și jumătate de când sunt la comanda acestei structuri și, în același timp, vă mărturisesc sincer că este și primul interviu pe care-l dau în această perioadă de timp.

Ar fi foarte multe de spus, dar în esență elementul principal pentru această perioadă l-aș coagula focalizând pe procesul de transformare din corp de armată în divizie, pe care-l consider momentul cel mai important al acestor trei ani și jumătate. A fost un proces pe care l-aș numi dificil, în primul rând pentru că au trebuit schimbate și mentalități dar, în același timp, au trebuit schimbate și o serie de documente organizatorice, pentru că nu este ușor, de la atribuții administrative – așa cum era Corpul 1 Armată Teritorial – să treci la responsabilități de ordin operațional. Așa cum spuneam, este vorba și de a schimba mentalitatea oamenilor de la teritorial la dislocabil, trebuie să-ți adaptezi o serie întreagă de documente specifice, proceduri de operare, reguli de ordine interioară. Este exact direcția în care am acționat și cu care am pornit. Am fundamentat aceste reguli de ordine interioară în cadrul comandamentului, s-au elaborat procedurile de operare standard specifice unei structuri luptătoare, ele au fost validate pe timpul antrenamentelor desfășurate astfel încât, după părerea mea, din obiectivele pe care le avem de îndeplinit în concordanță cu angajamentele asumate, la finalul anului 2014 comandamentul diviziei să devină operațional, și consider că, din punctul nostru de vedere, ne-am achitat de sarcini. Adică toate acele aspecte care țineau de pregătirea personalului și elaborarea documentelor organizatorice le consider ca fiind un proces încheiat și mă declar pe deplin satisfăcut de nivelul de pregătire al oamenilor. Acesta este unul dintre elementele care mă bucură cel mai mult. Am avut și am în continua-

re plăcerea și șansa de a lucra lângă niște oameni excepționali.

— *Domnule general, în luna mai comandamentul diviziei a planificat și a condus, pentru prima dată în formula actuală, un exercițiu cu o brigadă. Care au fost obiectivele urmărite și în ce au constat activitățile desfășurate?*

— Ne-am propus niște obiective pe termen lung și, pentru a înțelege mai bine, voi face un mic excurs. Ne-am propus ca, în conformitate cu planurile inițiale despre care vorbeam privind planurile de operaționalizare ale comandamentului diviziei, să parcurgem principalele forme de operații pe care trebuie să le îndeplinească o divizie în luptă și, în această idee, am planificat, în fiecare an, câte un MAPEX al diviziei, în care documentele de luptă au fost elaborate în volum complet. Tocmai pentru a utiliza aceste documente precum și munca oame-

nilor am ales un principiu de pregătire succesiv. Spre exemplu: dacă anul acesta comandamentul diviziei joacă operația ofensivă în afara teritoriului național în condițiile Articolului 5, documentele produse în volum complet se exploatează de către marile unități

din subordine în anul următor. În acest fel ei joacă această tematică cu o decalare de un an, dar având la bază ordinul de operații, concepția operației și celelalte documente de luptă elaborate în volum complet de către comandament.

Anul acesta am optat pentru a conduce un exercițiu combinat, de comandament și cu trupe în teren, cu Brigada 2 Vânători de Munte, și am încercat – mergând pe ideea economiei de resurse – să concentrăm și să atingem mai multe obiective propuse. Unul dintre ele a fost și recertificarea Batalionului 21 Vânători de Munte, motiv pentru care a fost prins în această activitate și a reprezentat unitatea care a ieșit cu trupe, real, în teren. De asemenea,

și comandamentul brigăzii a ieșit în altă zonă unde și-a instalat punctul de comandă în totalitate. Apreciez că a fost o experiență bună, atât pentru executanți cât și pentru cadrele comandamentului diviziei, care au ajuns la acel nivel de performanță care le permite să execute, într-adevăr, responsabilitățile pe care trebuie să le ducem la bun sfârșit în mod normal.

— *Să rămânem în domeniul instrucției. La jumătatea lunii iunie*

Regimentul 61 Rachete Antiaeriene a executat tragerile în poligonul de la Capul Midia. Cum apreciați rezultatele obținute de unitate în actuala formulă?

— Am fost extrem de mulțumit pentru că, vă mărturisesc cu sinceritate, dintre toate unitățile prezente la trageri în ziua de 15 iunie, cel mai bun rezultat a fost apreciat drept cel obținut de Regimentul 61 Rachete Antiaeriene, în speță bateria comandată de căpitanul Cornel Giurcă, reușind să impresioneze întreaga asistență, nu numai pe mine personal. Am folosit o mică pauză în ziua respectivă pentru a-i aduna pe toți și a le mulțumi pentru pregătirea deosebită la care au ajuns și mai ales pentru efortul pe care l-au depus, fiindcă în spatele acestui rezultat stă o muncă asiduă de patru-cinci luni de zile.

— *La această dată deja s-a încheiat rotirea unităților în teatrul de operații din Afganistan și, de această dată, toate unitățile – atât cele care au sosit în țară cât și cele care se află în misiune – aparțin Diviziei 1 Infanterie „Dacica”. De asemenea, divizia a pregătit detașamente tip OMLT și ANA Training care au fost introduse în teatrul de operații. Cum apreciați că s-a desfășurat activitatea din punctul de vedere al pregătirii acestor misiuni și cum apreciați activitatea militarilor din subordinea dumneavoastră aflați în acest moment în teatrul de operații?*

— Ați atins un subiect foarte important. Este, practic, obiectivul numărul unu al diviziei în acest an: participarea în teatrul de operații Afganistan. Așa cum bine ați subliniat, într-adevăr, cea mai mare pondere a efectivelor implicate în operațiunea ISAF, în anul acesta, aparțin Diviziei 1 Infanterie. Avem încă unități din Brigada 2 Infanterie [la data

de 15 iunie - n. red.], ne găsim în procesul de rotire a efectivelor, a început deja să intre și prima unitate de manevră a Brigăzii 1 Mecanizată în teatrul de operații din Afganistan; ne găsim, practic, în momentul de rotire al responsabilităților în teatru. Este un moment extrem de sensibil ce se va încheia la jumătatea lunii august – mă refer aici la înlocuirea completă a efectivelor Brigăzii 2 Infanterie – și, așa cum spuneam mai devreme, acesta a reprezentat obiectivul principal al diviziei în acest an. Pentru a fi liniștiți, atât cât se poate într-un mediu cu un risc extrem de ridicat, vă mărturisesc cu sinceritate că principala noastră preocupare a reprezentat-o pregătirea efectivelor înainte de plecarea în misiuni. Din acest punct de vedere vă spun că nu s-a făcut rabat de la efort, încadrare în timp sau prevedere regulamentară. Apreciez, în mod deosebit, responsabilitatea oamenilor pe timpul acestei perioade de pregătire, iar rezultatele încep să se vadă.

— *Domnule general, ne apropiem de sfârșitul interviului. Anul acesta, Divizia 1 Infanterie „Dacica”, purtătoare tradițiilor de luptă ale Armatei 1, va aniversa 95 de ani de la înființare. Vă rugăm să ne dați câteva detalii privind sărbătorirea acestui eveniment și, totodată, să transmiteți câteva gânduri subordonaților dumneavoastră.*

— Este, într-adevăr, un moment deosebit. 95 de ani de istorie și de tradiție ne obligă la foarte multe. Anul acesta spuneam că obiectivul principal l-a reprezentat participarea unităților noastre în teatrul de opera-

ții și nu întâmplător locul ales pentru celebrarea acestui eveniment a fost Craiova; tocmai pentru a oferi militarilor Brigăzii 2 Infanterie respectul care se cuvine pentru efortul în teatrul de operații Afganistan. O să vă dau câteva detalii în premieră. Ceremonialul se va desfășura într-un loc public, în Piața Mihai Viteazul, chiar lângă clădirea Primăriei și sperăm ca publicul craiovean, care este foarte atașat de armată – și acesta a fost un al doilea motiv foarte serios pe care l-am luat în calcul în momentul în care am stabilit locul respectiv – să vină în număr mare pentru că după desfășurarea ceremonialului militar, în Piața Mihai Viteazul va avea loc o demonstrație complexă din partea specialiștilor de diferite arme din compunerea diviziei. Vor fi prezenți vânătorii de munte, care vor face inclusiv coborâri pe tiroliană, vor fi demonstrații de arte marțiale ale militarilor din batalionul de cercetare, acțiunea unei echipe EOD și multe alte surprize. Nu în ultimul rând, vreau să subliniez că vom fi sprijiniți și de către o asociație care, după nume, este foarte apropiată diviziei, se numește „Terra Dacica Eterna” și alăturat nouă va prezenta publicului obiceiuri și porturi străvechi dacice.

Vom continua cu un moment important, deosebit, de data aceasta din zona publicistică. Vom lansa albumul fotografic dedicat întregii activități a acestei structuri, de la înființarea Armatei 1 de operații și până în prezent. Sperăm, de asemenea, și în participarea unor reprezentanți ai eşaloanelor superioare pe măsura acestui eveniment.

Pentru personalul din subordine, gândurile mele nu pot fi decât foarte deschise. Este un moment aniversar deosebit și cred că principalele mulțumiri trebuie orientate, într-adevăr, către oameni. Ei sunt cei care dau substanță activităților noastre și tot ei sunt cei care ne aduc satisfacții nouă, tuturor celor aflați în diferite funcții la eşaloanele superioare. Nu pot decât să le doresc multă sănătate, să le mulțumesc familiilor, în primul rând, pentru înțelegerea de care dau dovadă și pentru sprijinul pe care-l simțim din partea lor. Le urez succes în continuare și să accedă cât mai sus în ierarhia militară. ■

DIVIZIA 1 INFANTERIE: ANIVERSARE

Batalionul 117 Sprijin Logistic a împlinit, la 1 martie, un deceniu de existență. Unitatea a luat ființă în 2001, cu denumirea de Batalionul 1 Transport, ca urmare a transformării Batalionului 70 Infanterie al Brigăzii 7 Mecanizate „Grivița”. La 1 octombrie 2009, unitatea s-a transformat în Batalionul 116 Logistic, fiind resubordonat Brigăzii 1 Mecanizate. De la 1 mai 2010, unitatea poartă actuala denumire.

Una dintre principalele sarcini ale batalionului la pace a fost planificarea și executarea transporturilor militare. Astfel, au fost realizate transporturi militare în folosul unității, precum și în folosul altor unități, rezultând peste 3 500 000 km parcurși pe drumurile țării în principalele garnizoane subordonate Diviziei 1 Infanterie, dar și în cele aflate în afara zonei de responsabilitate, precum: Iași, Sibiu, Cisnădie, Bacău, Oradea, Târgu Mureș. În decursul ultimilor ani, tehnica auto românească a avut rezultate bune și s-a dovedit fiabilă în teatrele de operații din Somalia, Angola, Kosovo, Bosnia-Herțegovina, Irak și Afganistan, având o mare contribuție la îndeplinirea tuturor misiunilor încredințate de comandamentele întrunite.

Daniela Țăruși

DIVIZIA 2 INFANTERIE: CONVOCARE

La inițiativa Comandamentului Diviziei 2 Infanterie „Getica”, în perioada 7-8 martie, la comandamentul Brigăzii 15 Mecanizate „Podu Înalt” s-a desfășurat Convocarea ofițerilor cu cercetarea penală specială. La acest eveniment, organizat sub patronajul Secției Parchetelor Militare de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, au fost invitați ofițerii

cu cercetarea penală specială, consilierii juridici și comandanții subunităților de poliție militară din zona de responsabilitate a Parchetului Militar Iași. Au susținut prezentări și au răspuns la întrebările ofițerilor și subofițerilor prezenți la eveniment, prim-procurorul Irinel Rotariu și procurorii Gheorghe Prelipceanu și Constantin Petraru. Materialele și studiile de caz prezentate au vizat aspecte teoretice și practice legate de instruirea ofițerilor cu cercetarea penală specială în aplicarea Codului de Procedură Penală, pentru infracțiunile săvârșite de către militari, cu accent pe cele săvârșite în afara serviciului. În cadrul dezbaterilor au fost analizate problemele legate de ordinea și disciplina militară și rolul subunităților de poliție militară în controlul și gestionarea acestui domeniu.

Lt.col. Eduard Borhan

DIVIZIA 1 INFANTERIE: COMANDANT

Începând cu data de 31 martie, în funcția de comandant al Bazei 2 Logistice „Valahia” a fost numit colonelul Maricel Moldovineanu. În prezența comandantului diviziei, general-maior Nicolaie Dohotariu, a loțiitorului șefului de stat major pentru sprijin din cadrul diviziei, colonelul Mihai Condac, și a șefului logisticiei, colonelul Marian Mazilu, s-a dat citire ordinului șefului Statului Major General cu privire la numirea colonelului Maricel Moldovineanu în funcția de comandant al Bazei 2 Logistice. Dumnealui l-a înlocuit în funcție pe colonelul dr.Romică Cernat, la rândul său numit în cadrul Statului Major General, loc de unde a venit și noul comandant.

Odată cu schimbarea comandantului, a fost înlocuit și loțiitorul unității, în persoana locotenent-colonelului Tudor Curiman, fost comandant al Depozitului 238 Materiale Tehnice și Achiziții, care a fost avansat la gradul de colonel o dată cu numirea în funcție.

Plt. Radu Săcărea

DIVIZIA 4 INFANTERIE: DISTINCȚIE

În data de 29 aprilie, la sediul Brigăzii 81 Mecanizate „General Grigore Bălan” din Bistrița a avut loc ceremonia de conferire a „Emblemei de Onoare a Statului Major al Forțelor Terestre” Drapelului de luptă al mării unități. La această activitate au participat loțiitorul șefului SMFT, general-maior dr. Mircea Savu, loțiitorul Diviziei 4 Infanterie „Gemina” și ÎPS Andrei Andreicut, mitropolitul Clujului, Albei, Crișanei și Maramureșului, oficialități județene și

locale, reprezentanți ai instituțiilor din cadrul sistemului național de apărare din garnizoană, comandanții unităților subordonate și alți invitați.

„Emblema de Onoare a Statului Major al Forțelor Terestre” a fost conferită Drapelului de luptă al Brigăzii 81 Mecanizate de către generalul-maior Mircea Savu, ocazie cu care dumnealui a subliniat faptul că militarii brigăzii și-au făcut datoria cu prisosință, mai ales că, în misiunea din teatrul de operații Afganistan din 2011, marea unitate

te a participat cu personal din comandament, în cadrul Elementului de Comandă și Control Zabul, și cu două batalioane de manevră.

La rândul său, comandantul Brigăzii 81 Mecanizate, generalul de brigadă Dan-Florin Grecu, a subliniat că distincția oferită reprezintă încununarea eforturilor depuse de către întregul personal în cadrul activităților desfășurate atât în țară, cât și în teatrele de operații, și i-a asigurat pe cei prezenți că și în viitor activitățile desfășurate de militarii brigăzii se vor situa la aceleași standarde.

Lt.col. Florin Apăfăian

DIVIZIA 4 INFANTERIE: REPATRIERE

În cazarma Brigăzii 61 Vânători de Munte a avut loc, pe 16 aprilie, ceremonia militară și religioasă organizată cu ocazia întoarcerii din misiune a Echipei Operaționale de Consiliere și Legătură Sprijin Luptă de nivel batalion – rotația I. Cei 31 de militari care au format echipa, comandați de colonelul Vasile Cristea, au executat, în perioada septembrie 2010 – aprilie 2011, operații în sprijinul păcii sub comandă NATO, în provincia afgană Zabul, scopul fiind monitorizarea comandamentului și a Batalionului (Kandakului) 4 printr-o gamă complexă de activități specifice de instruire și consiliere.

Eugen Prodan Măciucă

DIVIZIA 2 INFANTERIE: PREGĂTIRE

În perioada 15 martie-13 aprilie, un detașament al Brigăzii 282 Infanterie Mecanizată a participat la un exercițiu de repetare a misiunii în sprijinul Brigăzii 172 SUA, în poligoanele Hohenfels și Grafenwoehr din Germania.

Procesul de instrucție desfășurat în comun s-a dovedit a fi de un real succes, colaborarea dintre militarii statelor participante realizându-se în mod constant și fericit în toate domeniile, de la cel profesional, prin instrucția la elicopter, lupta în localitate, reacția la incidente, specific teatrului de operații Afganistan, cât și în cel personal, respectiv conviețuirea în același spațiu timp de aproximativ o lună. Concomitent cu activitatea detașamentului, în perioada 5-7 aprilie, o delegație condusă de general de

brigadă Ariton Ioniță, șeful Statului Major al Forțelor Terestre, din care a făcut parte și domnul general de brigadă Nicolae Ciucă, comandantul Diviziei 2 Infanterie „Getica”, a participat la o întrunire în baza militară Hohenfels, cu șeful JMTC alături de șeful JMRC, reușind totodată să viziteze ambele poligoane de instrucție din zonă, Hohenfels și Grafenwoehr.

Lt.col. Eduard Borhan

DIVIZIA 1 INFANTERIE: STUDENȚI

La inițiativa comandantului Diviziei 1 Infanterie „Dacia”, general-maior Nicolae Dohotariu, în ziua de 23 martie, comandamentul diviziei a fost gazda studenților Academiei Forțelor Terestre, conduși de comandantul și rectorul acesteia, colonel dr. ing. Ghiță Bârsan. Încă de la sosire, distinșii oaspeți au fost întâmpinați de către comandantul diviziei, locțiitorul acestuia, general de brigadă Iulian Bacșiș, și de către șeful de stat major, colonel Gheorghe Vișan. În sala de festivități „Decebal” a comandamentului, locul de adunare a tuturor participanților, comandantul diviziei a făcut o scurtă prezentare viitorilor ofițeri cu privire la trecutul, prezentul și viitorul diviziei în

cadrul forțelor terestre și, nu în ultimul rând, la misiunea acesteia. A urmat apoi vizitarea sălii de tradiții militare și o fotografie de grup. Studenții, însoțiți de colonelul Marius Nicolin, au ajuns la Batalionul 2 Infanterie „Călugăreni” din subordinea Brigăzii 1 Mecanizate „Argedava”, unde șeful de stat major al unității, maiorul Eduard Danilof, a prezentat succint istoria batalionului, invitându-i apoi pe tinerii studenți pe câmpul de instrucție. La terminarea activității, comandantul diviziei i-a invitat să participe efectiv, la exercițiul ce urmează să-l desfășoare Brigada 2 Vânători de Munte „Sarmizegetusa”.

Plt. Radu Săcărea

DIVIZIA 4 INFANTERIE ANIVERSARE

Militarii Batalionului 32 Infanterie „Mircea” au sărbătorit, pe 1 aprilie, 128 de ani de la înființarea unității. Demni urmași ai militarilor români ce au atacat în cămăși liniile inamice în vara anului 1917, militarii bănățeni și-au îndeplinit cu cinste datoria în Irak, asigurând un climat de liniște și stabilitate în cele două provincii din aria de responsabilitate, în perioada 1 august 2007 – 1 martie 2008, în cadrul misiunii IRAQI FREEDOM. Militarii bănățeni au dat și o jertfă de sânge românesc în acest teatru de operații: la 21 septembrie 2007, când Ioan Grosaru și-a pierdut viața în urma unui atac cu un dispozitiv exploziv improvizat. În anul 2010 batalionul a încadrat detașamentul RO-FND XXI, ce a executat o misiune în teatrul de operații Kosovo în perioada 28 august 2010 – 8 martie 2011.

Lt.col. Radu Sichim

DIVIZIA 1 INFANTERIE: SCORPIONI

Brigada 2 Infanterie „Rovine” a împlinit, la 1 aprilie, 128 de ani de la înființare. Marea unitate moștenește tradițiile de luptă ale Diviziei 1 Infanterie, înființată la 1 aprilie 1883, prin Legea nr. 270 din 30 ianuarie 1883. În noaptea de 14 august 1916, o dată cu decretarea participării României la Primul Război Mondial, Divizia 2 Infanterie a primit misiunea de a acoperi frontiera de vest și nord-vest a Olteniei și respingerea acțiunilor ofensive ale armatei austro-ungare. În timpul celui de-Al Doilea Război Mondial, divizia a participat la luptele pentru eliberarea Basarabiei până la momentul 23 august 1944, apoi la luptele împotriva Germaniei pentru eliberarea Ungariei și Cehoslovaciei.

După decembrie 1989, ca urmare a procesului de reformă și restructurare a armatei, Divizia 2 Mecanizată se transformă în Brigada 2 Mecanizată, iar din anul 2002 devine brigadă infanterie moto, iar în 2006 – brigadă de infanterie. Militarii brigăzii au participat la o serie de exerciții multinaționale în Bulgaria, Bosnia-Herțegovina, Kosovo, Grecia și au participat la numeroase misiuni externe: UNAVEM III), mai multe misiuni ISAF și ENDURING FREEDOM în

Afganistan, precum și Antica Babilonia, în Irak. În perioada ianuarie-iunie 2011, militarii comandamentului brigăzii și Batalioanele 20 și 26 Infanterie au executat o misiune în provincia Zabul, Afganistan.

Lt.col. Vasile Fugaciu

DIVIZIA 2 INFANTERIE: INSTRUCȚIE

„Instruiește-te așa cum vei lupta!”.

Inspirați de motoul unității și în pragul demarării pregătirii pentru misiune, militarii din Batalionul 280 Infanterie Mecanizată au desfășurat trageri în cadrul unor exerciții complexe, în perioada 7-8 martie 2011, în poligonul automatizat Smârdan.

În pofida temperaturii scăzute și a ninsorii, subunitățile batalionului și-au îndeplinit misiunea cu succes.

Unul dintre obiectivele acestei perioade de pregătire a vizat asigurarea unor condiții de tragere care să asigure instruirea militarilor batalionului în condiții cât mai apropiate de realitățile unui teatru de operații. Pe întreg parcursul activităților de evaluare și trageri, comanda batalionului a urmărit atât etapele de planificare, cât mai ales etapele practice, concretizate în trageri de zi și de noapte, trageri ce au fost executate de toate subunitățile batalionului în funcție de specificul și misiunile fiecăreia.

Rezultatele obținute au fost preponderent foarte bune, în concordanță cu experiența și calitatea militarilor din cadrul Batalionului 280 Infanterie Mecanizată, referindu-ne aici la participarea cu succes la 12 exerciții internaționale și patru misiuni în teatre de operații.

Lt. Cătălin Crintea

DIVIZIA 4 INFANTERIE: CONCERTE

Începând din luna mai, Primăria Municipiului Timișoara, împreună cu Brigada 18 Infanterie „Banat” reiau tradiția concertelor de muzică militară în aer liber. Astfel, în perioada mai-octombrie 2011, în prima și a treia duminică a fiecărei luni, membrii muzicii militare vor încânta publicul cu mai multe genuri muzicale: muzică clasică, jazz, rock, blues, swing, muzică ușoară, pop și muzică de film. Parcul Central din Timișoara găzduiește stagiunea de muzică militară, iar fanfara militară susține concertele între orele 12.00 și 13.30.

Lt.col. Radu Sichim

DIVIZIA 4 INFANTERIE: DECORARE

Caporalul Anghel Paul Ilovan, rănit anul trecut în Afganistan, a primit, pe data de 31 martie, din partea ministrului Apărării Naționale, cea mai înaltă distincție militară - „Emblema de Onoare a Armatei României” - și a fost în corpul subofițerilor, fiind avansat la gradul de sergent, în semn de recunoștință pentru devotamentul și curajul manifestate pe timpul îndeplinirii misiunii în teatrul de operații. Sergentul Anghel Paul Ilovan din Batalionul 812 Manevră „Șoimii Carpaților” a fost rănit în ziua de 23 noiembrie 2010, în timpul unei misiuni de patrulare în provincia Zabul, Afganistan. În urma exploziei unui dispozitiv exploziv improvizat, militarul a fost rănit în zona feței, a mâinilor și a toracelui. După acordarea primului ajutor, sergentul Ilovan a fost transportat cu un elicopter de evacuare medicală la spitalul militar din Kandahar, apoi la un spital militar din Germania. Militarul a venit în țară la jumătatea lunii martie și a rămas, pentru o perioadă de timp, sub supravegherea medicilor de la Spitalul Universitar de Urgență Militar Central din București.

Ministrul Apărării Naționale, Gabriel Oprea, împreună cu șeful Statului Major General, general-maior Ștefan Dănilă, l-au vizitat cu acest prilej pe sergentul Ilovan la Spitalul Universitar de Urgență Militar Central și s-au interesat de tratamentul aplicat militarului și de procedurile de recuperare medicală în clinica de specialitate a spitalului, fiind informați de medicii curanți că evoluția stării de sănătate a pacientului este foarte bună, ceea ce va face posibilă reintegrarea sa cât mai curând în subunitatea din care face parte.

EROILOR MILITARI ROMANI
CAZUTI LA DATORIE

Eveniment

- **De ziua categoriei de forțe, Statul Major al Forțelor Terestre a primit Drapelul de luptă 10**

Plutonier Radu SĂCĂREA

La 25 octombrie 2010, în fața Palatului Național al Copiilor s-a ridicat Monumentul eroilor militari români căzuți la datorie. La opt luni distanță, în fața aceluiași monument, Statul Major al Forțelor Terestre a primit Drapelul de luptă.

- **Omagiu pentru eroii români căzuți în teatrele de operații 13**

Maior Ion Adrian CURIMAN

Luni, 9 mai, la Monumentul eroilor căzuți în teatrele de operații, amplasat în fața Palatului Național al Copiilor din București, s-a desfășurat ceremonia militară dedicată Zilei Independenței de Stat a României, Victoriei Coaliției Națiunilor Unite în cel de-Al Doilea Război Mondial și Zilei Europei, în prezența oficialităților militare și civile și a unei numeroase asistențe, formată din cadre militare în activitate, în rezervă și în retragere, veterani de război și reprezentanți ai autorităților publice.

- **Un batalion pe care se contează 14**

Colonel Dragoș ANGHELACHE

Ziua de 1 mai are o semnificație aparte pentru Batalionul 500 Sprijin deoarece la această dată, în 1998 s-a înființat unitatea, ca urmare a reorganizării Statului Major al Trupelor de Uscat, fiind necesară înființarea unei structuri logistice subordonate.

- **Polițiștii militari sărbătoriți la Statul Major al Forțelor Terestre 16**

Colonel Dragoș ANGHELACHE

Polițiștii militari și-au serbat ziua armeei pe 17 mai, la sediul Statului Major al Forțelor Terestre. Cu această ocazie, au fost invitați colegii din Garnizoana București – atât în activitate cât și în rezervă.

De ziua categoriei de forțe, Statul Major al Forțelor Terestre a primit Drapelul de luptă

La 25 octombrie 2010, în fața Palatului Național al Copiilor s-a ridicat Monumentul eroilor militari români căzuți la datorie. La opt luni distanță, în fața aceluiași monument, Statul Major al Forțelor Terestre a primit Drapelul de luptă.

Plutonier Radu SĂCĂREA

Foto: Petrică MIHALACHE

Drapelul de luptă este simbolul onoarei, vitejiei și gloriei militare. El evocă trecutul de luptă pentru libertate națională a poporului român, precum și tradițiile unității, amintindu-i fiecărui militar datoria sfântă de a servi cu credință patria, de a apăra cu orice preț unitatea, suveranitatea și independența României. Dimensiunea istorică a Forțelor Terestre și a biruințelor lor izvorăște din vremuri imemorabile, începând cu anonimii luptători pedestri. Istoria armatei de

uscat reprezintă o însumare a istoriilor armelor și specialităților ce au compus-o de-a lungul timpului și o compun și în prezent: infanteria, vânătorii de munte, tancurile, artileria, geniu, apărarea NBC etc. Denumite ca atare sau nu, Forțele Terestre au fost, la români, nu numai cea mai numeroasă componentă a oștirii, dar și singura categorie de forțe capabilă să angajeze, să desfășoare și să desăvârșească lupte, bătălii și operații, îndeplinind misiuni deosebit de grele, uneori fără sprijinul celorlalte componente ale armatei, situație mai frecvent întâlnită înainte de

Primul Război Mondial.

Ceremonia de primire a Drapelului de luptă de către Statul Major al Forțelor Terestre a fost precedată de ceremonia de depuneri de coroane de flori la monumentele Infanteriei, Artileriei și Geniului, cu ocazia aniversării Zilei Forțelor Terestre și bucuriei de a-l cinsti pe Sfântul Mare Mucenic Gheorghe, Purtătorul de Biruință, ca patron spiritual și ocrotitor al categoriei noastre de forțe. Acest moment constituie, de fapt, un simbol al continuității și trăinicieii ființei naționale, sub semnul vitejiei, puterii și al credinței.

Ceremonialul militar a început cu prezentarea onorului ministrului apărării, domnul Gabriel Oprea, urmat de trecerea în revistă a detașamentelor și salutul formației și invitaților. La ceremonial au participat reprezentanți ai Ministerului Apărării Naționale, autorități publice locale, cadre militare în rezervă și retragere, veterani de război, atașați militari străini și o numeroasă asistență. Drapelul de luptă a fost înmănat șefului Statului Major al Forțelor Terestre, domnul general de brigadă Arion Ioniță, de către ministrul apărării, domnul Gabriel Oprea, după citirea decretului prezidențial. A urmat apoi rostirea jurământului de credință de către detașamentele de militari. Primul detașament a fost alcătuit din militari ai Diviziei 1

Infanterie „Dacica”, urmat apoi de alte două detașamente reprezentând celelalte două divizii. În mesajul său, ministrul apărării naționale a amintit: „În această zi de sărbătoare, gândurile noastre se îndreaptă spre militarii români care își îndeplinesc cu cinste și devotament misiunile în afara țării, în operațiuni sub egida Uniunii Europene și NATO, pentru apărarea intereselor României și securității internaționale, precum și spre personalul militar și civil care, în marile unități și unitățile Forțelor Terestre de pe întreg cuprinsul țării, prin dăruire și muncă, fac posibilă îndeplinirea cu succes a misiunilor de luptă. E de datoria noastră să-i omagiem pe toți militarii care, de-a lungul istoriei, au luptat pentru libertate, unitate națională și integritate teritorială și i-au slujit cu devotament pe români. Îmi exprim omagiul și recunoștința în fața memoriei eroilor căzuți pe câmpurile de luptă

și în teatrele de operații, pentru ei datorită față de țară sub Drapelul tri-color reprezentând țelul suprem”. Ceremonialul militar s-a încheiat cu defilarea detașamentelor, urmată apoi, seara, de o retragere cu torțe pe itinerarul Universitatea Națională de Apărare „Carol I” – Bulevardul Cotroceni – Bulevardul Iuliu Maniu – Bulevardul Vasile Milea și Comandamentul Statului Major al Forțelor Terestre.

În etapa actuală, Forțele Terestre constituie o componentă importantă a securității României prin relevanța misiunilor acestora pentru nevoile de securitate ale țării, care sunt nemijlocit legate de capacitatea lor intrinsecă de a acționa în toată gama operațiilor militare. Menținerea capacității de luptă a acestei forțe, în prezent și în viitor, simultan cu transformarea sa într-o forță militară pentru secolul XXI, cere un efort cumulativ pe termen lung, de timp și de resurse. În acest context, Forțele Terestre vor continua să fie puse în fața dificilei decizii de a menține permanent echilibrul constant între cerințe și resurse. ■

EVENIMENT

EROI ROMÂNI CĂZUȚI ÎN TEATRELE DE OPERAȚII

Omagiu pentru eroii români căzuți în teatrele de operații

Luni, 9 mai, la Monumentul eroilor căzuți în teatrele de operații, amplasat în fața Palatului Național al Copiilor din București, s-a desfășurat ceremonia militară dedicată Zilei Independenței de Stat a României, Victoriei Coaliției Națiunilor Unite în cel de-Al Doilea Război Mondial și Zilei Europei, în prezența oficialităților militare și civile și a unei numeroase asistențe, formată din cadre militare în activitate, în rezervă și în retragere, veterani de război și reprezentanți ai autorităților publice.

Maior Ion Adrian CURIMAN

Foto: Petrică MIHALACHE

După primirea invitațiilor și intonarea imnului național, a avut loc dezvelirea unei plăci comemorative pe care sunt scrise numele celor 21 de militari români care și-au jertfit viața în teatrele de operații în care România a avut trupe. Dezvelirea plăcii comemorative a fost făcută de către ministrul apărării naționale, împreună cu primarul sectorului 4, domnul Cristian Popescu-Piedone. Ceremonialul a continuat cu o slujbă religioasă în cinstea eroilor români, săvârșită de către un sobor de preoți militari.

„Aducem astăzi, la Monumentul eroilor militari români căzuți în teatrele de operații și pe teritoriul național, un cald și înălțător omagiu camarazilor care și-au sacrificat viața departe de granițele țării sau îndeplinind misiuni pe meleaguri natale, onorându-și Jurământul față de Patrie, prin jertfa supremă săvârșită sub flamura Drapelului național. Pentru a le cinsti memoria, am dezvelit astăzi Placa comemorativă cu numele celor 21 de eroi care și-au dat viața în teatrele de operații”, a spus în alocuțiunea sa, ministrul apărării naționale, domnul Gabriel Oprea.

Membrii familiilor militarilor români căzuți la datorie în teatrele de operații au primit din

partea Comitetului Național de Inițiativă Român Medalia “Eroilor militari români”. Distincțiile au fost acordate de ministrul apărării naționale, domnul Gabriel Oprea și de primarul sectorului 2, domnul Neculai Onțanu.

Ceremonia a continuat cu depuneri de coroane din partea Președinției, Ministerului Apărării Naționale și asociațiilor de rezerviști. În afara personalităților din cadrul Ministerului Apărării Naționale, la festivități s-a făcut remarcată prezența în uniformă militară a fostului tenis-man Ilie Năstase și a antrenorului Octavian Belu.

Ceremonialul s-a încheiat cu defilarea militarilor Regimentului 30 Gardă “Mihai Viteazul”, în aplauzele oficialităților, asistenței și a familiilor militarilor români care și-au jertfit viața în teatrele de operații. ■

Un batalion pe care se contează

Interviu cu comandantul Batalionului 500 Sprijin, locotenent-colonel dr. Petrișor Jalbă

Ziua de 1 mai are o semnificație aparte pentru Batalionul 500 Sprijin deoarece la această dată, în 1998 s-a înființat unitatea, ca urmare a reorganizării Statului Major al Trupelor de Uscat, fiind necesară înființarea unei structuri logistice subordonate nemijlocit pentru deservirea acestuia. Astfel, prin Ordin al ministrului apărării naționale, se înființa Batalionul 500 Logistic, care se subordona SMTU prin serviciul logistic.

Colonel Dragoș ANGHELACHE

Foto: Daniel NISTOR

— *Unitatea pe care o comandați împlinește treisprezece ani de existență. Ce înseamnă Batalionul 500 Sprijin pentru Statul Major al Forțelor Terestre?*

— Batalionul 500 Sprijin reprezintă unitatea de bază care se află în subordinea directă a Statului Major al Forțelor Terestre și aceasta reprezintă pentru noi, militarii, unitatea care execută misiuni în sprijinul acestei mari categorii de forțe.

— *Care sunt cele mai importante misiuni pe care le-ați avut în anul trecut și în prima parte a acestui an?*

— Printre cele mai importante misiuni pe care le execută Batalionul 500 Sprijin sunt acelea de asigurare a materialelor ce țin de subzistența personalului care participă cu diferite misiuni în teatrele de operații, asigurarea mentenanței autovehiculelor care transportă diferite bunuri în folosul Statului Major al Forțelor Terestre, asigurarea cu armament și muniție, asigurarea logistică din punctul de vedere al bunurilor pe linie de alimente, geniu chimic și transmisiuni, precum și asigurarea asistenței medicale pentru militarii prezenți în teatrele de operații. Principalele evenimente care au avut loc în cadrul batalio-

nului au fost acelea de pregătire a activității de înmânare a Drapelului de luptă al Statului Major al Forțelor Terestre în care noi, cu personalul din subordine, am pus în valoare și am executat diferite activități de natură logistică, astfel încât această activitate de reprezentare la nivelul Statului Major al Forțelor Terestre să fie dusă la bun sfârșit.

— Noi, cei din SMFT, ne-am obișnuit ca, atunci când dorim ca ceva să meargă foarte bine, să apelăm la unitatea pe care o comandați. Cum se vede acest lucru din partea dumneavoastră?

— Batalionul 500 Sprijin este, cu siguranță, implicat în toate activitățile ce țin de asigurarea cu tot ceea ce

este necesar structurilor pentru buna funcționare a acestora în cadrul SMFT. Și așa vrea să menționez asigurarea cu diferite materiale – necesare pentru buna desfășurare a activităților atunci când diferite microstructuri se deplasează în teatrele de operații. Echipamentul necesar acestor categorii de militari, armamentul, munițiile, sunt puse la dispoziție de către noi, astfel încât acestea să-și desfășoare misiunea

încredințată în bune condiții. O altă activitate pe care o desfășoară Batalionul 500 Sprijin este legată de

transport, mai ales cu ocazia diferitelor situații, cum ar fi însoțirea bunurilor materiale pe timpul tranzitării Bucureștiului – de la periferie către Vama Otopeni –, transportul și însoțirea persoanelor cu funcții importante sau a unor delegații care participă la

diferite activități la Statul Major al Forțelor Terestre.

— Ce sarcini stau în fața batalionului pe anul în curs?

— La această dată batalionul desfășoară, pe lângă activitățile menționate anterior, sarcini de transport, de însoțire a diferitelor coloane, misiuni legate de pază a unor valori, misiuni în care sunt implicate structuri din cadrul batalionului – și mă refer la cele de poliție militară – inclusiv cele de pază a obiectivului Statului Major al Forțelor Terestre în care acesta își desfășoară activitatea. Suntem în măsură să răspundem oricăror provocări și oricăror solicitări din partea Statului Major al Forțelor Terestre pentru îndeplinirea misiunilor și pot afirma că toți pot conta pe Batalionul 500 Sprijin. ■

Polițiștii militari sărbătorii la Statul Major al Forțelor Terestre

Polițiștii militari și-au serbat ziua armei pe 17 mai, la sediul Statului Major al Forțelor Terestre. Cu această ocazie, au fost invitați colegii din Garnizoana București – atât în activitate cât și în rezervă.

Colonel Dragoș ANGHELACHE

Foto: Ion Adrian CURIMAN

A fost organizată o miniexpoziție militară cu tehnică militară și armament specifice polițiștilor militari după care, într-un cadru festiv, colegii noștri au primit felicitările din partea șefului Statului Major al Forțelor Terestre. Întrucât domnul general de brigadă Ariton Ioniță nu a fost prezent, fiind plecat într-o misiune, felicitările au fost transmise de către domnul general-maior dr. Mircea Savu, locțiitorul șefului Statului Major al Forțelor Terestre. În plus, domnul general-maior Savu a ținut să sublinieze profesionalismul polițiștilor militari din forțele terestre, nivelul calitativ ridicat la care și-au îndeplinit misiunile și modul responsabil în care își mențin în funcțiune tehnica militară din dotare, nu în toate cazurile din cele mai noi generații.

Polițiștii militari din București au o colaborare strânsă cu colegii din Ministerul Administrației și Internelor. Cu ocazia diferitelor evenimente organizate de Statul Major al Forțelor Terestre în Capitală, polițiștii rutieri au acordat sprijinul de specialitate colegilor militari. Acesta a fost și motivul pentru care șeful Brigăzii de Poliție Rutieră a Capitalei, comisarul-șef Dragoș Nicu, i s-a oferit cea mai înaltă distincție a categoriei noastre de forțe, „Emblema de Onoare a Forțelor Terestre”.

La sfârșitul festivității, șeful Secției Poliție Miliară din Statul Major al Forțelor Terestre, colonel Lucian Leucută, și șeful Brigăzii de Poliție Rutieră din București, comisarul-șef Dragoș Nicu, au răspuns câtorva întrebări adresate de publicația noastră:

— *Domnule colonel, la 15 mai Poliția Militară își serbează ziua armei. Vă rog să*

spuneți câteva cuvinte despre istoricul acestei arme.

— Da, la 15 mai am sărbătorit 21 de ani de la reînființarea poliției militare moderne. Precizez acest lucru deoarece primele atestări ale poliției militare apar în 1863 când a fost tipărită prima dată expresia „poliția trupei” care apărea într-un regulament domnesc. De asemenea, pe vremea lui Alexandru Ioan Cuza, în cadrul jandarmriei rurale a fost constituit un corp aparte, care se numea poliție militară și care avea atribuții specifice poliției militare. La sfârșitul celui de-Al Doilea Război Mondial, poliția militară a fost împărțită pe mai multe structuri, cu alte denumiri, dar care nu și-au dovedit eficacitatea de-a lungul timpului. De aceea, începând cu 1990, Ministerul Apărării Naționale a considerat că o structură specializată în controlul traficului autovehiculelor militare, ordine și disciplină, pază obiective și protecție demnitari precum și cercetarea și investigarea primară trebuie făcute de un organ specializat, care a primit din nou denumirea de Poliție Militară.

— În cei douăzeci și unu de ani de existență, Poliția Militară a suferit o serie de transformări: mă refer la structura acestei arme. Cum arată Poliția Militară a Forțelor Terestre Române?

— De-a lungul timpului, chiar de la reînființarea acesteia, Poliția Militară a suferit o serie de transformări, atât din punct de vedere organizatoric, cât și din punct de vedere al misiunilor și sarcinilor. Fiind în pas cu dezvoltarea Armatei României și dorind să respecte cerințele NATO – aceea de a acționa ca o forță elastică, independentă, atât în țară cât și în afara granițelor țării – Poliția Militară și-a transformat, conform noilor cerințe, atât structurile cât și

tacticile. La această dată, în subordinea Statului Major al Forțelor Terestre există subunități de poliție militară aparținând unităților direct subordonate – și mă refer la subunitățile de poliție militară din Sibiu, Râmnicu Vâlcea, Pitești – și, de asemenea, în cadrul batalioanelor de sprijin și, evident, cele care se află în subordinea diviziilor.

— Sunt situații – și nu puține – când Poliția Militară colaborează cu Poliția Română. Vă rog să ne spuneți câteva cuvinte despre această colaborare.

— Este o colaborare deosebit de fructuoasă. Noi am solicitat de foarte

multe ori sprijinul colegilor de la Ministerul Administrației și Internelor, și în mod special celor de la Poliția Rutieră. O colaborare de excepție a fost, într-adevăr, cu domnul comisar-șef Dragoș Nicu, care în funcția sa de comandant al Brigăzii de Poliție Rutieră din București ne-a sprijinit ori de câte ori am solicitat acest lucru. Atât dumnealui, personal, cât și subordonații săi, au dovedit profesionalism, spirit de într-ajutorare și un adevărat spirit de echipă pentru care aș dori să le mulțumesc și cu această ocazie.

— Domnule comisar-șef, ne-am mai întâlnit și cu ocazia unor prezentări pe care le-ați făcut la pregătirea personalului din Statul Major al Forțelor Terestre. Cum se vede din partea dumneavoastră colaborarea cu poliția militară?

— Așa cum a spus și colegul meu, avem o colaborare foarte bună, mai ales la nivelul Capitalei unde dumnealor contează pe noi, dar și noi contăm pe dumnealor din punctul de vedere al schimbului de informații. Sprijinul acordat de colegii mei, pe care-i reprezint cu mândrie, este unul care, ținând cont de traficul rutier din Capitală, înseamnă foarte mult ducerea la bun sfârșit a misiuni-

lor pe care le au de îndeplinit.

— Vă rugăm să spuneți câteva cuvinte de suflet pentru colegii dumneavoastră militari.

— Cu ocazia celor douăzeci și unu de ani de activitate le urez "La mulți ani!", multă sănătate tuturor colegilor de la poliția militară, să fie mândri de ceea ce fac și avem certitudinea că, în continuare, colaborarea între cele două instituții va funcționa poate mai bine decât funcționează astăzi. Suntem alături de ei în acest moment aniversar și le urăm toate cele bune.

— Domnule colonel, câteva cuvinte pentru colegii dumneavoastră din forțele terestre.

— Țin să îmi salut, cu această ocazie, toți colegii, să-mi felicite subordonații pentru rezultatele deosebite pe care le-au obținut în executarea tuturor misiunilor, fără sincope, le urez multă sănătate, împlinirea tuturor dorințelor și, bineînțeles, tradiționalul "La mulți ani!" ■

Stop-cadru în forțele terestre

• Misiunea RO-FND a ajuns la final 20

Locotenent-colonel Radu SICHIM

După 21 de rotații, misiunea detașamentului românesc de forțe RO-FND în teatrul de operații din Kosovo a ajuns la final. În cei nouă ani de prezență continuă în această zonă de operații militare români au asigurat, în cooperare cu aliații și partenerii n

• Polițiștii militari din Batalionul 300 Sprijin au revenit acasă 22

Colonel Dragoș ANGHELACHE

Ceremonia de sosire din Bosnia-Herțegovina a plutonului de poliție militară din componența Batalionului 300 sprijin al Diviziei 1 Infanterie s-a desfășurat luni, în cazarma batalionului. Timp de șase luni, eu au executat, în cadrul operației Althea, misi

• Ultimul test înainte de plecarea în misiune 26

Maior Ion Adrian CURIMAN

Batalionul 2 Infanterie „Călugăreni” a participat în perioada 4 – 17 aprilie la etapa de instruire prin simulare reală și trageri reale (SIMFTX-LFX) din Centrul de Instruire pentru Luptă al Forțelor Terestre (CIL-FT Cincu) a exercițiului „ARGEDAVA 25 – 10”

• Instruirea instructorilor 29

Locotenent Bogdan RĂDULESCU

Pe timpul pregătirii pentru misiunea ISAF din Afganistan, Batalionul 495 Infanterie „Ștefan Șoverth” a primit, în luna martie, consiliere din partea unei echipe de instructori BMATT (British Military Training Team – Echipa Britanică pentru Pregătire Milită

• Principala noastră sarcină este să îndeplinim misiunile încredințate 30

Maior Ion Adrian CURIMAN

Interviu cu comandantul Brigăzii 1 Mecanizată „Argedava”, colonel Marius Harabagiu, pe timpul executării SIM-FTX cu comandamentul brigăzii și Batalionul 2 Infanterie „Călugăreni” în poligonul Cincu.

• „Zona chimică” de la Sighișoara 31

Maistru militar Radu MUREȘAN

Putem vorbi despre începuturile armei Apărare Chimică, Bacteriologică, Radiologică și Nucleară, pe scurt CBRN, în România, undeva la începutul anilor 1920 după ce în timpul primului război mondial acțiunile de utilizare a gazelor toxice de luptă de către o

• Un strop de fericire pentru copii de la Corabia 36

Maior Ion Adrian CURIMAN

Tradiția spune că, de Paști, toți copiii trebuie să se înnoiască. Mai mult decât hăinuțe, jucării și dulciuri, copiii instituționalizați așteaptă să primească, măcar în această perioadă a anului, un strop de căldură sufletească.

Misiunea RO-FND a ajuns la final

După 21 de rotații, misiunea detașamentului românesc de forțe RO-FND în teatrul de operații din Kosovo a ajuns la final. În cei nouă ani de prezență continuă în această zonă de operații militarii români au asigurat, în cooperare cu aliații și partenerii noștri un mediu stabil de securitate pentru buna desfășurare a activității autorității locale și a organizațiilor internaționale.

Locotenent-colonel Radu SICHIM

Foto: Florentin LAZĂR

Marți, 15 martie, în cazarma Batalionului 32 Infanterie "Mircea" din Timișoara a avut loc ceremonia de sosire a celor 86 de militari constituiți în detașamentul RO-FND XXI din teatrul de operații Kosovo. După executarea apelului solemn și oficierea serviciului religios comandantul detașamentului, locotenent-colonelul Liviu Stoica a prezentat, în discursul său, principalele caracteristici ale celor șase luni de misiune desfășurate de "Scorpionii Galbeni".

Astfel, pe parcursul acestei misiuni militare bănățeni s-au confruntat cu diverse situații pe care au reușit, cu profesionalism și dăruire, să rezolve în cele mai onorabile moduri. "Timp de șase luni – precizează locotenent-colonelul Stoica – militarii au executat peste 500 misiuni de patrulare, escortă, sau puncte de control trafic, parcurgând aproximativ 150 000 kilometri. La finalul misiunii, comandantul Grupului Multinațional, colonelul Carlo Emiliani a sintetizat activitatea detașamentului într-o frază: «Am fost mândru să am sub comandă asemenea militari». La întoarcerea acasă, Detașamentul RO-FND XXI poate raporta cu fruntea sus «Misiune îndeplinită!»"

La rândul său, comandantul Diviziei 4 Infanterie "Gemina", general de brigadă dr. Dumitru Scarlat, a dat citire mesajului ministrului apărării naționale în care se subliniază că misiuni precum paza, securi-

tatea și supraveghere diferitelor comunități, patrularea cu mijloace auto și pe jos, executarea observării din posturi fixe sau temporare pe timp de zi și de noapte, escortarea convoaielor cu persoane și materiale, efectuarea cercetării anumitor obiective sau supravegherea lor temporară, recunoașterile desfășurate în sprijinul forței proprii și în comun cu partenerii străini, asigurarea forței de reacție rapidă nu sunt misiuni ușoare și, de aceea, ministrul apărării naționale a dorit să-i asigure de toată considerația sa și de respectul pentru profesionalismul de care ați dat dovadă. Suntem deosebit de mândri că Armata României a reușit să trimită în teatrele de

operații asemenea structuri, foarte bine pregătite, precum Detașamentul RO-FND XXI, care pot raporta:

"Kosovo – misiune îndeplinită!"

La activitate au mai participat comandanți ai structurilor militare din cadrul Brigăzii 18 Infanterie "Banat" din Timișoara, precum și din alte structuri ale Sistemului

Național de Apărare, reprezentanți ai administrației publice județene și locale și, bineînțeles,

mass-media locală. Defilarea infanteriștilor bănățeni a încheiat ceremonia militară organizată cu

ocazia repatrierii detașamentului românesc de forțe. Bucuria reînțalnirii cu cei dragi a fost imensă însă, după o binemeritată perioadă de odihnă, infanteriștii bănățeni vor începe o nouă etapă de instruire în care, desigur, vor valorifica întreaga experiență dobândită în teatrul de operații și toate lecțiile învățate. Misiunea NATO din Kosovo a trecut, în acest moment, în etapa a doua de tranziție a prezenței de descărajare, care implică reduceri progresive de forțe. Și în această fază România continuă să susțină eforturile comunității internaționale pentru stabilizarea zonei și menținerea unui mediu de securitate sigur. ■

Politiștii militari din Batalionul 300 Sprijin au revenit acasă

Ceremonia de sosire din Bosnia-Herțegovina a plutonului de poliție militară din componerea Batalionului 300 sprijin al Diviziei 1 Infanterie s-a desfășurat luni, în cazarma batalionului. Timp de șase luni, eu au executat, în cadrul operației Althea, misiuni de patrulare și recunoaștere și exerciții comune cu militarii din Bosnia-Herțegovina și cu cei ai Unității de Poliție Integrată.

Colonel Dragoș ANGHELACHE

Foto: Dragoș ANGHELACHE

Prezent la ceremonial, comandantul Centrului de Conducere Operațională, comandorul Costel Avrămescu, le-a urat „Bun venit acasă” militariilor întorși din misiune, după care a dat citire mesajului ministrului apărării naționale, prin care îi felicită pentru modul exemplar în care au acționat pentru a duce la îndeplinire misiunea încredințată.

În alocuțiunea sa, comandantul plutonului de poliție militară, Locotenentul Adrian Postelnicu, s-a adresat

familiilor militarilor din pluton, cărora le-a mulțumit pentru sprijinul moral acordat pe întreaga perioadă de desfășurare a misiunii. De asemenea, a mulțumit, în numele comenzii întregului pluton, Centrului de Conducere Operațională, comenzii Diviziei 1 Infanterie „Dacica” pentru suportul moral și material oferit permanent. După terminarea ceremonialului, locotenentul Postelnicu a făcut câteva precizări asupra misiunii executate în Bosnia-Herțegovina. "Am participat în perioada octombrie 2010 - aprilie 2011 la misiunea internațională

EUFOR Althea din Bosnia și Herțegovina. A fost o misiune de menținere a păcii și am participat în sprijinul autorităților EUFOR și autorităților locale la menținerea unui climat de pace și securitate în această țară. Principalele tipuri de misiuni executate au fost cele de patrulare, de recunoaștere și culegere de informații, în plus am participat la diverse exerciții și aplicații împreună cu compania IPU (Integrated Police Unit, din care am făcut și noi parte) alături de batalionul multinațional al EUFOR și, de asemenea, împreună cu militari din armata bosniacă. Pentru

mine, această misiune a fost o adevărată provocare și consider că a fost o experiență benefică. Acolo noi, românii, ne-am înțeles foarte bine cu toate națiunile, am întâlnit oameni extraordinari, am avut de învățat de la ei și sper că și ei au avut de învățat câte ceva de la noi."

Caporalul Georgiana Jianu este la prima misiune de acest gen și a fost singura prezență feminină din detașamentul EUFOR Althea. Cu toate acestea, după cum afirmă, nu s-au făcut diferențe în repartizarea misiunilor și a patrulei împreună cu camarazii săi bărbați. "Nu am avut un tratament diferențiat, am fost tratată asemenea colegilor mei. Când am vrut să vin în armată am știut că voi fi militar la fel ca ei. Suntem egali, avem aceleași drepturi, este firesc să avem și aceleași obligații. Atât timp cât ne respectăm reciproc n-au cum să fie probleme". Domnișoara Jianu a îndeplinit funcția de pistolar și face parte dintre cei cărora le place meseria aleasă. Afganistanul nu o sperie și este gata oricând pentru o nouă misiune.

Armata României are o îndelungată participare la misiuni în afara teritoriului național, inclusiv în Bosnia-Herțegovina. Primii militari români s-au alăturat încă din luna martie a anului 1996 efortului internațional de stabilizare și reconstrucție a acestei țări, în cadrul misiunii IFOR, condusă de NATO, ulterior SFOR. Începând din noiembrie 2004, Uniunea Europeană a preluat conducerea operațiunilor din Bosnia-Herțegovina, în cadrul operației EUFOR Althea. O dată cu decizia Uniunii Europene de trecere în anul 2010 a operației la faza misiunilor non-executive și de instruire, care au ca obiective consilierea instituțiilor bosniace și instruirea armatei, țara noastră a suplimentat contribuția națională cu două echipe mobile de instruire. ■

Brigada 1 Mecanizată Pregătire pentru o nouă

misiune în Afganistan

Ultimul test înainte de plecarea în misiune

Batalionul 2 Infanterie „Călugăreni” a participat în perioada 4 – 17 aprilie la etapa de instruire prin simulare reală și trageri reale (SIMFTX-LFX) din Centrul de Instruire pentru Luptă al Forțelor Terestre (CIL-FT Cincu) a exercițiului „ARGEDAVA 25 – 10”.

Maior Ion Adrian CURIMAN

Foto: Dan VEREȘ

Această ultimă etapă a exercițiului a fost cea mai importantă în instruirea Batalionului 2 Infanterie și a avut ca scop principal pregătirea personalului care încadrează batalionul, în vederea executării misiunilor specifice în teatrul de operații Afganistan. Pregătirea s-a executat prin utilizarea sistemelor de simulare MILES și HITS (echipamente de instrumentare și angajare a luptei bazate pe tehnologii laser), precum și printr-un exercițiu tactic cu trageri de luptă.

În perioada desfășurării exercițiului s-a pus accent pe antrenarea personalului în aplicarea procedurilor standard de operare pentru fiecare categorie de personal în parte. Astfel, personalul comandamentului batalionului a desfășurat, printre altele, activități specifice pentru perfecționarea în planificarea, organizarea și conducerea operațiilor specifice TO Afganistan, pregătirea reală pentru realizarea sarcinilor de coalitie în operațiile de contrainsurgență (COIN) și a celor specifice din LCEM, perfecționarea cunoștințelor de limbă engleză și de

comunicare în limbajul operațional specific teatrului de operații, și nu în ultimul rând, realizarea coeziunii structurii. Instrucția personalului ce încadrează subunitățile batalionului a avut ca obiective perfecționarea deprinderilor în conducerea și executarea manevrei de forțe, mijloace și foc prin executarea unor misiuni de patrulare, instalarea de posturi de observare dar și misiuni mai complexe. S-a urmărit, de asemenea, perfecționarea deprinderilor militarilor pentru exploatarea, întreținerea tehnicii, armamentului și materialelor în condiții extreme specifice TO.

Scenariul exercițiului a fost conceput pentru realizarea cadrului tactic-operativ în vederea planificării, conducerii și executării operațiilor non-art. 5, în TO afganistan. S-au luat în calcul diferitele tipuri de riscuri și amenințări la care pot fi supuși militarii români, riscuri care diferă în funcție de zona de desfășurare a operațiilor și de cauzele care le generează. Din acest punct de vedere au fost identificate riscuri și amenințări de natură teroristă, riscuri de tip clasic din partea grupărilor armate

STOP-CADRU ÎN FORȚELE TERESTRE

BRIGADA 1 MECANIZATĂ "ARGEDAVAL"

ale liderilor locali, riscuri reprezentate de lupta pentru combaterea activităților de crimă organizată sau interferarea cu acestea, riscuri generate de lupta unor lucrători localnici în bazele forțelor Coaliției și alte riscuri non-armate.

Sunt mulțumit de activitatea militarilor pe care îi am în subordine - ne-a declarat comandantul batalionului, locotenent-colonelul Berdilă Iulian - și consider că exercițiul și-a atins obiectivele

propuse, având în vedere faptul că în CIL-FT avem posibilitatea să replicăm într-o mare măsură condițiile reale din TO

Afganistan. De-a lungul celor 15 ani de existență, Batalionul 2 infanterie „Călugăreni” a reprezentat cu cinste armata română, iar profesionalismul și experiența milita-

rilor batalionului acumulate în cadrul operațiilor de menținere a păcii, în timpul exercițiilor

NATO-PFP și a exercițiilor și aplicațiilor tactice executate în țară, gradul ridicat de interoperabilitate cu forțele NATO, sunt dovada că și pe viitor unitatea va fi în măsură să execute la înalte standarde de performanță orice misiune atât în țară, cât și în afara granițelor țării. ■

Instruirea instructorilor

În urma unui acord de parteneriat între guvernul britanic și cel ceh, BMATT a fost dislocat în Vyškov, Republica Cehă, în anul 2000. Misiunea BMATT este de a oferi cursuri de formare militară, asistență în pregătirea militară și consultanță pentru țările partenere, în scopul de a dezvolta în continuare pregătirea forțelor armate și a capacităților lor de a participa la operații multinaționale de sprijin al păcii.

Locotenent Bogdan RĂDULESCU

Foto: Bogdan RĂDULESCU

Batalionul 495 Infanterie „Ștefan Șoverth”, în cadrul pregătirii pentru misiunea ISAF, în Afganistan, a beneficiat, în luna martie 2011, de consilierea unei echipe de instructori de la centrul BMATT (British Military Training Team) din Cehia. Constituind o garanție în plus a reușitei misiunii, echipa formată din doi instructori britanici și un instructor ceh a continuat procesul de pregătire a instructorilor noștri și a monitorizat desfășurarea instrucției.

Un element în plus efortului de pregătire a misiunii din teatrul de operații, sprijinul partenerilor britanici a fost „consistent și deosebit, activitatea fiind benefică din toate punctele de vedere”, subliniază comandantul Batalionul 495 Infanterie „Ștefan Șoverth”, locotenent-colonelul Dorin Toma.

Activitatea a permis perfecționarea cunoștințelor militarilor Batalionului 495 Infanterie „Ștefan Șoverth”, privind planificarea, organizarea, conducerea și executarea activităților de instrucție și acțiunilor specifice teatrului de operații Afganistan. S-au îmbunătățit, de asemenea, deprinderile privind conducerea și executarea reacției la incidente, modul de acțiune în cazul inițierii dispozitivelor explozive improvizate sau elementelor de muniție neexplodată, modul de solicitare a sprijinului aerian apropiat și a evacuării medicale, precum

și acordarea primului ajutor în cazul plăgii prin împușcare și a acționării involuntare a minelor antipersonal sau a dispozitivelor explozive improvizate.

Pe timpul acestei activități, șeful echipei britanice de consiliere și pregătire, maiorul Colin McInroy, a mulțumit părții române pentru interesul acordat și modul de organizare și desfășurare a instruirii. Totodată, activități culturale precum vizitarea obiectivelor turistice din zona Valea Oltului și garizoana Sibiu au fost foarte apreciate de instructorii BMATT.

Activitatea s-a finalizat cu un ceremonial în cadru restrâns, în cadrul căruia au fost schimbate reciproc diplome și plachete în urma activității între membrii echipei britanice și comandantul Batalionului 495 Infanterie „Ștefan Șoverth”. ■

Principala noastră sarcină este să îndeplinim misiunile încredințate

Interview with Colonel Harabagiu, 1st Mechanized Brigade Commander

Maior Ion Adrian CURIMAN

Foto: Adrian CURIMAN

Amenințările și riscurile la care pot fi supuși militarii români pe timpul îndeplinirii misiunilor din Afganistan îmbracă diferite forme, în funcție de zona în care se desfășoară operațiile, dar și în funcție de cauzele care le generează. Pe baza acestor posibile riscuri s-a stabilit și scenariul pentru exercițiul din poligonul Cincu.

— *Domnule colonel, în calitate de comandant al exercițiului, cum apreciați că a decurs până acum pregătirea pentru misiune?*

— Suntem în ultima etapă a pregătirii pentru executarea misiunii în teatrul de operații Afganistan. Până în acest moment exercițiul și-a atins scopurile propuse. Aceasta este una din zilele importante ale exercițiului deoarece este planificată o activitate mai complexă, în care sunt implicate două companii într-o acțiune comună de coordonate and search, împreună cu jucătorii de roluri, respectiv Armata Națională Afgană și Poliția Națională Afgană.

— *În ce constă pregătirea subunităților în Cincu?*

— În CIL-FT încercăm să simulăm realitatea câmpului de luptă. Scenariul exercițiului a fost creat pe baza experienței acumulate de către trupele românești în teatrul de operații din Afganistan. Acest exercițiu reprezintă, după opinia mea, cea mai importantă etapă a pregătirii Batalionului 2 Infanterie dar și a viitorului CTZ, fiind ultima etapă a pregătirii. Militarii și-au învățat deja toate lecțiile, personalul din statul major lucrează într-un cadru întrunit și activitățile decurg conform scenariului stabilit.

— *Ce puteți să ne spuneți despre misiunile CTZ-ului?*

— CTZ-ul este o structură multinațională, compusă din personal militar american și român, în care comanda este asigurată de către partenerii americani. În subordinea CTZ-ului intră cele două batalioane de infanterie care se vor deplasa în teatrul de operații, respectiv Batalionul 2 Infanterie „Călugăreni” și Batalionul 495 Infanterie „Căpitan Ștefan Șoverth”. Activitatea este în general ca a unui comandament dintr-o zonă de acțiuni militare și este bazată pe directivele și ordinele comandantului ISAF, are în vedere reguli de angajare și respectarea legislației

internaționale privind drepturile războiului.

— *Am observat că tot ceea ce înseamnă comunicare se face în limba engleză. Acest lucru crește dificultatea misiunii?*

— Acest lucru ține de interoperabilitate cu partenerii americani. Fără a comunica în limba engleză, cel puțin în cazul CTZ-ului, nu se va putea lucra. Același lucru este valabil și pentru batalioanele de infanterie care sunt în subordinea CTZ-ului. Prin participarea lor la activități în cooperare cu partenerii americani trebuie să vorbească în limba engleză. Cu siguranță comunicarea într-o altă limbă va adăuga o oarecare dificultate misiunii.

— *Cum veți colabora cu partenerul american?*

— Cred că vom avea o colaborare bună atâta timp cât ne vom concentra pe principala sarcină, aceea de îndeplinire a misiunii care ne va fi încredințată. ■

„Zona chimică” de la Sighișoara

Putem vorbi despre începuturile armei Apărare Chimică, Bacteriologică, Radiologică și Nucleară, pe scurt CBRN, în România, undeva la începutul anilor 1920 după ce în timpul primului război mondial acțiunile de utilizare a gazelor toxice de luptă de către o parte din beligeranți, mai ales de pe frontul de vest, au dus la pierderi imense de vieți omenești.

Mastru militar Radu MUREȘAN

Foto: Radu MUREȘAN

La 15 mai 1923, prin Decizia Ministerială nr. 297 din 8 mai 1923, publicată în Monitorul Oastei nr. 28/1923, ia ființă în cadrul Ministerului de Război al României, un Comitet Consultativ pentru chestiuni tehnice privitoare la războiul chimic, aceasta fiind considerată data de naștere a viitoarei arme care va purta de-a lungul timpului numele de apărare contra gazelor, arma chimică, apărare antichimică, apărare NBC, în funcție de dezvoltarea pe care a cunoscut-o, ajungând la ora actuală să întrunească elementele ale apărării atât în ceea ce privește amenințările chimice, cât și cele ale amenințărilor bacteriologică, radiologică și nucleară și să fie denumită apărare CBRN.

În preajma zilei armei lor, i-am vizitat pe o parte din chimiștii militari la ei acasă, mai precis la Batalionul 72 Apărare CBRN „NEGRU VODĂ” din garnizoana Sighișoara. I-am găsit așa cum le stă bine militarilor, pe terenul de instrucție al batalionului, într-o zi normală de pregătire, la un exercițiu pe linie de specialitate, desfășurat atât pe linie de cercetare CBRN cât și pe linie de decontaminare.

Prezenți alături de militarii din companiile de cercetare și decontaminare pentru a lua pulsul nivelului de pregătire, sunt ca de obicei reprezentanți ai statului major, căpitanul Marius Lupăștean din cadrul compartimentului operații și instrucție și maiorul Dan Boantă, șeful acestui compartiment, care ne

informează că în cadrul acestor zile de instrucție se desfășoară o serie de exerciții, axate pe specialitățile apărării CBRN, respectiv apărarea CBRN și decontaminarea CBRN, iar fiecare structură execută exerciții specifice, în locuri de desfășurare diferite, în poligon și pe terenul de instrucție al unității. De asemenea, aflăm de la dânsul că cercetarea CBRN înseamnă monitorizarea câmpului de luptă, prin posturi de observare CBRN, prin executarea cercetării CBRN pe un itinerar și avertizarea trupelor privind contaminarea cu CBRN, activități ce se execută pe timpul exercițiului. Tot în cadrul exercițiului, militarii de la decontaminare instalează un punct de decontaminare pentru personal, armament, echipament și tehnică în care vor executa decontaminarea acestora, iar la final verificarea plenitudinii decontaminării pentru tehnică, armament și echipament. „Vom vedea cât de bine sunt instruiți militarii și cum execută misiunile specifice privind

cercetarea CBRN a itinerarului de deplasare, stabilirea parametrilor unei explozii chimice și decontaminarea tehnicii și armamentului prin intermediul stațiilor de decontaminare, respectiv prespălare, aplicarea soluției și limpezire și în același timp decontaminarea personalului luptător, iar sfârșit a personalului propriu care deservește aceste instalații” ne spune maiorul Dan Boantă.

Printre militarii prezenți la exercițiu l-am găsit pe caporalul

Nagy Csaba operator EOD și șofer în detașamentul misiuni CBRN speciale „În cadrul unui exercițiu de instruire, misiunea mea este

de a asigura din punct de vedere EOD formația de deplasare pe itinerarul stabilit și de a efectua la nevoie cercetarea EOD atât pe traseul de deplasare cât și în raionul de dislocare, în sprijinul echipei de cercetare CBRN. Spre exemplu în cadrul exercițiului de azi, pe itinerarul de deplasare a fost descoperit un obiect neidentificat, am efectuat cercetarea și s-a dovedit a fi un dispozitiv exploziv improvizat DEI, drept pentru care am comunicat acest lucru șefului coloanei, am marcat zona și am realizat un traseu de deplasare alternativ, o rută ocolitoare, pentru ca misiunea să poată continua.”

Tot în cadrul detașamentului misiuni CBRN speciale este și sergentul major Florin Anușcă comandant grupă cercetare CBRN. Acesta ne spune că este cadru militar activ din anul 2007, în Batalionul 72 Apărare CBRN, iar înainte, din anul 2004 a fost soldat gradat voluntar la același batalion. A făcut acest pas în anul 2007 deoarece a dorit să urmeze mai departe cariera militară. A trecut de la simplu executant la funcția de comandant grupă, iar acum este încântat că pe lângă pregătirea personală, se ocupă și de pregătirea militarilor din subordine

cu privire la instruirea de specialitate, cunoașterea armelor de distrugere în masă, a armelor chimice radiologice și biologice, descoperirea și stabilirea parametrilor exploziei nucleare, a loviturilor chimice și a celorlalte misiuni specifice cercetării CBRN. De asemenea se ocupă și de pre-

gătirea militară generală a militarilor din subordine, respectiv instrucție de front, regulamente și pregătire fizică.

„În cadrul unui exercițiu de pregătire pe linia de specialitate, alături de colegii din cadrul grupei pregătim în primul rând tehnica pentru îndeplinirea misiunii. Apoi ne deplasăm pe terenul de instrucție al unității executăm cercetarea CBRN a itinerarului de deplasare și în funcție de ordinele primite ca temă pentru exercițiu, executăm observarea din Punctul de observare CBRN a loviturilor nucleare și chimice, stabilim parametrii acestora după care le raportăm eșalonului superior” mai spune sergentul major Anușcă.

În Raionul de decontaminare totală instalat de militarii sighişoreni, sublocotenentul Iulian Turcu din cadrul companiei CBRN multifuncționale, ne explică modul de acțiune al militarilor din cadrul plutonului decontaminare pe care îl comandă: „Exercițiul de pregătire pe linie de specialitate începe întotdeauna cu verificarea și reamintirea

cunoștinștințelor teoretice privind lucrul cu aparatura și tehnica la dispoziție și cu întreținerea și pregătirea din punct de vedere tehnic a acesteia și efectuarea recunoașterilor în teren.

Plutonul este organizat pe trei grupe, respectiv o grupă de decontaminare personal având la dispoziție o autospecială de decontaminare personal ADP 80 și două grupe decontaminare tehnică, fiecare având la dispoziție câte o autospecială de decontaminare tehnică și teren ADTT4 M.

Lucrul efectiv în cadrul raionului de decontaminare totală are mai multe etape, fiecare dintre ele fiind materializate în cadrul exercițiului. La intrarea în raion se află punctul de control și repartiție, în care un militar având în dotare aparatură de

cercetare chimică și nucleară execută cercetarea tehnicii și personalului care urmează a fi decontaminat, se stabilește gradul de contaminare și se execută îndrumarea atât a personalului cât și a tehnicii pe traseele stabilite.

Aceste trasee sunt stabilite atât în funcție de gradul de contaminare cât și în funcție de categoria din care aparțin, respectiv personal sau tehnică. În continuare, personalul necontaminat se deplasează pe un itinerar separat urmând să fie condus în afara raionului de decontaminare. Personalul contaminat se deplasează pe itinerarul stabilit în care există instalat un punct pentru decontaminare a armamentului personal unde se depune armamentul, iar ulterior la punctul de decontaminare personal unde se depune echipamentul contaminat și se execută decontaminarea personalului.

Cel de-al treilea itinerar este cel pentru tehnică, pe parcursul căruia tehnica contaminată trece prin cele trei puncte respectiv de prespălare, de aplicare a soluției de decontaminare și de limpezire. La finalul fiecărui itinerar înainte de ieșirea din raionul de decontaminare se află un punct de verificare a plenitudinii decontaminării în care un alt militar având la dispoziție aparatură de cercetare chimică și nucleară, verifică tehnica și personalul, iar dacă decontaminarea a fost completă, urmează depla-

Colonel Viorel Bălăceanu,
comandantul Batalionului 72
Apărare CBRN „NEGRU VODĂ”

Maior Dan Boantă,
șef compartiment
operații și instrucție

Sublocotenent Iulian Turcu,
comandant pluton decontaminare

sarea din raionul de decontaminare către raionul de regrupare.”

Caporal Hegheș Alexandru este unul dintre cei mai tineri cercetași din cadrul companiei CBRN multifuncțională, iar în cadrul acest exercițiu are misiunea ca, echipat corespunzător, cu completul de protecție și masca contra gazelor, să cerceteze cu aparatura din dotare, tehnica și personalul care se prezintă la intrarea Raionului de decontaminare, pentru a stabili gradul de contaminare și să îi direcționeze către punctele de decontaminare pe itinerariile din cadrul raionului.

„Sunt cercetaș din anul 2009 de când am fost încadrat în Batalionul 72 Apărare CBRN și îmi place această meserie care eu consider că este una frumoasă și de perspectivă. Îmi oferă în permanență posibilitatea de a descoperi lucruri noi și de a mă perfecționa continuu. Avem activități multe și importante care ne ajută să ne perfecționăm din toate punctele de vedere iar perspectiva este una pozitivă. Obiectivul meu este de a avansa într-un grad superior respectiv de a intra în corpul maștrilor militari și subofițerilor” ne mai spune tânărul militar.

La finalul exercițiului, concluzia aparține maiorului Dan Boantă: „Din punct de vedere al

nivelului de instruire, consider că militarii din batalion sunt bine pregătiți pe linie de specialitate pentru etapa de instruire la care suntem acum, dar bineînțeles că mai sunt o serie de activități care trebuie executate pe perioada instruirii, pentru aprofundarea unor deprinderi și menținerea cel puțin la acest nivel a pregătirii militarilor. Pentru aceasta, concepem pregătirea militarilor din batalion pe trei etape grupă, pluton și respectiv companie, iar în cadrul acestor etape se execută pregătirea atât teoretică cât și practică, fiecare nivel finalizându-se cu evaluări care ne arată atât nivelul de pregătire a fiecărui militar, precum și munca în echipă, dar mai ales ne arată punctele vulnerabile acolo unde mai trebuie aprofundate cunoștințele și practica pentru a atinge un nivel cât mai bun.”

După ce i-am văzut pe militarii sighișoreni la exercițiul de pregătire pe linie de specialitate din poligonul de instrucție al unității, am stat de vorbă și cu comandantul acestora.

Colonelul Viorel Bălăceanu, comandant al Batalionului 72 Apărare CBRN „NEGRU VODĂ” din noiembrie 2005 și cu o

bogată experiență ca și chimist militar, ne-a vorbit despre ce înseamnă această armă la 88 de ani de existență.

„Înființată dintr-o ramură a armei geniu și urmând a fi perfecționată de-a lungul timpului, a ajuns la ceea ce este astăzi, o armă respectabilă cu un loc bine definit, cu un scop bine determinat, cu sarcini și activități deosebite în cadrul Armatei României.

În cadrul Armatei României, funcționează la această dată trei batalioane cu acest specific, unul dintre ele fiind Batalionul 72 Apărare CBRN „NEGRU VODĂ”. Pe lângă aceste structuri de tip batalion cu responsabilități în cadrul diviziilor în subordinea cărora se află, mai este un centru de perfecționare a pregătirii militarilor din arma Apărare CBRN, centru care funcționează în garnizoana Câmpulung Muscel și care își pune o amprentă deosebită și are o contribuție importantă la formarea personalului din această armă. Acest centru asigură formarea personalului militar specialist în apărare CBRN, pentru prima etapă din cariera lor, urmând ca pre-

gătirea lor ulterioară să se desfășoare pe teritoriu, în unitățile de armă și în celelalte unități care au în componență structuri de apărare CBRN.

Referitor la tehnica specifică pe care o au în dotare militarii din trupele de apărare CBRN, putem spune că am fost relativ norocoși din punct de vedere al înzestrării, având permanent în dotare tehnică relativ nouă. În prezent, tehnica pe care o avem la dispoziție este în majoritate tehnică mai nouă de 25 de ani, dar și aceasta este supusă amprentei trecerii timpului, fiind deja îmbătrânită moral, astfel încât este nevoie de un efort susținut din partea structurilor tehnice pentru a o menține în stare de funcționare pentru a ne putea îndeplini misiunile. Această tehnică corespunde din punct de vedere al necesităților și funcționalității, este utilă pentru îndeplinirea misiunilor unității, este compatibilă cu tehnica pe care o au în înzestrare armatele partenere din țările membre NATO, dar sperăm într-o revigorare și modernizare a acestei tehnici, sau înlocuirea ei cu o tehnică mai nouă, cu parametri și caracteristici mai performante în funcție de bugetele pe care le vom avea la dispoziție.

În acest moment pregătirea militarilor din arma Apărare CBRN se realizează cu aparatura și tehnica avută la dispoziție, atât în Centrul de pregătire de la Câmpulung Muscel cât și în celelalte unități de armă prin cursuri și convocări de specialitate, dar și prin participarea la cursuri și programe de pregătire în străinătate, din acest punct de vedere militarii din cadrul trupelor de Apărare CBRN realizând pe domeniul de activitate al armei, colaborări cu militari de aceeași specialitate din peste 25 de armate ale țărilor partenere în cadrul Alianței Nord Atlantice și din afara ei. Astfel asigurăm participarea și pregătirea personalului, inclusiv din cadrul batalionului de la Sighișoara am avut militari care au participat la astfel de activități în țări ca Danemarca, Franța sau Belgia.

În ceea ce privește participarea militarilor din cadrul Batalionului 72 Apărare CBRN la misiuni internaționale, am avut și avem în continuare astfel de participări, nu cu structuri distincte, ci cu militari specialiști în armă atât pe funcții specifice, cât și pentru îndeplinirea altor funcții din cadrul structurilor militare românești dislocate pentru misiuni în teatrele de operații din afara țării, în special din Irak, iar acum în Afganistan.

Pentru că peste numai câteva zile, pe 15 mai vom sărbători din nou, ca în fiecare an ziua chimistilor militari, aș dori să le urez tuturor chimistilor din Divizia 4 Infanterie „GEMINA” și din întreaga Armată Română, să țină sus steagul chimistilor militari, să depună eforturi constante pentru pregătirea lor pe lina de specialitate pentru a demonstra și în continuare așa cum au făcut-o și până acum, că sunt oameni pe care Armata Română se poate baza, să-și îndeplinească cu cinste atribuțiile funcționale.

La Mulți Ani pentru toți chimistii militari!” ■

Sergent-major Florin Anușcă,
comandant grupă cercetare

Caporal Csaba Nagy,
operator EOD și șofer

Caporal Alexandru Hegheș,
cercetaș

Un strop de fericire pentru copiii de la Corabia

Tradiția spune că, de Paști, toți copiii trebuie să se înnoiască. Mai mult decât hăinuțe, jucării și dulciuri, copiii instituționalizați așteaptă să primească, măcar în această perioadă a anului, un strop de căldură sufletească.

Maior Ion Adrian CURIMAN

Foto: Iona Adrian CURIMAN

În întâmpinarea Sfințelor Sărbători Pascale, copiii de la Centrul de Plasament "Sfânta Elena" din Corabia au primit vizita reprezentanților Statului Major al Forțelor Terestre și ai Fundației „Sfântul Mare Mucenic Gheorghe, Purtătorul de Biruință”, care în cadrul programului social „Speranță pentru fiecare” au încercat și cu acest prilej să le bucure inimile și să le readucă zâmbetul pe chipurile lor fragede.

Întâlnirea cu tinerii și copiii, dar și cu conducerea Centrului de Plasament, a avut loc la sediul central, în dimineața zilei de 21 aprilie, într-o atmosferă greu de descris în cuvinte datorită puternicei încărcături emoționale. Acest lucru s-a putut observa și în cuvântul de început al maiorului Cristian Grecu, reprezentantul Statului Major al Forțelor Terestre, care mărturisea că este pentru prima dată când pășește peste pragul acestui Centru de Plasament și nu se aștepta să fie primit cu o așa căldură sufletească. Îi cunoștea pe copii

doar din poze și din poveștile colegilor care au făcut parte din delegațiile sosite aici cu alte ocazii.

Sacoșele cu daruri pascale au fost împărțite tuturor celor prezenți, într-o atmosferă de adevăra-

tă sărbătoare.

După împărțirea cadourilor, copiii s-au retras în cele patru locații din orașul Corabia pentru a fi a doua oară gazde și a-i aștepta pe oaspeți la „casele” lor. Delegația a vizitat cele trei case și un apartament care pentru cei mici reprezintă locul în care pot să simtă căldura familială, atenție și multă afecțiune. Fiecare copil a fost bucurat să-și prezinte camera sa și să povestească despre

activitățile zilnice pe care le desfășoară acolo, sub atenta supraveghere a personalului de serviciu, 24 de ore din 24. Ei sunt încurajați și sprijiniți să se deprindă cu activitățile casnice, specifice fiecărei locații în parte și corespunzătoare vârstei fiecăruia. Tot aici primesc educație nonformală și informală, sprijin emoțional, consiliere în vederea reintegrării familiale.

de pe chipurile lor ne-au arătat că suntem apropiați și că ne îndrăgesc. Cu siguranță vom reveni ori de câte ori vom avea ocazia!”- a declarat, la încheierea acțiunii șeful delegației, maiorul Cristian Grecu. ■

„Nevoile și interesele copilului/tânărului constituie criteriul prioritar, în funcție de care se iau decizii sau se stabilesc relații.” - ne-a mărturisit directorul Centrului.

„În pragul mării Sărbători a Sfinților Paști, ne bucurăm că și noi am putut să aducem acestor copii o licărire de bucurie în ochi, un zâmbet și puțină fericire. Surâsurile

Teatre de operații

- **Un nou detașament ANA Training a plecat în misiune 40**

Colonel Dragoș ANGHELACHE
În cazarma Batalionului 495 Infanterie a avut loc joi, 21 aprilie, ceremonialul militar și religios prilejuit de plecarea în misiune a detașamentului ANA Training XVI. Timp de șase luni, militarii români vor participa la procesul de operaționalizare a Armat

- **Batalionul 265 Poliție Militară trimite un pluton în misiunea EUFOR Althea 42**

Locotenent Bogdan RĂDULESCU
Un pluton de poliție militară, din cadrul Batalionului 265 P.M., execută în perioada aprilie – octombrie o misiune EUFOR Althea XIV în teatrul de operații Bosnia-Herțegovina.

- **Echipa O.M.L.T. instruită de Brigada 15 Mecanizată a plecat în misiune 43**

Locotenent-colonel Eduard BORHAN
Datorită creșterii numărului de unități ale Armatei Naționale Afgane (ANA) și implicit a numărului de militari, a rezultat nevoia de a crește capacitățile ANA astfel încât cât mai multe unități sau elemente ale acestora să poată executa...

- **Din nou în misiune 46**

Maior Ion Adrian CURIMAN
Batalionul 2 Infanterie „Călugăreni” a primit, în anul 1995, misiunea de a participa sub egida ONU la operațiunea de menținere a păcii UNAVEM III din Angola. Această misiune a reprezentat prima participare a unei unități combatante române la operațiuni...

- **Afganistan, o filozofie aparte 48**

Locotenent Aurel STĂNESCU
„Dreptatea poate să ne avertizeze asupra ceea ce este bine să evităm; însă doar inima ne spune ceea ce este mai potrivit să facem”, spunea moralistul francez Joseph Joubert (1754-1824).

- **„Scorpionii Negri”, o parte a istoriei 50**

Locotenent Aurel STĂNESCU
Scriu aceste rânduri cu gândul la colegii mei din PB 19, care m-au făcut să mă gândesc ce-i face pe unii oameni să meargă mai departe, să depășească granițe și să nu pară că observă cât efort depun. PB 19 este un mic FOB în vastul Afganistan...

- **La final de misiune 52**

Locotenent Claudiu DRÎMBOI
Cu trei săptămâni înainte de revenirea în țară, Locotenentul Claudiu Drâmboi a făcut o avântonică sui-generis a misiunii pe cale de a se fi încheiat.

- **O misiune, o echipă, un parteneriat 60**

Maior Robert N. HOOVER,
Maior Oliver ANGHEL
Interviu cu comandantul CTZ colonel James Blackburn și cu locțiitorul comandantului CTZ, colonel Viorel Albăstroiu.

Un nou detașament ANA Training a plecat în misiune

În cazarma Batalionului 495 Infanterie a avut loc joi, 21 aprilie, ceremonialul militar și religios prilejuit de plecarea în misiune a detașamentului ANA Training XVI. Timp de șase luni, militarii români vor participa la procesul de operaționalizare a Armatei Naționale a Afganistanului în cadrul misiunii ISAF și vor executa misiuni de instruire și consiliere a ofițerilor și subofițerilor afgani.

Colonel Dragoș ANGHELACHE

Foto: Dragoș ANGHELACHE

Participarea Armatei României la misiuni internaționale este o componentă importantă a configurării profilului strategic al României ca membru responsabil al comunității internaționale. În conformitate cu prevederile Strategiei naționale de securitate și a Strategiei naționale de apărare a țării, participarea la operații în afara teritoriului național permite realizarea a două misiuni esențiale: apărarea României și a aliaților săi prin participarea la operații de apărare colectivă și promovarea stabilității regionale și globale.

Obiective militare ale misiunii constau în încurajarea eforturilor Guvernului Afganistanului de integrare a insurgenților cu care se poate realiza reconcilierea, includerea autorităților provinciale locale în eforturile de dezvoltare a capacităților locale, blocarea acțiunilor insurgenților și crearea condițiilor de desfășurare a operației forțelor aliate, creșterea numărului și capabilităților forțelor de securitate locale (armată și poliție) pentru a fi în măsură să preia responsabilitățile privind menținerea situației de securitate.

În perioada mai-noiembrie Detașamentul ANA

Training XVI participă în cadrul operației ISAF la instruirea militarilor ANA în scopul operaționalizării noii armate afgane pentru sprijinirea Guvernului Republicii Islamice Afganistan în procesul de menținere a securității, stabilității și extinderii autorității guvernamentale precum și pentru susținerea eforturilor de reconstrucție. Sarcina Detașamentului ANA Training XVI este de a pregăti militarii afgani din specialitățile: infanterie, auto, transmisiuni și armament greu de infanterie, precum și pregătirea militarilor afgani în acordarea primului ajutor pe

câmpul de luptă, organizarea și desfășurarea cursurilor de formare a șoferilor, pregătirea specialiștilor în mentenanța autovehiculelor și armamentului de infanterie, precum și organizarea și desfășurarea cursurilor de formare a operatorilor radio.

Pregătirea militarilor pentru misiune a început încă din luna decembrie, anul trecut, după constituirea Detașamentului ANA Training XVI și a durat până la începutul lunii martie, timp în care militarii s-au instruit în diferite unități, pe mai multe specialități. Prima etapă s-a desfășurat la Batalionul 495 Infanterie, unde militarii au urmat ședințe de pregătire generală specifice teatrului de operații: noțiuni despre religia și obiceiurile localnicilor, particularitățile reliefului

și ale climei. Cea de a doua etapă s-a desfășurat la Centrul de Instruire a Infanteriei și Vânătorilor de Munte unde militarii au învățat sau și-au reamintit instrucția la armamentul greu de infanterie, finalizată cu o tragere în poligonul de la Cârțișoara. "Tragerea ne-a confirmat că oamenii noștri cunosc armamentul și tragerile cu acesta și pot fi buni instructori pentru militarii afgani" a specificat comandantul detașamentului, locotenent-colonelul Ionel Vieriu.

Următoarea etapă s-a desfășurat la Buzău, unde efectivul detașamentului au învățat care sunt particularitățile unei patrulare, ale unei escorte, angajarea unui inamic, ieșirea din ambuscadă și alte proceduri pentru rezolvarea unor situații cu care se pot întâlni în teatrul de operații Afganistan. După această ultimă etapă de pregătire a urmat evaluarea finală în vederea participării la misiune în teatrul de operații.

Militarii din detașament provin din mai multe unități ale Forțelor Terestre

Române iar unii dintre ei sunt la prima misiune. De aceea încheierea colectivului a fost una dintre prioritățile comandantului de detașament. "Majoritatea militarilor au vechime în armată, numai doi dintre ei sunt la început de carieră. Ca atare, cei mai vechi au o anumită obișnuință în a executa misiunile și a-și planifica activitățile, explică locotenent-colonelul Vieriu. Le-am expus încă de la început, cu claritate, care sunt misiunile detașamentului și care sunt cerințele și cum doresc să decurgă pregătirea. Instruirea în comun și timpul petrecut

împreună a făcut restul."

Roadele pregătirii din țară se vor vedea în Afganistan, unde militarii Armatei Naționale Afgane, vor fi instruiți în mai multe arme și specialități. La arma infanterie vor desfășura ședințe de cunoaștere și întrebuințare a armamentului ușor calibru 7,62 mm și greu calibru 82 mm de proveniență sovietică. Toate aceste activități vor fi finalizate și evaluate prin trageri de luptă. La comunicații și informatică militarii afgani vor fi instruiți, de asemenea, pe tehnica sovietică: stații de emisie-recepție de diferite tipuri. La arma auto activitățile vor fi cu preponderență practice, accentul punându-se pe conducerea mașinilor de luptă în teren. ■

Batalionul 265 Poliție Militară trimite un pluton în misiunea EUFOR Althea

Un pluton de poliție militară, din cadrul Batalionului 265 P.M., execută în perioada aprilie – octombrie o misiune EUFOR Althea XIV în teatrul de operații Bosnia-Herțegovina.

Locotenent Bogdan RĂDULESCU

Foto: Bogdan RĂDULESCU

În cei peste douăzeci de ani de existență, Batalionul 265 Poliție Militară este singura unitate care a participat cu efective la toate misiunile externe ale Armatei României: UNAVEM Angola, UNOSOM Somalia, UNIKOM Kuwait, AFMP Albania, KFOR Kosovo, IFOR, SFOR Bosnia Herțegovina, ISAF Afganistan și IRAQI FREEDOM – ANTICA BABILONIA Irak.

Comandantul plutonului, locotenentul Alexandru Andrei, a declarat că „Am în subordine 20 de militari, mulți dintre ei având în spate o experiență bogată în teatrele de operații. Executarea misiunii în teatrul de operații Bosnia-Herțegovina implică o mare responsabilitate, însă, prin experiența, profesionalismul și determinarea militarilor, pot afirma, cu certitudine, că vom face tot ce ne stă în putință pentru a ne îndeplini misiunea cu succes.

Experiența militarilor care au mai participat la misiuni în teatrele de operații, precum și nivelul ridicat de instruire dobândit în perioada de pregătire sunt o certitudine a faptului că ne vom îndeplini cu succes misiunile încredințate. În această misiune avem onoarea de a reprezenta cu cinste culorile drapelului, Armata României și, implicit, România. Doresc să mulțumesc, pe această cale, comenzii Batalionului 265 Poliție Militară și tuturor celor care ne-au susținut pe timpul perioadei de pregătire. De asemenea, celor care ne așteaptă acasă le mulțumim pentru încrederea acordată și contăm pe sprijinul acestora.”

Comandantul Batalionului 265 Poliție Militară, locotenent-colonelul

Mircea Batschi subliniază faptul că militarii se pregătesc de fiecare dată cu conștiinciozitate pentru misiunea pe care urmează să o îndeplinească: „Pentru militarii din plutonul Bosnia care urmează să participe la misiunea EUFOR Althea XIV programul de pregătire a fost dur dar s-au străduit să-și ridice nivelul de pregătire astfel încât să fie în măsură să-și îndeplinească misiunea care le-a fost încredințată. Sunt convins că vor reuși acest lucru și sunt convins că au plecat 22 și se vor întoarce 22.”

Batalionul 265 Poliție Militară execută misiuni pentru îndeplinirea funcțiilor de sprijin al manevrei și mobilității unităților și marilor unități, de asigurare a securității, pazei și apărării, de menținere și restabilire a ordinii și disciplinei militare, precum și de culegere, procesare de date și informații. Misiunea EUFOR Althea supraveghează implementarea militară a Acordului de la Dayton și este succesul SFOR-ului și IFOR-ului din cadrul NATO. ■

Echipa OMLT instruită de Brigada 15 Mecanizată a plecat în misiune

Datorită creșterii numărului de unități ale Armatei Naționale Afgane (ANA) și implicit a numărului de militari, a rezultat nevoia de a crește capacitățile ANA astfel încât cât mai multe unități sau elemente ale acestora să poată executa și susține operații în zona de responsabilitate a fiecăreia. Echipele Operaționale de Consiliere și Legătură au fost create tocmai în scopul de a sprijini noile unități constituite, pentru a se pregăti și instrui în domeniul tehnic și tactic, pentru a planifica și executa o operație, pentru a sprijini comanda unității în procesul de comandă și control.

Locotenent-colonel Eduard BORHAN

Foto: Eduard BORHAN

Prin amabilitatea publicației „În slujba patriei”

Brigada 15 Mecanizată a primit în anul 2009, misiunea de a pregăti o primă echipă OMLT, care să fie introdusă în teatrul de operații Afganistan în 2010, ajungând astăzi la cea de-a treia rotație a acestei echipe. Programul de instruire al echipei OMLT a cuprins trei etape, respectiv pregătirea națională individuală urmată de cea întrunită și instruirea centralizată NATO, ce s-a desfășurat la un centru de pregătire din Germania.

Vineri, 11 martie, la sediul Batalionului 634 Infanterie "Petrodava" din Piatra Neamț, a avut loc ceremonia de plecare în teatrul de operații din Afganistan a Echipei Operaționale de Consiliere și Legătură (OMLT).

La eveniment au participat, alături de familiile militarilor, comandantul Diviziei 2 Infanterie „Getica”, general de brigadă Nicolae CIUCĂ, comandantul Brigăzii 15 Mecanizate „Podu Înalt”, colonelul Vasile ROMAN, reprezentanți ai S.M.F.T. și ai Centrului de Conducere Operațională.

Festivitatea a debutat cu trecerea în revistă a trupelor și intonarea imnului național. La apelul solemn care a urmat, au răspuns „PREZENT” toți militarii echipei de consiliere și legătură, iar comandantul lor locotenent colonelul Valentin

NEDELESCU, a putut raporta că sunt „Gata de Misiune”. În cuvântul său comandantul echipei sublinia: Ziua de azi ne oferă prilejul nouă, echipa OMLT nr.2 rotația a 3-a, de a ne prezenta în fața

comandanților eșaloanelor superioare cu efectivul complet, apți și pregătiți, cu dorința de a raporta fără ezitare „Gata pentru misiune!”. Echipa OMLT dorește să-și îndeplinească misiunea ordonată la parametri maximi într-o lume schimbătoare, așa cum este Afganistanul. Prin eforturile concentrate ale NATO, în general, și ale ISAF, în special, se tinde către instaurarea unei stări de normalitate. Iată de ce în clipa de față vă pot raporta că, după perioada de pregătire specifică parcursă atât în țară, cât și în străinătate, echipa OMLT este în măsură să îndeplinească misiunile specifice împreună cu unități și subunități aparținând Armatei Naționale Afgane și cu forțele

ISAF. Doresc să asigur familiile, rudele, dar și prietenii celor din echipă, că vor fi tot timpul în sufletul nostru și ne vom gândi la ei în clipele noastre

de răgaz. Suntem dornici, ca la revenirea în țară, să putem raporta „Misiune îndeplinită cu efectivul complet!”.

În cadrul ceremoniei s-a dat citire ordinului de misiune în care s-a făcut referire la mandatul pe care îl au militarii noștri în teatrul de operații Afganistan. Echipa OMLT, tip batalion, rotația a III-a, este formată din 36 de militari selecționați din structurile subordonate Brigăzii 15 Mecanizată "Podu Înalt" și are ca principală misiune consilierea în domeniile stat major și administrație a militarilor Armatei Naționale Afgane din provincia Zabul. Alte obiective urmărite de militarii echipei vizează instrui-

rea și consilierea statului major de batalion, a companiilor de infanterie și companiilor sprijin. Vor fi facilitate cooperarea și asigurarea legăturii cu forțele ISAF precum și transmiterea cererilor de sprijin pe timpul executării operațiilor.

Comandantul Diviziei 2 Infanterie, generalul de brigadă Nicolae CIUCĂ, a dat citire mesajului ministrului apărării naționale. Ministrul apărării naționale,

Gabriel OPREA le-a transmis celor 36 de militari care încadrează echipa OMLT mult succes în îndeplinirea complexei misiuni încredințate, care va necesita, din partea fiecăruia, profesionalism și implicare, tact pedagogic și capacitate de cooperare pentru îndeplinirea obiectivelor stabilite.

Vă veți desfășura activitatea în subordinea Forței Internaționale de Asistență și Securitate din Afganistan și veți avea responsabilitatea pregătirii și consilierii pe linie administrativă și de stat major a unui batalion din componența Armatei Naționale Afgane, până la atinge-

rea standardelor operaționale necesare executării unor misiuni de luptă independente. Militarii români din rotațiile precedente au îndeplinit cu profesionalism sarcina încredințată și au demonstrat că Armata României se implică activ în procesul de instruire a armatei afgane", a subliniat, în mesajul său, ministrul Gabriel Oprea.

Referindu-se la dificultatea misiunii încredințate, ministrul apărării naționale a arătat: "Așa cum am făcut de fiecare dată cu toate detașamentele care au fost dislocate în zonele de operații, vreau să vă transmit că, acolo, veți fi «departe de casă - dar aproape de război».

Afganistanul înseamnă nu numai o zonă de risc datorită acțiunilor militare, dar are și un relief dificil, cu o climă potrivnică și oferă un impact inedit cu o altă cultură și civilizație. Vă cer să respectați mandatul misiunii, procedurile de cooperare și angajare, să fiți vigilenți și să aveți grijă unul de altul, în orice împrejurare. Nu uitați că amenințările și pericolele pândesc la orice pas și fiecare misiune are potențialul ei de risc oriunde vă aflați".

În finalul ceremonialului militarii echipei OMLT au

defilat împreună cu colegii lor nemțeni prin fața asistenței prezente la eveniment. Misiunea brigăzii de a pregăti echipe de consiliere și legătură va continua și în perioada următoare, deja militarii selecționați pentru a participa la următoarea rotație a echipei OMLT au început pregătirea specifică în centrele de instruire.

Grupul de lucru constituit la nivelul comandamentului brigăzii, care are reprezentanți din toate compartimentele cheie, urmărește implementarea lecțiilor învățate, rezultate atât din perioada de pregătire a echipei anterioare cât și din practica teatrului de operații după introducerea acesteia în zona de responsabilitate desemnată prin misiunea primită. ■

Din nou în misiune

Batalionul 2 Infanterie „Călugăreni” a primit, în anul 1995, misiunea de a participa sub egida ONU la operațiunea de menținere a păcii UNAVEM III din Angola. Această misiune a reprezentat prima participare a unei unități combatante române la operațiuni în afara teritoriului național după al Doilea Război Mondial.

Maior Ion Adrian CURIMAN

Foto: Ion Adrian CURIMAN

Joi, 19 mai, la sediul Statului Major al Forțelor Terestre a avut loc ceremonia prilejuită de plecarea în teatrul de operații Afganistan a Elementului de Comandă și Control Zabul și a Batalionului 2 Infanterie „Călugăreni”.

La ceremonia organizată cu acest prilej au participat, alături de oficialități, rudele militarilor care au plecat în misiune.

După primirea invitațiilor, introducerea în formație a drapelului de luptă și intonarea imnului național, s-a executat apelul solemn. Prezentarea extrasului din ordinul pentru misiune a fost făcută de către comandantul Centrului de Conducere Operațională, comandor Costel Avramescu. După oficierea serviciului religios de către un sobor de preoți, au urmat alocuțiunile oficialităților.

În alocuțiunea sa, ministrul apărării naționale, domnul Gabriel Oprea, a subliniat faptul că prezența militarilor în teatrul de operații reprezintă răspunsul ferm al României la solicitarea Alianței Nord-Atlantice pentru sporirea par-

ticipării noastre la asigurarea securității și la stabilizarea Afganistanului.

În discursul său, colonelul Marius Harabagiu, comandantul Brigăzii 1 Mecanizată „Argedava”, a mulțumit tuturor pentru sprijinul acordat pe timpul pregătirii pentru misiune, iar subordonaților le-a cerut ca pe timpul acesteia „fiecare să-și facă datoria, prin îndeplinirea exemplară a atribuțiilor funcționale, și nimic mai mult.”

Misiunile Batalionului 2 Infanterie „Călugăreni”

În anul 1995 Batalionul 2 Infanterie „Călugăreni” a primit misiunea de a participa sub egida ONU la operațiunea de menținere a păcii UNAVEM III din Angola. Această

misiune a reprezentat prima participare a unei unități combatante române la operațiuni în afara teritoriului național după al Doilea Război Mondial. Tot Batalionul 2 Infanterie „Călugăreni” a participat cu un detașament la încheierea operațiunii NOUA de menținere a păcii din Angola, finalizând cu succes misiunea începută în anul 1995.

Militarii Batalionului 2 Infanterie „Călugăreni” au participat de această dată pentru misiuni specifice operațiilor militare într-un teatru de operații dificil, schimbător și înșelător, în care pericolele pândesc la tot pasul. Ei cunosc riscurile misiunii și, de aceea, tot timpul vor trebui să fie vigilenți. Armonizarea eficienței a acțiunilor în misiunile desfășurate cu partenerul american sunt foarte importante.

Comandamentul Brigăzii 1 Mecanizată „Argedava” va asigura la Zabal, în provincia Qalat, componenta românească a Elementului de Comandă și Control (Combined Team Zabal), în perioada mai - decembrie 2011, în care va conduce cele două batalioane de manevră - Batalionul 2 Infanterie „Călugăreni” și Batalionul 495 Infanterie „Căpitan Ștefan Șoverth” - pe timpul executării misiunilor.

La prima misiune

Prima experiență este cea mai grea, atât din punct de vedere al efortului depus, cât mai ales al emoțiilor.

Sublocotenentul Constantinescu va pleca în prima sa misiune ca și

comandant de pluton mentenanță. A vrut să meargă cât mai repede într-o misiune și prima ocazie i s-a oferit acum, cu Batalionul 2 Infanterie „Călugăreni”. Deși o parte din subordonații lui nu sunt la prima misiune, „pentru toți va fi o provocare din punct de vedere tehnic”, deoarece vor trebui să asigure „mentenanța autovehiculelor blindate de tip MRAP, tehnică introdusă relativ recent în teatrul de operații.”

Locotenentul Cristian Lazăr face parte dintre veterani. Va fi pentru a treia oară în teatrul de operații Afganistan și vrea să folosească din plin experiența câpătată în misiunile anterioare. La prima vedere nimic nu ar trebui să fie nou pentru el. Totuși, în calitate de comandant de pluton cercetare știe că vor apărea noi provocări cărora speră să le facă față, având în vedere pregătirea executată și experiența acumulată și își dorește să-și aducă „băieții cu bine acasă”.

Ceremonialul s-a încheiat cu defilarea subunităților, în aplauzele oficialităților și a familiilor militarilor care urmau să plece în teatrul de operații din Afganistan. ■

Afganistan, o filozofie aparte

„Dreptatea poate să ne avertizeze asupra ceea ce este bine să evităm; însă doar inima ne spune ceea ce este mai potrivit să facem”, spunea moralistul francez Joseph Joubert (1754-1824).

Locotenent Aurel STĂNESCU

Foto: arhiva foto a redacției „Revistei forțelor terestre”

Rațiunea de a fi a unui om ... de cele mai multe ori se relevă altora, unor oameni care văd ce e mai bun în el, care îl descoperă și-i îmbrățișează „destinul”, îi dau avânt și uneori istoria preia acest destin și-l înscrie în paginile sale.... În amintirea cui și cărui fel de om a lăsat umanitatea un loc în albumul ei de memorii?...a celor care s-au sacrificat, a celor care și-au depășit condiția, a celor filantropi, a celor înțelepți sau învățați, a celor puternici, a celor cruzi sau a celor preamiloși, sau poate a tuturor acestora?

Pătrunși în „spațiul nemuririi” oare s-ar găsi un raft, pe care sunt așezate fapte care au marcat și oameni speciali...sau un neant plin cu sentimente care copleșesc prin intensitate...cum rămân faptele muritorilor în eternitate?

Mihail Kogălniceanu ar fi spus că „Nu este în lumea aceasta totul deșertăciune, rămâne ceva statornic; rămân faptele mari, care sunt nepieritoare”.

Destinul nostru, al militarilor, este știut, menirea noastră...o redescoperim cu fiecare misiune executată, menirea noastră ne leagă de eternitate, ne aduce mai aproape prin intensitatea, pasiunea, devotamentul și credința noastră.

Afganistanul este un pământ parcă desprins din legendă, un țărâm parcă de basm...misterios, spiritual și feeric...cu un peisaj contemplativ, de meditație, dar și distant, care parcă suspină...înfricoșător. Cine „l-a vizitat” vreodată înțelege perfect sentimentul indus de răsăritul soarelui prin ceața vie, parcă răutăcioasă, ce îmbodobește

stâncile semețe și orgolioase, sau apusul care lasă în urmă un surâs violet, plin de înțelesuri, parcă sfidător, insinuant, parcă spunând - „aveți grijă în noaptea asta...”

Un relief dur, o climă capricioasă și oameni rezervați...atât vei cunoaște despre aceste meleaguri parcă ireale, dacă ești grăbit; chiar dacă te oprești, nimeni nu-ți va acorda atenție, nu-ți va spune nimic, poate doar te va tolera, căci a trăit prea multă teroare și momente de groază în ultimii 30 de ani ca să nu fie prevăzător...dar ca să te înțelegi, să înțelegi ambientul social cu adevărat, să poți interpreta ce ți se prezintă parcă ostentativ dar fără a-ți fi arătat, e nevoie de mai mult, mult mai mult.

„Scorpionii Negri” știau istoria Afganistanului, știau ce îl caracterizează de câțiva ani buni, știau cum sunt toate aici, dar odată intrați în tumultul

vieții locale, știau ce alegere trebuiau să facă...să trăiască într-o lume proprie și să facă totul cu răceală, mecanic, cu ignoranță sau să trăiască realitatea, să și-o însușească, să devină parte din viața de zi cu zi și fie ei înșiși o parte din viața și viitorul oamenilor afgani.

De regulă, cei care trec pe aici abia au timp să observe, sunt prea preocupați de inamic, de pericol, de siguranța lor, de calitatea îndeplinirii misiunilor de luptă și de grijile lor.

Militarii noștri au ales să fie implicați în tot ceea ce există în jurul lor și toți știu adevărul din afirmația „Nu trebuie să fii trist ca n-ai fost remarcat. Fii trist ca n-ai făcut nimic remarcabil” (Confucius).

Pe fundamentul executării misiunilor s-au apropiat de oameni, de probleme, de viața din jurul lor și au început s-o trăiască.

Să facem bine, să aducem binele în viața unor oameni, asta își doresc „Scorpionii Negri”, pentru ca la finalul acțiunilor România să-și fi adus contribuția la binele unui popor; aprecierea câștigată și aici ne dă putere și încrederea că drumul nostru este cel bun, că valoarea noastră nu este numai profesională, este și moral - socială și că eternitatea, de fapt, este tot timpul lângă noi, numai că trebuie să te bucuri de recunoștință, să trăiești în conștiința cuiva care să-ți ducă povestea și faptele în lume.

Eternitatea își va împlini poveștile ancestrale cu gândurile bune despre tine, gândurile care spun că ai tratat oameni cu respect, că te-ai purtat demn, că ai ajutat pe cei bolnavi, ai apărat pe cei aflați în pericol, că ai înlăturat răul din apropierea lor, că fără tine nu ar fi fost la fel, că te vor purta în sufletul și în memoria lor.

Bărbați la 40 de ani, cu înfățișări octogenare, cu înțelepciune

și durere în ochii dezamăgiți de viață, bărbați copleșiți de amintiri negre și orizonturi incerte, dar cu speranță la atingerea creștetului unui copil... Copiii parcă sunt toți la fel...parcă toți vor aceleași lucruri colorate și dulci, dar aceștia, nu...își doresc, dar nu aspiră...ar fi prea mult; aceștia vor să se poată juca seara, să se plimbe printr-un parc, poate, dacă ar fi unul...unde, acești copii vor pace, vor să existe copilărie. Muncesc ca niște oameni mari și te privesc cu priviri mature, deși zâmbetul deseori îi trădează, și-ar spune mii de lucruri, dar nu au timp...trebuie să-și ajute părinții și frații, să ajute la lupta perpetuă pentru supraviețuire.

Oare am putea reproduce sentimentul pe care îl avem când stăm aproape de acești copii minunați, sau de acești oameni în puterea vieții îmbătriniți de nedreptatea hazardului?

Impactul asupra militarilor la sosire în această lume paradoxală este diluat de experiențele anterioare, de capacitatea de adaptare în ceea ce-i privește pe cei mai tineri și de viziunea comandanților, dar la plecare...pleacă schimbați, împovărați parcă de praful gros și tristețea surdă care i-au încojurat o jumătate de an, dar fiecare dintre ei poartă ca pe un talisman, zâmbetul pe care l-au obținut și privirea recunoscătoare de la toți oamenii pe care i-au ajutat, cărora le-au dat speranță și care le vor prețui bunătatea și sinceritatea.

Nu putem noi opri un război, nu putem să-l judecăm, dar

putem să-i limităm efectele, să-l facem să se ascundă în surdina vieții și să ajutăm la construirea unui nou orizont...unul al copiilor care se joacă zgomotos în jurul unei fântâni, la umbra unor copaci, într-un parc, admirați de părinți cu frunți mai descrețite.

Oare am fi în măsură să îi facem pe cei de acasă să înțeleagă ce norocoși suntem, ce țară frumoasă avem sau cât de binecuvântați sunt copiii noștri?

Vom încerca; vom încerca să insuflăm mai multă încredere oamenilor din jurul nostru, îi vom ajuta să se descopere, să-și găsească și ei menirea; noi am crescut și ca oameni și ca militari, pentru că dacă la plecarea din țară eram pregătiți să identificăm, să recunoaștem pericolul și să îl eliminăm, să surmontăm toate tipurile de obstacole, pe timpul executării misiunilor am învățat și să vedem ce este mai bun în oameni, în oamenii obișnuiți, cei care au în gândul lor destinul eternității. ■

Scorpionii Negri, o parte a istoriei

Scriu aceste rânduri cu gândul la colegii mei din PB 19, care m-au făcut să mă gândesc ce-i face pe unii oameni să meargă mai departe, să depășească granițe și să nu pară că observă cât efort depun. PB 19 este un mic FOB în vastul Afganistan, care, deși situat lângă autostradă, doar un drum asfaltat de altfel, pare că este punct pierdut undeva pe harta nimănu.

Locotenent Aurel STĂNESCU

Foto: Daniel NISTOR

Scorpionii Negri au încredințat realitatea acestui loc unor oameni devotați, cu credință în Dumnezeu și în ei înșiși. „Jaldacienii” noștri și-au început povestea cu hotărâre și nu aveau de gând să rostească nimic fără dicție impecabilă și intonație pronunțată. Au fost fermi și s-a cunoscut în scurt timp că vor sări peste partea de introducere.

Militarii sunt în afara bazei cea mai mare parte a zilei, execută patrulări, pânde, organizează ambuscade și posturi de observare camuflate. Nu sunt de două ori în același loc, verifică tot ce se schimbă în ambientul tactic, cercează consistent și incisiv, sunt tot timpul în mișcare și nu tolerează nici un indiciu al existenței sau activității insurgente.

Poate că este noroc, sau poate că norocul se arată celor pregătiți și curajoși, cert este că în nicio situație

inamicii nu au avut succes și în toate încercările pe care le-au demarat, militarii noștri i-au făcut să plătească. Poate că sunt inspirați, sau poate că au înțeles foarte bine conceptul de inițiativă, Scorpionii Negri din Compania Alpha au devansat toate mișcările inamicului, au determinat lucrurile și nu au lăsat nici un moment liber acestuia. Au adus în viața insurgenților necunoscutul și surpriza. Nimic nu mai este comparativ, nimic nu mai este previzibil. Privindu-i mereu energici și implicați, vorbindu-și cu nostalgie de casă și copii, oferindu-și sprijin și definindu-i toleranța, mi-am dat seama ce caracter deosebit au toți acești oameni. Oameni modești dar mândri, puternici și cu suflet cald, oameni morali și înțelepți, care fac cinste celor ce cred în ei.

Ceea ce facem în anumite situații, ceea ce ne caracterizează în momente critice, inedite, constituie, ceea ce consider eu că este, caracterul unui om; este esența sa, este ceea ce face diferența dintre ipocrizie și valoarea reală umană, socială și profesională.

Cine poate ști cum se va comporta atunci când viața îl va lua prin surprindere? Poate doar oamenii cu adevărat puternici, cu raționamente bine fundamentate ar putea să spere că își vor păstra valorile și demnitatea atunci când necunoscutul stă arogant în față și singurul „prieten” este incertitudinea, în umbra căreia mai respiră timorată, parcă speriată și ea, speranța....speranța că va fi bine, că...nu se va întâmpla nimic.

Dwight Moody spunea :„Caracterul este ceea ce ești în întuneric” și cei mai aproape de acest sentiment sunt zilnic militarii din Afganistan, acolo unde oameni departe de confortul patriei mamă îmbrățișează zilnic destinul și nu-și trădează valorile care îi recomandă ca veritabili români, urmașii marilor nume care au făcut istorie și au născut legende.

Afganistanului nu i-am încălcat legile scrise, nescrise sau cutumele. I-am respectat frumusețea unică și i-am îmbrățișat oamenii. I-am adus din casele noastre căldură și ospitalitate, respect și apreciere. I-am recunoscut bucuria brațelor întinse prin oamenii primitivi și sinceri, dar

am sesizat din vreme și spinii lungi ai oamenilor fără demnitate, care pândesc cu lașitate secunda nefastă în care să-ți faci rău.

Pentru aceștia nu există compasiune și nici respect. Pentru aceștia avem clinchetul unei arme dezasigurate, comunicări ferme, scurte și rapide, deplasări parcă plutind peste tărâmurii mirate și cătarea răbdătoare și atentă a armelor. Dacă ar fi să caracterizez un militar aș folosi puține cuvinte, pentru că efectiv nu aș ști ce să spun.

Mi-ar fi foarte greu pentru că dacă aș începe să dezvolt, nu știu unde ar fi finalul... viața și orizontul militarilor sunt greu de cuprins în cuvinte... ar trebui să te simți militar în deplinătatea conceptului, ca apoi să descrii emoțiile și satisfacțiile pe care le-ai trăit, sacrificiile pe care le-ai făcut și virtuțile care te-au caracterizat.

Aș spune sigur că sunt oameni de caracter, oameni care-și fac datoria; oriunde, oricând, indiferent de condiții și conjunctură. O structură elitistă îi învăluie și fiecare dintre ei are un aport vizibil la finalitatea activităților acesteia.

Este o onoare să fii parte a familiei militarilor și un sentiment magic să fii lângă bărbații puternici ai acesteia. Cred că oamenii de caracter pot avea suficient din absolut orice și pentru că au calitatea de a aprecia lucrurile pe care le au. Aceștia au șansa la fericire, acea șansă care mulți oameni o caută în bani, bunuri, conjuncturi sociale și faimă, dar niciodată parcă nu apare suficiența...

Drumul spre satisfacție este pavat cu acțiune și calitatea acțiunii va fi haina rezistenței satisfacției, tot așa

cum caracterul dă strălucire existenței socio-umane.

Ce este această cupolă de momente care definesc trăirile unui militar, nu-mi este clar, poate că este experiență, sau poate că este doar profesie.

„Experiența se capătă prin străduință și osteneală” (Arthur Schopenhauer) și militarii noștri au una foarte bogată, dar „o experiență profundă nu e niciodată pașnică” (Henry James).

Suntem la jumătatea misiunii ce o avem de executat, dar timpul aici este relativ. Câteodată orele par a fi ani și alteori zilele doar niște clipe.

Aici este o atmosferă intrigantă, încordată, un sentiment de putere amestecat cu izul aventurii sunt mereu prezente. Motoarele pornite parcă amenințător și farurile cu priviri încruntate sunt semnul că ceva se schimbă. Un fior de tensiune încearcă să se strecoare, dar zgomoțul mitralierelor care se încarcă îl face să dispară. Mersul sigur al tuturor la posturile lor împrăstie fumul incertului. Pornesc stăpânii destinelor proprii, oamenii care nu sunt pregătiți pentru ceva ci pentru orice, oamenii pe care nu-i miră nimic și cu atât mai mult nu-i sperie vreun lucru. Sunt luptători; asta este meseria

lor...sunt oameni ai paradoxului, sunt cei tandri și altruști și totuși mai duri ca stâncile atemporale, cu flăcări ce se scurg de pe versanții spiritului lor.

Terenul de peste tot ridică un praf gros și mohorât. Din el, ca niște fulgere înghețate, se văd prin aerul parcă tămâios băieții noștri. Pe dealuri posace și albi de pârâuri orfane, prin sate cu poteci înșelătoare, pe tărâmurii parcă fără orizont, prin vegetația fără speranța abundenței, militarii noștri păstrează pasul ferm, privirea poruncitoare și țeava armei gata să vorbească.

Suntem aici zilnic, parcă dintotdeauna. În puținele clipe libere ne gândim la ai noștri, câteodată zâmbind, alteori suspinând.

Ne gândim la România. Ne dorim să ajungem acasă cu toții, ne dorim ca toți camarazii noștri să-și atingă zâmbetul necontrolat de privirea celor dragi de acasă. Până atunci îi vom ține pe toți strânși în sufletele noastre și le vom spune zilnic că totul e bine, să nu-și facă griji, le vom spune că aici atmosfera e liniștită și că nu se întâmplă nimic deosebit.

Mai trece o zi și militarii din Afganistan o așteaptă pe următoarea, care va fi și mai grea. Vor pleca din nou. Sunt pregătiți. Își fac semnul crucii, dar nu uită cuvintele lui Oliver Cromwell („Încrede-te în Dumnezeu și ține-ți praful de pușcă la adăpost de umezeală”).

Este ceea ce fac ei. Este ceea ce îi definește-tăria de a lupta, de a nu se lăsa dominați sau descurajați. Sunt Scorpionii Negri în Afganistan; în istoria Afganistanului. ■

La final de misiune

La data apariției publicației „Scorpionii Negri” sunt deja acasă și își petrec un binemeritat concediu împreună cu cei dragi pe care, timp de jumătate de an, le-au auzit vocea numai la telefon și singura imagine era cea din fotografia purtată discret în buzunarul din dreptul inimii. Cu trei săptămâni înainte de revenirea în țară, locotenentul Calaudiu Drâmboi a făcut o avancronică sui-generis a misiunii pe cale de a se fi încheiat. La înrebările sale au răspuns: comandantul Batalionului 20 Infanterie „DOLJ”, locotenent-colonelul Claudiu Sava, șeful operațiilor, maiorul Mitel Jilavu, șeful logisticii, maior Mihai Irimia, preotul militar, maior Sorin Mihalcea și consilierul comandantului de batalion, plutonierul adjutant George Cioc.

Locotenent Claudiu DRÎMBOI

Foto: Cristian SURUGIU

Comandantul Batalionului 20 Infanterie "DOLJ", locotenent-colonel Claudiu Sava

— Domnule locotenent colonel, peste numai trei săptămâni puteți raporta "misiune îndeplinită" alături de "Scorpionii Negri", unitate al cărei comandant sunteți. Desigur, vor urma și alte provocări. Cum apreciați dumneavoastră că au răspuns "Scorpionii Negri" la provocările din teatrul de operații Afganistan?

Într-adevăr, mai sunt aproximativ trei săptămâni până când misiunea în Teatrul de Operații Afganistan a Batalionului 20 Infanterie "DOLJ" se va încheia. Chiar dacă trei săptămâni pentru o operație militară constituie o perioadă relativ mare, după șase luni de prezență în Afganistan, consider că putem privi și puțin retrospectiv la ceea ce "Scorpionii Negri" au realizat în acest spațiu, la misiunile îndeplinite și rezultatele lor, la modul în care structurile batalionului, fiecare ostaș al său, au relaționat cu provocările întâmpinate.

Analizând, poate cu subiectivismul comandantului care își iubește unitatea și oamenii pe care îi comandă, pot afirma că trăiesc sentimentul datoriei împlinite. Construim împreună un episod unic din istoria batalionului și suntem mândri de ceea ce am realizat, de ceea ce lăsăm în urma noastră în spațiul de confruntare asumat. Afirm cu tărie că toți "Scorpionii Negri", de la gradatul profesionist la ofițerul de stat major, și-au îndeplinit menirea cu dăruire, încredere și tenacitate. Am avut și am încredere în oamenii batalionului, îi cunosc foarte bine de mai bine de șapte ani, de când am fost primit în familia

Locotenent-colonel Claudiu Sava în misiune

"Scorpionilor Negri", inițial ca locțiitor al comandantului de batalion; știu că sunt oameni de toată isprava, harnici și modești care știu să-și facă datoria. Trebuie să recunosc însă că la începutul misiunii am trăit sentimente de neliniște referitoare la modul în care vom fi în măsură să facem față provocărilor Afganistanului – ținând cont că este prima misiune a batalionului în acest teribil teatru de operații. În acest moment, consider că subordonații mei au dovedit că au abilitățile, trăsăturile de caracter și inteligența de a aborda cu succes o diversitate de situații în drumul planificat de îndeplinire a misiunii.

Este adevărat că am întâmpinat și multe greutăți de-a lungul celor șase luni de misiune însă, punând în valoare calitățile enumerate anterior, am reușit să depășim toate aceste provocări. Cine crede că o misiune în teatrul de operații este simplă și că se măsoară doar prin cuantificarea zilelor scurse sau a raportărilor pozitive, se înșală. Îndeplinirea misiunii presupune cunoașterea mediului operațional, înțelegerea și găsirea soluției pentru optimizarea acestuia în atingerea obiectivului final. Pornind de la misiunea de bază a batalionului, ne-am focalizat efortul pe realizarea sarcinilor cheie primite sau deduse, concomitent cu menținerea capacității operaționale permanente a personalului și tehnicii batalionului. A fost greu, extrem de solicitant din punct de vedere fizic și psihic, însă fiecare militar a conștientizat că toate aceste eforturi sunt orientate către îndeplinirea misiunii și asigurarea protecției fiecăruia dintre noi.

Pe de altă parte, nu pot să trec cu vederea modul în care comandanții de subunități au răspuns unor provocări cu totul și cu totul inedite pentru majoritatea dintre ei. Una din cele mai mari realizări ale acestei misiuni a constituit-o descoperirea și perfecționarea la acești oameni a unor abilități pe care nu și le cunoșteau anterior. Practic, în această perioadă, comandanții de companii au devenit adevărați comandanți capabili să gestioneze informații, să evalueze situații și factori, să analizeze, să planifice și să organizeze acțiuni militare, în mod independent, într-o zonă de responsabilitate încredințată, cu

Un moment de relaxare pentru „Scorpionii Negri”

forțele și mijloacele la dispoziție. În același timp au înțeles filozofii noi ale acțiunilor militare intrunite prin întrebuintarea unor capacități din alte structuri sau categorii de forțe. Au interacționat eficient cu elicopterele de luptă sau de supraveghere, s-au coordonat și au acționat în comun cu geniștii, EOD-iștii, forțele speciale. Am fost extrem de plăcut surprins să constat că tinerii comandanți de plutoane au competențe de comandă-control specifice unor oameni cu mai multă experiență. Vă spun sincer că am trăit sentimente foarte plăcute când, în momentele de tensiune psihică trăite în punctul de comandă al batalionului datorate unor situații complexe, am observat reacții calculate, echilibrate ale comandanților de subunități din teren. Este într-adevăr un sentiment de mândrie pentru un comandant atunci când i se confirmă încrederea în subordonați.

Concluzionând, sunt convins că "Scorpionii Negrii" au răspuns în cele mai bune condiții la provocările întâmpinate în cele șase luni în care am luptat în Afganistan iar acest lucru ne dă certitudinea că vom performa la același nivel în următoarele misiuni primite.

— *Ce ne puteți relata despre cooperarea cu forțele de securitate afgane, având în vedere că militarii români participă cu aceștia la tot spectrul de misiuni?*

Relațiile de cooperare cu structurile de securitate afgane au constituit

un obiectiv principal al Batalionului 20 Infanterie "DOLJ" - "Scorpionii Negri" - în misiunea din Afganistan. După cum bine se știe, vorbim aici despre armată - ANA, poliție - ANP și departamentul de securitate afgan - NDS, fiecare cu particularitățile sale date de misiuni, nivel de instruire al personalului și de dotare, de sistemul ierarhic de comandă-control sau chiar de aspectele culturale și de educație. A fost nevoie de adaptarea militarilor noștri, de înțelegerea acestor factori și de modelarea acțiunilor în consecință. Finalmente, consider că am reușit și în această privință să obținem maximum din aceste relații în condițiile în care peste 90% din misiunile executate de batalion au fost în parteneriat cu Forțele Naționale de Securitate Afgane (ANSF). Doresc să subliniez faptul că, pe linia de efort "dezvoltarea ANSF", batalionul a avut ca sarcină întărirea parteneriatului pentru sprijinul acestora în gestionarea situației de securitate din zona de responsabilitate conform menirii fiecărei structuri în parte. S-au obținut rezultate foarte bune pe linia cooperării cu ANA și NDS și bune cu ANP. Această diferență este explicabilă prin mai multe elemente care țin de gradul de realizare de către fiecare structură a factorilor enumerați la începutul răspunsului. Pentru a fi cât mai exact în descrierea situației de fapt a ANSF, trebuie să mai precizez că, la fel ca în orice structură de securitate, indiferent de tip sau apartenență, o notă fundamentală este dată de sistemele de

Maiorul Mihai Irimia dirijează încărcarea unor containere

comandă-control, de personal și logistic existente și care, în cazul nostru, au făcut și fac diferența între aceste organizații. Revenind la întrebare, cooperarea "Scorpionilor Negri" cu ANSF a fost permanentă, reciproc avantajoasă și realizată la toate nivelurile, atât de comandă, cât și de execuție. Pe parcursul misiunii, pe lângă parteneriatul din teren, am cooperat eficient și la nivel superior – provincial și districtual. În plus față de ofițerii de legătură desemnați de batalion pe lângă structurile de comandă-control ale ANSF, am destinat ofițeri de stat major cu responsabilități în monitorizarea, evaluarea permanentă și promovarea propunerilor de dezvoltare a forțelor de poliție afgane. Una peste alta, dacă inițial au existat unele probleme de adaptare, treptat, acestea au fost rezolvate ajungându-se în acest moment la o optimizare în toate domeniile de cooperare specifice mediului operațional. De asemenea, dacă la începutul misiunii "Scorpionilor Negri", partenerii afgani "s-au plâns" de numărul mare de misiuni la care au fost solicitați să se implice, ulterior, după ce li s-a explicat necesitatea maximizării prezenței în teren pentru securitatea zonei de responsabilitate, s-au adap-

tat la noul ritm și au participat mai activ și mai eficient. Pot afirma că, la această dată, relația de cooperare cu ANSF decurge firesc, este eficientă și mai ales, este dorită de toate structurile.

— V-am văzut alături de subordonații dumneavoastră, atât pe timpul misiunilor, cât și la activitățile de recreere. Cât de important este pentru oamenii dumneavoastră faptul că liderul este în mijlocul lor?

Problema menținerii stării de spirit a personalului a constituit și constituie o preocupare permanentă a comenzii batalionului și comandanților de subunități. Misiunea într-un teatru de operații extern este lungă, solicitantă și are multe implicații asupra psihicului uman, probleme pe care, în mod independent, este greu să le sesizăm apărând la propria persoană. Încă de la plecarea din țară mi-am propus să fiu prezent cât mai mult, dar în același timp și cât mai discret, printre militarii mei. Am căutat să fiu mai mult alături de ei pentru a-i face să simtă faptul că oricând pot găsi în mine un sprijin în soluționarea problemelor personale însă în condițiile conștientizării și înțelegerii de către fiecare a particularităților mediului operațional în care trăiește

și acționează batalionul. În același timp, am urmărit să am o prezență cât mai discretă în scopul întăririi autorității și responsabilităților fiecărui comandant de subunitate, de la companie până la grupă, pe linia planificării, organizării și executării sarcinilor operaționale sau administrative ce le revin. Aplicând acest principiu, am observat cum micii comandanți au progresat, s-au maturizat, devenind mult mai responsabili față de grupul de oameni pe care îl comandă. Cert este că am urmărit ca apropierea liderilor de oameni să existe permanent în condițiile respectării normelor fundamentale de existență ale organismului militar – ordine și disciplină, corectitudine, principialitate, spirit de echipă, prevalența misiunii și acceptarea liber consimțită a rigorilor și privațiunilor vieții de militar pe câmpul de luptă.

Pe de altă parte, am cerut subordonaților să asigure condițiile optime de refacere a capacității de luptă a subunităților la întoarcerea din misiuni. Am vizat asigurarea timpului la dispoziție pentru recuperare fizică și psihică prin toate metodele și mijloacele avute la îndemână astfel încât militarii să fie apti cât mai repede pentru continuarea misiunilor.

Revenind la importanța prezenței comandantului printre subordonați, apreciez că este decisivă la locul și momentul potrivit. Din punctul meu de vedere, am căutat în aceste șase luni să interacționez cu militarii atât în mod formal, cât și informal dar și să-i incurajez în a comunica în cadrul microgrupului din care fac parte. Chiar dacă niciun comandant nu este deținătorul adevărului absolut, mai ales în aspecte ce țin de problemele personale ale fiecărui militar, pot afirma cu convingere că sfatul pe care îl așteaptă un soldat de la comandantul său are un impact foarte puternic asupra modului de abordare și rezolvare a problemelor și asupra moralului său. În același timp, le-am explicat subordonaților necesitatea de a se sprijini unul pe celălalt ca niște adevărați camarazi de arme, atât în misiuni, cât și în timpul liber, să discute atât probleme, modalități de rezolvare a unor ipoteze tactice, cât și aspecte ale vieții de zi cu zi, pentru a găsi soluții la problemele personale inerent apărute într-o perioadă lungă de timp, la mii de kilometri depărtare de familii.

În final, cred și sper că, prin prezența noastră în Afganistan, prin operațiile executate în această perioadă, vom aduce o rază de speranță pentru acest popor mult prea aspru lovit de vitregiile istoriei și vom putea raporta, la întoarcerea acasă, că "Scorpionii Negrii" și-au îndeplinit din nou misiunea și că rămânem consecvenți sloganului "SEMPER VICTORES".

Șeful operațiilor, maior Mitel Jilavu:

— Domnule maior reprezentați cea mai importantă structură a unui comandament într-un teatru de operații. Ce provocări ați avut pe timpul acestei misiuni și cum au fost ele gestionate?

Într-adevăr, Compartimentul Operații, mai ales într-un teatru de operații, este cea mai importantă structură a unui stat major de batalion, pe de o parte din punct de vedere al structurii organizatorice (mai mult de 1/3 din efectivele statului major) și, pe de altă parte, din punct de vedere al sarcinilor și situațiilor pe care le are de gestionat.

Pe perioada misiunii, pot spune că au existat o serie de provocări care au trebuit să fie gestionate pentru a asigura condițiile operaționale optime desfășurării în bune condiții a misiunilor, atât din punct de vedere al protecției forțelor proprii, cât și din punct de vedere al asigurării climatului de securitate și sprijinirii îmbunătățirii vieții populației locale din zona de responsabilitate.

Una din primele provocări a constituit-o însăși conducerea și coordonarea Compartimentului Operații în gestionarea sarcinilor și problemelor complexe care apar pe perioada unei astfel de misiuni. Am căutat, încă din perioada de pregătire a acestei misiuni, să identific cerințele și să canalizez eforturile pe repartizarea sarcinilor în funcție de experiența și profesionalismul fiecărui om din compartiment, să creez și să dezvolt relații de cooperare bazate pe încredere, prietenie și spirit de înțelegere, astfel încât îndeplinirea obiectivelor să se facă la timp și de calitate, să se realizeze un climat de muncă eficient și să se întrepindă totul pentru sprijinirea subunităților care acționează pe teren. Am avut și am încredere în colectivul cu care lucrez. Am pornit la drum în această încercare dificilă fără prejudecăți, cu gândul și speranța că împreună vom putea reuși să ne îndeplinim responsabilitățile, am conștientizat că numai printr-un efort comun și de durată și prin recunoașterea deficiențelor și

limitărilor de către fiecare dintre noi vom putea să depășim cu succes încercările și greutățile. Dacă am reușit acest lucru, rezultatele de la finalul acestei misiuni o vor demonstra. Oricum, fără efortul colegilor acest lucru nu ar fi fost posibil niciodată.

O altă provocare a constituit-o preluarea misiunii și a zonei de responsabilitate, acomodarea cu noul climat operațional, cu toate că veneam după o perioadă de pregătire intensă în țară. Rezultatele acestei pregătiri s-au reflectat pozitiv în modul cum s-au preluat responsabilitățile în fiecare FOB, în fiecare sector de responsabilitate, evitându-se astfel apariția evenimentelor și incidentelor inerente unei astfel de perioade, într-un mediu deloc prielnic. Acomodarea s-a făcut rapid și am reușit, ca într-un timp destul de scurt, să atingem ritmul operațional optim pentru a controla zona încredințată.

Pe parcursul misiunii, au apărut alte provocări datorate mediului operațional și climatului de securitate: realitatea în care forțele au trebuit să acționeze pe teren; terenul extrem de greu accesibil și de multe ori inaccesibil, mai ales în condiții de iarnă; atitudinea populației din anumite localități față de gesturile de ajutor întreprinse de militarii noștri; incidente și evenimentele care au trebuit să fie gestionate (descoperiri și explozii a unor DEI pe timpul executării misiunilor; atacuri cu armament

Maiorul Mitel Jilavu la pregătirea misiunii

de infanterie, etc.), căile de comunicație neamenajate în marea lor majoritate; impactul realității și vieții cotidiene afgane asupra așteptărilor militarilor noștri (situația copiilor, lipsa serviciilor esențiale minime pentru un trai decent, în special asistența medicală, traficul rutier în condițiile nerespectării nici unei reguli de circulație). Toate aceste provocări au fost trecute cu succes printr-un efort fizic și psihic intens și permanent. De asemenea, unele tehnici, tactici și proceduri operaționale au trebuit să fie revăzute și adaptate din mers la mediul operațional, altele au trebuit să fie învățate concomitent cu executarea misiunilor. Dar cel mai mult, în depășirea acestor probleme, a contribuit dorința tuturor militarilor batalionului de a-și face cât mai bine munca, într-un mod profesionist, de a-și îndepli obiectivele și sarcinile primite și, nu în ultimul rând, de a contribui la îmbunătățirea situației de securitate din zona de responsabilitate.

Totodată, o altă provocare, cu care ne-am confruntat și pe care a trebuit să o gestionăm, a constituit-o menținerea acestui ritm operațional ridicat, în condițiile apariției oboselei și stresului, intensificării acțiunilor insurgenților (odată cu încălzirea vremii) și apropierea de finalul misiunii, când apare, inerent, lipsa de concentrare față de misiune.

În final, aș vrea să punctez faptul că, cea mai mare provocare pentru mine și colegii mei de compartiment, a fost și este aceea că am încercat să facem tot ceea ce este posibil omenesc, cu forțele și mijloacele la dispoziție, pentru ca, la finalul misiunii, la apelul general, toți militarii batalionului să răspundă "prezent". Asta ar consitui pentru noi certitudinea că eforturile noastre comune, ale tuturor militarilor batalionului "Scorpionii Negri", nu au fost în zadar. Acestea sunt doar câteva din provocările unei astfel de misiuni.

— *Ce tipuri de misiuni au executat militarii Batalionului 20 Infanterie "Scorpionii Negri" și dacă puteți specifica și numărul aproximativ de misiuni executate?*

De la dislocarea și luarea în primire a zonei de responsabilitate, Batalionul 20 Manevră "Scorpionii

Negri" a executat aproape întreaga gamă de operații de contrain-surgență, majoritatea dintre acestea (în proporție de peste 90%) în parteneriat cu Forțele Naționale de Securitate Afgane, scopul acestor operații fiind de a înfrânge elementele insurgente, de a sprijini oficialii guvernamentali afgani în vederea unei mai bune relaționări cu populația locală și, nu în ultimul rând, de a asigura securitatea și a sprijini populația locală afgană pentru revenirea la o viață normală.

Misiunile executate de militarii batalionului au urmărit două aspecte: asigurarea securității pentru populația locală și sprijinirea dezvoltării serviciilor esențiale în localitățile din zona de responsabilitate.

Efortul operațional al batalionului a fost distribuit pe cele două linii de efort, în egală măsură, iar rezultatele obținute s-au concretizat, după aproximativ 5 luni de misiune, în modul de realizare a controlului în întreaga zonă de responsabilitate și în legăturile create între militarii noștri, care au acționat pe teren, și populația locală care trăiește în zona de care răspundere a batalionului.

Cele mai importante misiuni executate de militarii noștri au fost cele de asigurare a libertății de mișcare, pentru populația locală și Forțele Coalitiei, de-a lungul căilor de comunicații (patrulare de contracarare a dispozitivelor explozive improvizate, patrularele de luptă imbarcate și debarcate, posturile de observare, puncte de control trafic), misiunile de sprijinire a dezvoltării capacităților operaționale ale noilor structuri de securitate afgane (sprijinirea militarilor Armatei Naționale Afgane și Poliției Naționale Afgane în îndeplinirea sarcinilor specifice), misiuni de recunoaștere pentru controlul zonei de responsabilitate proprii, misiuni CIMIC (misiuni de angajare a liderilor locali, misiuni de distribuire a ajutoa-

Maiorul Mihai Irimia verifică asigurarea materialelor pentru transport

relor umanitare către populație, misiuni de acordare a asistenței medicale, dezvoltarea de proiecte de infrastructură pentru comunitățile locale, angajarea comunităților locale în acțiuni de tip Shura), misiuni de sprijinire a GIROA (reprezentanții Guvernului Afghan de la nivel local și districtual) în dezvoltarea legăturilor cu comunitățile locale, misiuni de identificare a munițiilor neexplodate și sprijinirea neutralizării acestora de către forțele specializate. Așa cum se poate observa, accentul a fost pus pe acțiunile non-kinetice, de sprijinire a revenirii populației afgane și autorităților legitim alese la o viață și o activitate normală, pentru a crea condițiile autoguvernării țării de către afgani.

Ceea ce trebuie să menționez, pentru a conștientiza dimensiunea reală a efortului depus de militarii batalionului în această perioadă de misiune, este faptul că aceste misiuni s-au executat atât ziua, cât și noaptea, ponderea fiind misiunile pe timp de noapte (în procent de peste 60% din misiunile batalionului), în condiții meteorologice deosebite (de la temperaturi de -10 grade C, cu vânt, ploaie și ninsore la temperaturi de

peste 30 grade, cu soare arzător și furtuni de nisip), pe căi de comunicație greu accesibile, neamenajate, extrem de dificil de abordat în condiții de vreme normală și imposibil de utilizat în condiții de vreme ploioasă sau ninsoare, în teren puternic compartimentat, unde majoritatea căilor de acces către localități sunt de-a lungul văilor pâraielor care se varsă în Râul Tarnak. Zilnic, fiecare subunitate de manevră a executat în medie 10-12 ore de misiune în zona de responsabilitate, majoritatea acestor ore fiind în intervalul nocturn. Totalul misiunilor batalionului până la această dată este de peste 3 000 misiuni, o medie de 20 misiuni pe zi.

— Având în vedere că aveți foarte mulți militari dislocați în baze înaintate, cum apreciați că a fost relația de subordonare pe linie de operații cu aceștia?

În această misiune, am trăit o experiență unică, în care a trebuit, împreună cu colegii din Compartimentul operații, să planificăm și să conducem operații, având structurile de execuție dislocate în mai multe locații, unele situate la mai mult de 50 km față de structura de comandă a batalionului. Este foarte dificil, având în vedere că nu se poate realiza o legătură fizică între cei care comandă și cei care execută și pun în practică ordinele de misiune, iar acest lucru îl conștientizează foarte bine cei care au legătură cu acest proces de planificare și execuție. Totul se realizează prin sistemul de comunicații, nu există acea legătură directă între cel care comandă și cel care execută, lucru care este foarte important în procesul de transmitere a ordinelor, dar ceea ce este extrem de important, în acest caz se pune în practică principiul "comanda unică, execuție descentralizată". În această situație, are o importanță crucială, în succesul misiunii și îndeplinirea obiectivelor operaționale, inițiativa celor care acționează pe teren, responsabilitatea și profesionalismul de care dau dovadă în misiunile în care intră în contact cu populația locală, cu amenințările și riscurile din teren.

Pe parcursul misiunii, după o perioadă de acomodare, s-a reușit implicarea comenzilor din FOB-uri în procesul de planificare a misiunilor,

pornind de la principiul că realitatea de pe teren o cunosc cel mai bine cei care intră în contact cu ea, în fiecare zi, prin natura misiunilor pe care le execută. Toate concluziile rezultate în urma executării misiunilor au fost luate în calcul în cadrul procesului de planificare a misiunilor și, acest fapt, a avut succes, cel puțin până în acest moment al misiunii.

Și, ca să concluzionez, pot afirma fără să greșesc, că relația de cooperare dintre Compartimentul Operații și cei care au aplicat ordinele de misiune în FOB-uri și în sectoarele de responsabilitate desemnate a fost una foarte bună. A existat acel sprijin reciproc și responsabilitate din ambele părți pentru asigurarea climatului de securitate adecvat pentru a evita apariția evenimentelor nedorite. Dar ceea ce este mai important, a existat acel răspuns profesionist din partea celor care au dus greul, cei de pe teren, care au avut inițiativă, responsabilitate, profesionalism și motivație pentru a-și face munca în cele mai bune condiții și de a contribui la îmbunătățirea a tot ceea ce reprezintă situație de securitate și condiții de viață pentru populația din zona de responsabilitate a batalionului. Pentru toate aceste lucruri nu există decât un singur cuvânt "Mulțumesc".

Șeful logisticii maior Mihai Irimia

— Domnule maior aveți o responsabilitate foarte mare în gestionarea resurselor batalionului în toată aria de operații. Cum se realizează suportul logistic pentru militarii care participă la misiuni dar și pentru cei aflați în bazele înaintate?

Într-adevăr, atât eu, cât și personalul din cadrul compartimentului logistic purtăm această responsabilitate. Am știut că va fi greu, de aceea încă din timpul perioadei de pregătire a misiunii am încercat să ne adaptăm la modul de lucru din teatrul de operații. Specificul misiunii, modul de dispunere al resurselor, au fost luate în calcul încă de la început.

Cine spune că munca ofițerului de logistică este numai la birou, se înșeală. Tot timpul trebuie să fii pe teren, să fii la curent cu nevoile mili-

tarului, să încerci să faci tot ce este posibil, astfel încât asigurându-i acestuia ce are nevoie, în termenul cel mai scurt – hrană, muniție, combustibil, condiții de trai corespunzătoare, știi că ai contribuit într-o mică măsură la îndeplinirea misiunii încredințate.

Prin forțele proprii, cu sprijinul structurilor logistice prezente în teatrul de operații, precum și cu sprijinul partenerului de coaliție, în baza acordurilor și memorandumurilor încheiate între statul român și acesta, am asigurat bunurile de care am avut nevoie.

Disponerea forțelor batalionului, mă refer la personal, tehnică, bunuri materiale, implică o monitorizare permanentă a modului de gestionare a acestora, o planificare cât mai exactă a activității de asigurare a alimentelor necesare preparării hranei, a activităților de transport de bunuri materiale pe clase de materiale, a activităților de efectuare a mentenanței tehnicii din înzestrare. De exemplu, activitatea de transport trebuie în permanență corelată cu misiunile subunităților luptătoare.

— De curând militarii batalionului au primit noile mașini de luptă (MRAP) pentru executarea misiunilor. Cum răspunde acest nou tip de tehnică, terenului din aria de responsabilitate dar și din punct de vedere al protecției militarilor noștri?

Noile mașini de luptă Mine Resistant Ambushed Protected au fost primite foarte bine de către militarii batalionului. Gradul de protecție oferit de aceste autovehicule asigură militarilor încrederea că își pot executa misiunea în condiții sigure. Se știe că gradul de protecție este un factor motivator care acționează asupra psihicului militarului. Poți să fii supra-pregătit, dar fără asigurarea unui grad de protecție corespunzător, nu poți face față pericolelor care pot apărea în acest teatru de operații.

Terenul foarte frământat al Afganistanului, nisipos vara, mlăștinos în perioada de iarnă, influențează în mod direct tehnica din dotare. Noile MRAP-uri, cu suspensii independente pe fiecare roată, se comportă bine în acest tip de teren. La pregătirea misiunilor se are în vedere și modul în care terenul influențează

Maiorul Mihai Irimia verifică asigurarea materialelor pentru transport

desfășurarea misiunii. În funcție de condițiile din teren, unele misiuni se desfășoară numai cu acest tip de tehnică, altele numai cu autovehicule HMMWV, sau combinat.

Tehnica trebuie să fie în permanentă stare de operativitate, fiindcă este posibil să pleci în misiune la orice oră din zi sau noapte. De aceea verificarea stării tehnice mai ales după întoarcerea din misiune contribuie la modul de abordare a terenului în misiunea următoare. Specialiștii din cadrul plutonului mentenanță, bine pregătiți, sunt "în stare de veghe", astfel încât să intervină oportun asupra oricăror probleme care pot apărea.

Aș dori ca pe viitor să fim dotați cu un autovehicul de luptă de proveniență românească, echipat la standarde NATO, cu un grad de protecție corespunzător autovehiculelor MRAP. Știu că este greu, dar nu imposibil.

Preot militar maior Sorin Mihalcea

— *Părinte, păstoriți și sunteți duhovnicul a peste 600 de suflete din provincia Zabul. Cum participă militarii la viața spirituală și cât de importantă este credința acestora, știindu-se că în contextul misiunilor aceștia sunt mult mai apropiați de Dumnezeu?*

Am ascultat întrebarea pe care

mi-ați adresat-o, dar pentru câteva clipe am simțit un fior care mi-a brăzdat inima. Și spun aceasta fiindcă nu știu cum să-mi adun gândurile pentru a-mi exprima sentimentele pe care le-am trăit și le trăiesc alături de acești militari, în mijlocul cărora mă simt ca în propria mea familie.

Din primele zile mi-am dat seama că misiunea care începea în această țară, va reprezenta atât pentru mine, cât și pentru militari o experiență deosebită. Dar totodată, eu preotul Florin și fiecare militar, am descoperit noi trepte duhovnicești cu ajutorul cărora să putem merge pe drumul desăvârșirii spirituale, către Dumnezeu.

Am observat de la bun început, că militarii au perceput dezarmonia care predomină asupra omenirii în această țară. Ei au sesizat lupta între bine și rău, între virtute și patimă, între lumină și întuneric. De aceea au simțit ca în această lume zbuciumată au nevoie și de o protecție divină. Astfel cu gândul la suflet au redescoperit credința că Dumnezeu are puterea să-i ferească de nenorocirile care se pot abate asupra lor, iar Sfânta Biserica este o adevărată corabie creștină, într-o mare musulmană.

În felul acesta, îmi revine datoria ca zi de zi, să presar în sufletele militarilor credință, nădejde și dragoste, virtuți care să-i întărească trupește și sufletește. Prin acestea au posibilita-

tea să-și îndrepte privirea din exterior în interior și să găsească acolo o ființă care dorește viață, lumină, libertate și mântuire. Dar, această descoperire o pot dobândi atât prin rugăciunile individuale, cât și prin rugăciunile comune, săvârșite în Sfânta Biserică. Prin ele, fiecare militar a redobândit certitudinea că acolo unde sunt doi sau trei, se află și Hristos. Astfel, înainte de a pleca în misiune, militarii care formează patrula, doresc ca preotul să le oficieze o rugăciune, care să-i ocrotească pe perioada desfășurării, iar după ce sărută sfânta cruce, să primească sfânta taină a mirungerii. În această rugăciune se află puterea făcătoare de viață și bucuria sfântă, care se pecetluiește prin undelele sfințit de pe fruntea fiecăruia.

În câteva cuvinte, pot spune că misiunea preotului în teatrul de operații este aceea ca prin harul divin să încerce să lege Cerul cu pământul și să dăruiască militarului o inimă nouă și un duh nou, o trăire cu anticipație a celor viitoare și veșnice, spre dobândirea cărora datori sunt să năzuiască.

Cu ajutorul lui Dumnezeu, mi-am dat seama că militarii pe care îi păstoresc, sunt oameni deosebiți. De la bun început, ei au fost conștienți că pentru a desfășura o activitate în slujba instituției militare cu devotament, solidaritate și profesionalism, au nevoie de izvorul neîntrerupt de apă vie, de darul supranatural și necurmat al unei lucrări sfințitoare. Acest izvor a fost descoperit de aceștia în timpul rugăciunilor ridicate în Sfânta Biserică. Aici, au descoperit că prin jertfa de la fiecare liturghie, Hristos se face victimă de ispășire pentru păcatele noastre, iar prin sfânta împărtășanie, din mâna preotului, Îl putem primi întreg pe altarul sufletului nostru, în inima noastră și în ființa noastră. Astfel, după fiecare liturghie, fiecare în parte, când a conștient că este vrednic de a se apropia de sângele și trupul lui Hristos, și-a mărturisit păcatele, prin sfânta spovedanie, după care a primit sfânta taină a împărtășaniei. Bucuria a fost mare, atât pentru mine, ca preot, dar și pentru militar, pentru că în felul acesta cele trei facultăți interioare s-au întrepătruns. Dragostea pornită din intelect, analizată prin sentiment,

s-a transformat prin voință în faptă, iar militarul poate pleca în misiune având la îndemână arma de foc, dar mai puternică este arma credinței, cu ajutorul căreia poate transforma răutatea celor care doresc dezastrul, în bunătațe și liniște.

De asemenea dorința militarului, în timpul liber, de a afla cât mai multe lucruri despre Dumnezeu, se împlinește seară de seară, în urma discuțiilor libere pe care le dezvoltă alături de alți colegi, în Sfânta Biserică. Toate acestea, mă fac să înțeleg că indiferent de grad și funcție, mai întâi de toate, militarul este lucrarea mâinilor lui Dumnezeu și totdeauna caută liniștea și odihna în Acesta.

Activitatea preotului este privită de multe ori ca o consiliere. Însă eu o privesc din adâncul sufletului ca pe o adevărată slujire și astfel pot spune că slujind militarului, slujesc lui Dumnezeu și slujind lui Dumnezeu, slujesc omului.

Trecerea spirituală a fiecărui militar, în această perioadă, prin mai multe stări, fie de bucurie, fie de tristețe, au educat și educă în continuare sufletul fiecăruia, făcându-l capabil de noi forme de gândire și receptare a vieții în general. Mîntea s-a obișnuit să conceapă lumea în mod nevăzut, iar inima prin rugăciune și iubire, să poarte în sine viața în ansamblul ei. Într-un astfel de act de sinteză duhovnicească se află rugăciunea matură a militarului, care se înfățișează zi de zi în fața lui Dumnezeu cu toată mintea și cu toată inima sa.

Alături de activitățile celorlalte domenii, lucrarea duhovnicească, merge nemărginit mai departe, iar în stadiile inițiale, ea este simplă și chiar îmbucurătoare. Duhul nostru se îmbogățește neîncetat, nu atât cantitativ, cu noi cuvinte sau noțiuni, ci mai ales, prin adâncirea în experiențe deja trăite și dobândite în acest ținut. Datorită acestora, militarul și-a dat seama că trebuie să educe în el aprecierea timpului, prin care a învățat să suporte cu răbdare unele neîmpliniri, pe parcursul misiunilor, fără să deznădăjduiască, ci să aștepte timpul favorabil pentru acțiune și astfel ferindu-se ca nu cumva prin grabă să aducă pagubă în loc de folos.

Consilier al comandantului de batalion, plutonier adjutant George Cioc

— *Domnule plutonier adjutant, sunteți reprezentantul celei mai numeroase categorii de militari ai batalionului. Cu ce probleme s-au confruntat militarii pe care-i reprezentați și cum au fost acestea soluționate?*

Atât pentru mine cât și pentru majoritatea colegilor mei maiștri militari, subofițeri și gradați voluntari, fiind la prima misiune în afara granițelor țării (aproximativ 300 militari), Teatrul de Operații din Afganistan a însemnat o mare provocare.

Ne-am pregătit din țară, învățând de la colegii cu experiență, astfel încât să putem face față tuturor provocărilor. Cu toate acestea niciodată nu poți spune că ai învățat destul, că ai prevăzut totul.

Am fost nevoiți de multe ori să intervenim, printr-un efort conjugat al tuturor factorilor de decizie, de la nivel comandant de grupă până la comandant de batalion, pentru a scăpa de anumite "vulnerabilități" în îndeplinirea misiunilor încredințate.

Pentru unii dintre colegii mai tineri, fiind și la prima misiune, dorul de casă, greutatea de acasă lăsate să apese pe umerii soției sau părinților, și-au făcut mai repede simțită prezența decât mă așteptam.

Dar, prin discuții individuale și datorită coeziunii echipei prezentă

mai mult ca oricând, care pentru mine este esențială, am trecut peste această etapă, foarte repede.

A venit rândul misiunilor care din ce în ce mai multe ca număr, creau o stare de oboseală în rândul militarilor, dar am fost plăcut surprins de militarii noștri care au înțeles să se adapteze mereu pentru executarea misiunilor, înțelegând că altfel nu se poate dacă vrem să ducem la bun sfârșit mandatul încredințat.

Informarea militarilor, folosirea pârgiilor de comunicare au făcut din militarii noștri oameni încrezători în forțele proprii, puternici și curajoși.

Nu de multe ori probleme mai mult de resortul logistic cum ar fi: multe defecțiuni la tehnica din dotare, echipamentul de protecție poate prea greoi dar eficient, probleme privind hrănirea militarilor din celelalte FOB-uri, aprovizionarea cu piese de schimb și materiale, care în final s-au rezolvat nu cu mare ușurință, pentru că trebuie să înțelegem, suntem totuși în Afganistan, au obligat militarii să fie mai sceptici, dar așa cum sunt militarii români și așa cum îi cunosc eu de ani de zile, am reușit să trecem împreună peste toate problemele.

Pot afirma cu toată sinceritatea că militarii noștri și-au făcut pe deplin datoria, au fost la înălțimea așteptărilor mele fapt pentru care sunt mândru că am fost alături de ei și fac parte din Batalionul 20 Manevră "Scorpionii Negri". ■

Plutonierul adjutant George Cioc de vorbă cu militarii

O misiune, o echi

Interviu cu colonelul James Blackburn, comandantul Combined Team Zabul

Maior Robert N. HOOVER,

Maior Oliver ANGHEL

Foto: Cristian SURUGIU

— *Cum ați lucrat cu partenerii români și afgani din provincia Zabul?*

Parteneriatul nostru cu românii transcende Afganistanului și există atât la nivel profesional, cât și personal. În pregătirea acestei misiuni, ne-am antrenat în România cu unele dintre

cele mai mari personalități și unii dintre cei mai mari profesioniști pe care aveam să-i cunoaștem pe câmpurile de luptă din Zabul. Relația pe care am dezvoltat-o cu soldații români de la toate nivelele a construit prietenii pe viață și parteneriate internaționale care vor rezista/face față testului timpului./care vor dura. Contribuția României la efortul ISAF nu a fost lipsită de momente/acțiuni extraordinare. De fapt, în 2010, România a fost singura țară NATO care și-a crescut prezența trupelor în Afganistan. În timp ce alte țări reduceau numărul, guvernul român aproape și-a dublat contribuția la NATO.

— *Ce schimbări pozitive s-au întâmplat în timpul misiunii dumneavoastră în Afganistan?*

Combined Team Zabul a făcut progrese mari în provincia Zabul lucrând aproape de Forțele de Securitate și de Guvernul Afgan. Cât timp am fost aici am observat cum capacitatea de guvernare districtuală a crescut semnificativ de la

aproape nicio reprezentare la reprezentare guvernamentală cu normă întreagă în 8 districte din provincia Zabul. ANA a făcut pași mari, așa cum și Kandakul (batalionul) 2 / Brigada 2 ANA / Corpul 205 Armată ar reuși să dea randament dacă ar fi „independent”, prima structură militară de mărimea unui batalion care ar obține o asemenea onoare. Provincia a stabilit de asemenea un centru operațional funcțional care permite guvernării și forțelor de securitate să coordoneze operații și să conducă investigații unite atât la nivel provincial, cât și la nivel districtual. Am văzut peste 20 de milioane de dolari investiți în proiecte de dezvoltare pentru guvernul din Zabul în ultimul an și am capturat sau omorât 75 de lideri insurgenți de top, conducându-i pe alții către programe de reconciliere.

— *Ce mesaj ați dori să transmiteți următoarei unități?*

Afganii au progresat mult în ultimul an. Am observat cum guvernarea și dezvoltarea provincie țin pasul cu reușitele minunate din domeniul securității pe care forțele afgane le-au făcut. Afganii vor continua să preia conducerea în guvernare, securitate și dezvoltare deoarece sprijinul popular pentru GIROA (Guvernul Islamic al Republicii din Afganistan) este în continuă înflorire. Eforturile voastre sunt esențiale pentru a-i capacita pe afgani. Nimic din ceea ce se întâmplă aici nu este ca matematica și răspunsurile ei standard; trebuie să ai inițiativă din prima oră în care ai ►►

...ă, un parteneriat

Interviu cu colonel Viorel Albăstroiu, locțiitorul comandantului Combined Team Zabul

— Cum ați lucrat cu partenerii americani și afgani din provincia Zabul?

Misiunea a început pe 27 noiembrie 2011 când împreună cu un mic grup am sosit în FOB Lagman. Structura pe care o înlocuiam era prima care lucrase timp de 6 luni cu partenerii americani. Am fost frapați de foarte multe coincidențe: urma să facem echipă comună cu militarii Regimentului 2 Cavalerie Stryker din Armata Americană, noi făcând parte din Brigada 2 Infanterie "Rovine"; deviza acestora este *Toujours Pret* în limba franceză, iar a noastră este *Semper Prompti* în limba latină, care în fond are aceeași semnificație: Totdeauna Gata. Încă de la început am crezut și am avut convingerea că vom reuși să facem o echipă solidă care să realizeze împreună obiectivele comune pe care le aveam de îndeplinit. Nu a fost nevoie de o perioadă mare de acomodare și datorită seriozității și calității umane, datorită pregătirii anterioare din țară, dar și din străinătate (Germania, misiunile internaționale anterioare). Personal cu această misiune am

ajuns la aproximativ trei ani de lucru și experiență în mediul internațional. Pregătirea militară de specialitate, și chiar pregătirea din mediul academic civil m-au ajutat să pot rezolva provocările la care am fost supus (politic, economic și nu în ultimul rând specializarea în cadastru.)

Alături de colonelul James R. Blackburn am reprezentat ISAF la întrunirile de securitate de la nivelul provinciei Zabul, în condiții de dialog excelent, apreciate la superlativ de reprezentanții guvernului afgan. În relațiile de parteneriat consider că am dat dovadă de respect reciproc, corectitudine și loialitate față de camarazii noștri ameri-

cani, iar rezultatele se văd în misiunile pe care le-am executat în comun. Consider că toate structurile ce acționează în zona de responsabilitate din această parte a Afganistanului și-au îndeplinit misiunile cu succes și datorită acestei extraordinare cooperări.

Reprezentanții structurilor guvernamentale din provincie ale Republicii Islamice din Afganistan au înțeles determinarea și sprijinul oferit de forțele internaționale ce acționează aici, forțe care doresc să asigure un climat de securitate stabil și sigur, și de asemenea să sprijine efortul de reconstrucție din întreaga provincie. Bineînțeles că acest lucru se poate realiza doar atunci când spiritul de echipă funcționează foarte bine și când toți militarii, atât români, cât și americani acționează ca un tot unitar. Pot să afirm cu tărie că acest fapt s-a întâmplat mereu de când suntem împreună în această misiune și continuă să fie un aspect permanent al cooperării noastre. Deviza noastră comună a impulsionat permanent militarii noștri și putem spune că în urma noastră rămân lucruri durabile care să sprijine această grea și încercată națiune: poporul afgan. De altfel și aprecierile liderilor tuturor structurilor din cadrul coaliției sunt elocvente, și în special aprecierile comandantului ISAF, generalul David H. Petraeus, care mulțumit militarilor români dislocați în provincia Zabul într-o scrisoare ►►

TEATRE DE OPERAȚII

SCORPIONI ÎN MISIUNE

ajuns pe pământ pentru a menține succesele fraților tăi români și pentru a le duce mai departe.

— Ce ați dori să le spuneți partenerilor dumneavoastră din Armata Română la sfârșitul misiunii?

Sunt extrem de mândru de voi așa cum și voi ar trebui să fiți de voi înșivă. A fost o plăcere să lucrăm cu profesioniști adevărați aici în Zabul. Parteneriatul nostru nu se oprește aici, ci va continua în Europa. Dumnezeu să binecuvânteze România, și Dumnezeu să-i binecuvânteze pe soldații și familiile lor care au sacrificat totul pentru reușita acestei misiuni. ■

adresată șefului Statului Major General Român, gl.mr. Ștefan Dănilă, pentru misiunile acestora realizate alături de forțele coaliției în reconstrucția și dezvoltarea unei societăți afgane moderne.

— Ce schimbări pozitive s-au întâmplat în timpul misiunii dumneavoastră în Afganistan?

S-a dezvoltat infrastructura tactică de-a lungul autostrăzii A1, prin consolidarea și redeschiderea unor locații, realizate cu eforturi deosebite, infrastructură destinată să mărească posibilitățile de control pe timp de zi și de noapte. De asemenea s-au pus în funcțiune Centrele Operaționale de Conducere Districtuale, acestea realizând conexiunea cu Centrul Operațional de Conducere Provincial din localitatea Qalat. A sporit prezența trupelor noastre în aria de responsabilitate, de asemenea s-au intensificat și diversificat misiunile organizate și desfășurate de forțele românești în provincie. Colectivul românesc s-a integrat foarte bine în cadrul Combined Team Zabul și consider că a lucrat de pe poziții de egalitate conform responsabilităților fiecăruia. O altă schimbare pozitivă de care militarii români beneficiază din plin, este sprijinul ofe-

rit de partenerii americani, aliați care au oferit până acum Armatei Române, 60 de autovehicule blindate de tip MRAP, vehicule care asigură protecție sporită pe timpul executării misiunilor executate în aria de responsabilitate din întreaga provincie. Un exemplu elocvent este și incidentul petrecut pe data de 1 mai 2011, atunci când patru militari din cadrul Batalionului 26 Infanterie “Scorpionii Roșii”, pe timpul executării unei misiuni de patrulare pe autostrada A1 au fost loviți de un dispozitiv exploziv improvizat. Gradul mare de protecție al autovehiculului de tip MRAP a salvat viața militarilor noștri. Încă odată le mulțumim partenerilor noștri pentru acest ajutor și îi asigurăm de toată recunoștința și gratitudinea noastră.

— Ce mesaj ați dori să transmiteți următoarei unități?

Colegilor noștri din Brigada 1 Mecanizată, ce își vor începe misiunea în luna iunie trebuie să știe că în cadrul echipei Combined Team Zabul, echipă din care vor face parte pentru o perioadă de șase luni vor găsi realizările unei echipe ce a funcționat ca un singur corp și le doresc ca și ei să își îndeplinească misiunile la aceleași standarde de performanță. Sunt convins că

viitoare componentă a Combined Team Zabul va continua să sprijine populația afgană din provincia Zabul pentru dezvoltarea unei societăți sigure și durabile. Le doresc atât colegilor din Armata Română, cât și celor din Armata Americană, într-un cuvânt noului Combined Team Zabul, misiune ușoară și fără evenimente nefericite, și nu în ultimul rând, să se întoarcă cu toții sănătoși acasă la prietenii și familiile lor.

— Ce ați dori să le spuneți partenerilor dumneavoastră din Armata Română la sfârșitul misiunii?

În relația cu partenerii și în special cu conducerea CTZ, am ajuns la concluzia că un manager trebuie să dețină niște calități deosebite printre care aș aminti: capacitate managerială, cooperare, conștiinciozitate, curiozitate și creativitate. Pentru toți colaboratorii săi, comandantul CTZ a constituit un adevărat model profesional, comportamental și atitudinal. Poziția și autoritatea de care dispune îi conferă “imaginea” care în ochii colaboratorilor se confundă cu însăși structura organizatorică pe care o conduce, fiind considerat în măsură determinantă răspunzător de succesele sau nereușitele acestora.

În relațiile cu întreaga echipă din cadrul CTZ, comandantul structurii a apărut în dublă ipostază: ca membru al echipei și ca șef al acesteia. Colonelul James R. Blackburn a fost concomitent comanda și motorul echipei, inițind și orientând acțiuni și antrenând oamenii la realizarea lor. Împreună am dus la îndeplinirea misiunilor pe care ni le-am asumat și putem să ne declarăm mulțumiți că am realizat lucruri remarcabile în sprijinul poporului și societății afgane. La final le dorim tot ce este mai bun în lume și suntem mândri că am făcut o echipă remarcabilă într-o misiune atât de solicitantă, dar onorantă. ■

Tradiții militare și cultură

• Armata, asimilată idei de frumos 66

Locotenent Bogdan Rădulescu

Fost actor în Teatrul Național București, regizor, inițiator și director al Teatrului „Masca”, profesor, scriitor, parlamentar, președinte al Comisiei de Cultură din Camera Deputaților și al Comisiei Parlamentare pentru UNESCO, cu o activitate bogată... »

• Concert pe Câmpul lui Marte 71

Locotenent-colonel Radu SICHIM

Focuri de armă, TAB-uri, mitraliere, o defilare a militarilor Batalionului 32 Infanterie „Mircea” din Timișoara care au participat în perioada 2007-2008 în teatrul de operații din Irak precum și în Kosovo în perioada 2010-2011, muzică, artificii...

• Cercul militar, o instituție deschisă 72

Colonel Dragoș ANGHELACHE

Convocarea personalului din structurile de informare și relații publice din Forțele Terestre Române, care în acest an s-a desfășurat la Craiova, mi-a oferit plăcerea unei conversații dense cu șeful cercului militar, doamna colonel (r) Ecaterina Orevceanu.

• Vizită în cetatea culturală a României 75

Locotenent Bogdan RĂDULESCU

Cercul Militar din Iași ne este prezentat de către șeful instituției, locotenent-colonelul (r.) Benone Tiron, într-o modalitate ce reflectă multitudinea de abordări cuprinzătoare, aferente realităților secolului XXI, dar accentuând seturile de semnificații... »

• Pictura în condiții de reclusiune 78

Colonel Dragoș ANGHELACHE

În cadrul „Atelierelor de creație literară și artistică” desfășurate la Colegiul Militar Liceal „Mihai Viteazul” de la Alba Iulia – care vor fi prezentate pe larg în numărul viitor – un moment aparte la secțiunea de arte vizuale l-a constituit prezentarea... »

• Mereu aproape de cer 80

Locotenent Bogdan RĂDULESCU

Evidența vocației deosebite pe care o sesizăm la preotul militar formează centrul unui subtil mijloc de echilibrare și contra-balans a extinderii elementului de incertitudine deoarece, existând o importantă suprapunere între identitatea poporului român și... »

• Doi ani 82

Geta MOLNAR

Doi ani de risipă pentru că eu trăiam prin tine, în gânduri, în vis, în tot ce înseamnă rădăcinile iubirii mele incomensurabile. Mi-ai intrat în sânge, voi face tot ce pot să uit totul.

Armata, asimilată ideii de frumos

Interviu cu actorul și omul de cultură Mihai Mălaimare

Fost actor în Teatrul Național București, regizor, inițiator și director al Teatrului „Masca”, profesor, scriitor, parlamentar, președinte al Comisiei de Cultură din Camera Deputaților și al Comisiei Parlamentare pentru UNESCO, cu o activitate bogată în Radio, Televiziune și Film, domnul Mihai Mălaimare nu ezită să coreleze elementele definitorii inerente societății românești, cele prezente atât în aria culturală cât și în domeniul armelor atât cu simbolurile naționale, dar și cu realitățile moderne ale dinamicii relației civil – militar, aceste conexiuni realizându-se în contextul necesității unei continue dezvoltări în multiple sectoare de activitate.

Locotenent Bogdan Rădulescu

Foto: Bogdan RĂDULESCU

— În cadrul ședinței Camerei Deputaților din 6 iunie, în declarația politică cu titlul „Gripa aviara și statul pre-modern”, spuneți: „Ultimele sondaje ne-au arătat că majoritatea covârșitoare a românilor își pun încrederea în Biserică și în Armată... de ce Biserica și Armata? Revenind la Evul Mediu, acestea erau instituțiile sale primordiale: Sfânta Biserică și puterea militară a principilor și regilor. Să fie, oare, acesta un alt semn al Evului Mediu românesc, care încă nu s-a încheiat?”. Care este, în opinia dumneavoastră, cauza încrederii de care se bucură Armata și, totodată, există efecte benefice ale acestei încrederi?

— Armata s-a bucurat și probabil că se va bucura în veci, ca și Teatrul, de aprecierea unanimă a oamenilor. Motivele sunt multe, am să încerc să detaliez câteva. În primul rând, noi nu avem o istorie de cuceritori, chiar dacă de-a lungul anilor am mai trecut granițele într-un fel sau altul. Deci, Armata a fost percepută de către români drept o instituție necesară apărării hotarelor țării și este firesc ca așa ceva să beneficieze de sentimente unanime de apreciere călduroasă, respect și încredere. Pe de altă parte, Armata are ceea ce nu are lumea

civilă: are ordine, are precizie, are punctualitate, din cauza asta, făcând o translație către teatru, are respect față de simetrie – ceea ce este sinonim cu frumosul. Dezordinea înseamnă haos, înseamnă urât. Din acest punct de vedere, Armata poate fi asimilată ideii de frumos dar, de exemplu, dacă asigti la o paradă militară, nu ai cum să nu fii satisfăcut și bucuros când vezi că se „calcă pe tobă”, când vezi alinierea perfectă, când vezi uniforme impecabile și că armele desenează în mâinile soldaților o linie perfectă. Acestea sunt lucruri care întotdeauna au creat satisfacție. Gândiți-vă că gospodăria unui țaran român respectă aceste principii ale simetriei, ale ordinii și disciplinei. Și în plus, de ce să nu recunoaștem, uniforma este ea însăși o chintesență de modestie pentru că niciodată, chiar dacă ar fi de paradă, uniforma nu este făcută din cele mai scumpe stoffe sau mătăsuri așa cum își permite lumea civilă iar, pe de altă parte, are elemente de decorație extrem de spectaculoase și de strălucitoare în așa fel încât să pună în evidență ceea ce lumea civilă a definit dar nu a respectat niciodată: „mens sana in corpore sano”. În Armată vei vedea foarte rar burți – o să vedeți poate la generali, eventual la comandanții de batalioane, dar foarte

rar, dacă nu niciodată, la comandanții de companii și de pluton. Niciodată! Nu mai vorbesc de soldați. Acolo vei vedea trupuri perfecte, închingate, bine strânse, într-o relație foarte plăcută ochiului și simțurilor cu cosmosul, cu universul, cu energiile. Iată, am detaliat câteva elemente care pot să justifice încrederea și respectul pe care un privitor, un ochi, un om îl poate avea față de Armată.

—Privitor la vremurile tulburi din 1989, menționați în situl dumneavoastră personal: „... De fapt, cred ceea ce știu eu, ce am văzut eu, dar este atât de puțin, chiar dacă am alergat pe străzi în nopțile alea, chiar dacă m-am dus la CC să solicit armata ca să apăr Teatrul Național. Mă bucur că s-a terminat și, chiar dacă partidul acela ar mai fi existat, nu cred că aș fi putut continua... .” În situații de criză credeți că instituția Armatei poate apăra valorile și patrimoniul național? Cum poate face asta și pe timp de pace?

—Dacă nu suntem într-o situație de război, de conflict... sigur că Armata trebuie să-și facă simțită prezența nu numai prin parade sau demonstrații sau, știu eu, drumul de la unitate la câmpul de instrucție și care trece prin spațiul civil, ci și prin aportul real pe care trebuie să-l aibă la evoluția societății. Suntem în secolul XXI, un secol nebun, plin de viteză, un secol în care avem alte percepții, alte stări, sentimente, alte nevoi, așadar și Armata se modernizează odată cu societatea, devine profesionistă, are practic niște oameni care au semnat un contract, s-au

angajat ca să slujească acolo. Contractul nu este numai pentru situația în care apuci să tragi, contractul este pentru condiția ta de militar, de slujitor sub drapele țării și asta, în timp de pace, este o chestiune la fel de importantă ca și cea pe timp de război. Nu e abilitarea mea să presupun ce ar trebui să facă Armata pe timp de pace, dar sigur că poate participa la investiții mari, la lucrări mari, sigur că poate să intervină în situații de cataclisme – este inevitabil ca ordinea, precizia, disciplina să-și facă apariția într-un moment în care haosul poate amplifica un dezastru. Cred că nu trebuie ignorat rolul educativ pentru că, chiar dacă în Armată intră profesioniști, profesioniștii ăștia nu stau până la pensie în Armată și, chiar dacă stau până la pensie, au ieșit pe porțile unității militare, revin în familie apoi, pe cale de consecință, în interiorul societății civilelor. Ori, aici trebuie să se simtă aportul unui om care lucrează cu disciplina și precizia îl poate aduce unei societăți care se află, cel mai adesea, în condițiile unei mișcări de tip brownian, haotic și atunci, cu certitudine, Armata poate fi percepută și ca o instituție cu rol important pe perioadă de pace. În perioadă de criză, fără doar și poate... vedeți o traversăm acum... o perioadă în care, din păcate, discursul negativ este cel mai prezent...și el atinge inevitabil și Armata – vedeți, se vorbește de pensii nesimțite ale ofițerilor superiori. Personal, cred că este o mare măgărie față de Armată: cel care spune că un ofițer are o pensie nesimțită pentru că este mai mare decât a unui profesor universitar, îl invit să facă în mod real o săptămână de armată, să

vadă ce înseamnă a te scula în fiecare zi la cinci dimineața, când se dă alarmă, când trebuie să fii acolo, când ai în subordine, când ai atâta răspundere și când, Doamne ferește, trebuie chiar să-ți dai și viața. Este, dacă vrei, opinia unui sublocotenent în rezervă care nu a vrut să mai fie avansat în grad. Puteam fi un foarte bun ofițer de infanterie.

— Aveți ceva povestiri?

— Dragul meu, pot scrie o carte despre perioada respectivă pentru că am făcut armata împreună cu foarte mulți tineri care, ca și mine, terminaseră facultatea, foarte mulți colegi de teatru în primul rând, ceea ce a fost un dezastru pentru locotenentul plutonului meu – să ai în plutonul tău o întreagă grupă numai de artiști, când ești proaspăt locotenent ieșit de pe băncile Academiei Militare și vrei să avansezi și să ai niște golani ca noi, să faci armată cu ei... Bănuiesc că a fost o perioadă de șase luni de dezastru pentru el, pe de altă parte și pentru noi a fost momentul să câștigăm un pariu pe care l-am făcut cu propriile noastre energii, cu propriile noastre corpuri, până la urmă cu propria dezordine a lumii civile și pe care am încercat să o ordonăm. Mulți dintre noi suntem astăzi conducători de instituții: dacă îți spun că Gelu Colceag, Rectorul Facultății de Teatru, a făcut armata cu mine... mai sunt colegi care sunt directori de teatre sau filarmonici, ai să înțelegi că e posibil că și asta să fi contribuit oarecum la capacitatea noastră de a putea conduce.

—Teatrul Masca a adus teatrul în stradă și, cu ocazia Zilei Unirii Principatelor Române, publicul a

primit din partea actorilor cocarde tricolore iar dumneavoastră ați declarat că sunteți alături de români în momentele istorice de importanță majoră; așadar, Tricolorul este reprezentat și onorat prin multiple și complexe modalități. Care credeți că sunt elementele împărtășite, atât de militar cât și de omul de teatru, în construcția sentimentului și mândriei naționale?

—Despre patriotism trebuie vorbit continuu pentru că se nasc generații noi care nu mai știu, nu mai cunosc sau nu mai vor să cunoască, generații cărora li se induce în mod eronat și criminal ideea că a interpreta, a cânta imnul țării este o chestiune... cum să spun... pasată, că a saluta Drapelul național este o chestiune demodată, că a tresări la frumusețea peisajului, la momentul când te întorci din străinătate și intri în țară, să simți ceva care înseamnă a fi român pe care, probabil, că alții îl simt la fel dar noi, am sentimentul, că-l simțim mai abtirit, așa ceva ar fi, de asemenea, demodat. Nu trebuie să încetăm niciodată să vorbim despre patriotismul românesc, despre steagul nostru, imnul nostru, însemnele noastre – ele trebuie să facă parte din elementele de educație ale fiecărui bărbat. În primul rând tații au obligația ca, înainte de a vorbi despre sex fiilor lor, să le vorbească despre țară, despre Burebista, despre Decebal, despre Tricolor, despre România dodoloață, despre marile momente ale românilor, ale armatei românilor, marile victorii, Războiul de Independență, Unirea Principatelor, Unirea de la 1918, despre victoria lui Mihai Vodă, despre războaiele mondiale ș.a.m.d. Sigur că lucrul ăsta trebuie să-l facă instituțiile fun-

damentale: Familia, Școala, Biserica, Arta și Armata, fără doar și poate. Cred că Armata ar trebui să se deschidă poate mai mult. Demonstrații precum cele care apar la depunerea jurământului trebuie să fie mult mai deschise nu numai părinților... poate chiar aplicații, filme, să se stimuleze dragostea față de aceste semne și însemne ale românilor. Mărturisesc că intrarea în Uniunea Europeană poate declanșa sentimentul că avem o altă țară, că avem un alt Imn, că avem alte lucruri la care să ne închinăm. E posibil. Nu este exclus ca viitoarele generații să-și piardă rădăcinile și să le construiască într-o țară mult mai mare, cum este Europa – gândește-te la americani. Dar americanii din Minnesota, de exemplu, oricum i-ai lua, nu mai sunt din Minnesota, ci din întreaga Americă. Ar fi foarte trist ca aceste lucruri să se întâmple relativ repede și, pentru ca nu să se întâmple, pentru ca să fim niște europeni născuți în România, trebuie să lucrăm mai abtirit în momentul de față decât până acum.

— Ați avut posibilitatea și onoarea de a construi un monument al eroilor „pe tăpșanul din Copălău”. Cum ați descrie un erou? Care credeți dumneavoastră că sunt particularitățile definitorii ale eroului român? Sunt aceste caracteristici diferite în cazul celor care și-au dat viața sau au fost răniți participând la îndeplinirea obligațiilor asumate de România în cadrul misiunilor desfășurate sub egida NATO, ONU, UE, al misiunilor de tip coaliție?

— Este o vorbă care spune că eroii mor primii. Eroii sunt, în

general, oameni care – și nu mă refer numai la eroul militar – au prin naștere formația de erou. Eroul este cel care nu pune preț pe bani, pe avere, pe poziții sociale, el este un personaj care are viziune, un orizont, un țel. Din acest punct de vedere, generația pașoptistă a fost o generație eroică, a avut țelul transformării spațiului românesc într-unul modern, ieșirea de sub tutela nefericită a sclavagismului, generația unionistă, 1918, generațiile care au făcut războaie, într-un fel sau altul, justificând sau nu formula, Armata Română a luat-o ba într-o parte, ba într-alta, ba s-a întors. Cineva care judecă din afară ar zice „bă, românii ăștia sunt...știi...cum bate vântul”. Posibil! Dar să nu se uite că românii au urmărit un țel cu precizie. Trebuia reintegrată Basarabia, trebuia reunit pământul românesc între granițele lui strămoșești. Erau lucruri pentru care s-au luat decizii din cauza cărora, invocându-le ulterior, oameni au fost uciși: Antonescu. Deci, un erou este omul care este deasupra vremurilor, este omul pe care vremurile nu-l ating, sau dacă-l ating, nu-l pot distruge. Un erou este omul pentru care chiar viața este o chestiune minoră și lipsită de însemnătate dacă nu este pusă în slujba unui ideal. Nu trebuie neapărat ca eroul să moară, e mai trist când moare țelul, scopul, ideea. Suntem muritori cu toții, mai devreme sau mai târziu, iar dacă singura condiție a eroului este să moară, devenim cu toții eroi. În viața civilă poți fi erou. Îți propui ca, profesor fiind, să crești generații în spiritul adevărului, al dreptății, al valorilor atestate de acest pământ – ești un erou, ești un om care te ridici deasupra

mărunțișurilor cotidiene. A scăpa din marasmul cotidian este el însuși un lucru eroic.”

— *Experiența dumneavoastră ca și președinte al Comisiei Parlamentare pentru Cultură și pentru UNESCO vă oferă posibilitatea de a releva importanța dinamicii fenomenului cultural în viața socială și personală a românului. Care credeți că este nivelul de implicare și apropiere a militarului român față de Cultură?*

— Da, am fost președintele Comisiei de cultură din Camera Deputaților și, în prezent, sunt membru în Consiliul Național al Audiovizualului. Mi-e foarte greu să recunosc că poporul român al ultimilor 20 de ani se îndreaptă spre condiția de populație, dar trebuie să recunoaștem.

Consumul cultural al românilor a scăzut în 2009 cu 20% față de 2008, când era scăzut cu foarte multe procente față de 2007. Este un dezastru. România trăiește un dezastru economic care este mai puțin important. Domnule, decidem că ne vindem hainele, umblăm goi, mâncăm iarbă și ne redresăm, dar dezastrul cultural este unul care nu salvează pe nimeni, care nu mai acordă nicio șansă. Poți să spui că sunt exagerat, că sunt o Casandră – să dea Dumnezeu să fie așa, dar nu cred. Uită-te în jur: toată mizeria pe care o vezi în societatea românească, toată violența pe care o vezi la televizor și pe stradă sunt semne limpezi ale lipsei de cultură. Atunci când cultura moare, lumea moare. Din cauza asta, oamenii de cultură, cel puțin cei care sunt trăitori astăzi, conștiinți sau nu, simțind sau nu, fac un lucru clar – apostolat. Aceasta este misiunea noastră. Ea se va încununa sau nu de suc-

ces – Dumnezeu știe, pentru că dezastrul este atât de mare încât tare mi-e greu că va învinge într-un termen rezonabil. Prostia este invincibilă pentru că se rege- nereză imediat și acest război este de necâștigat, dar el trebuie dus obligatoriu. Mă întorc și-ți spun că Armata trebuie să devină, prin intermediul mecanismelor ei, ea însăși un instrument de culturalizare. Acolo vin oameni din diverse pătri sociale, cu diverse niveluri de pregătire profesionale și culturale și Armata trebuie să investească în ei, inclusiv în spațiul cultural. Un muncitor care merge la teatru este un muncitor care muncește mai bine – este o ecuație care a fost demonstrată. Armata are aceste posibilități și trebuie să o facă.

— *Ați spus că suportul unui actor adevărat este familia. Se poate spune că suportul unui militar este familia? Aveți un mesaj pentru militarii români din teatrele de operații și pentru familiile acestora?*

— Sigur că suportul unui militar este familia fără doar și poate. Și nu numai a unui militar, al oricărui profesionist. În ceea ce-i privește pe militarii, ultimii ani în care armata profesionistă românească a fost angajată în teatre de luptă reale a adus și morți. Și cred că este foarte greu de perceput, de analizat, de discutat care este sentimentul unei femei care-și ia la revedere de la bărbatul ei militar care pleacă pe front în Afganistan, în Irak sau mai știu eu unde. Sau ce e în sufletul lui. Poate că determinismele sunt de ordin material, un salariu mai bun, un câștig mai bun, un sprijin pentru familie, dar gândiți-vă că este viața în mijloc și moartea nu alege. Este

cutremurător dar așa se întâmplă. Mesajul meu este și trebuie să fie unul optimist, pozitiv: mă rog lui Dumnezeu să nu ne moară soldații. Există o cuantă pe care o pot rezolva oamenii - este inuman să trimiți soldații români în tab-uri rusești, care sar în aer la o grenadă; nu mai ține: trebuie făcută investiție în Armată așa cum se investește în industrie, dacă ții la viața omului, dacă viața omului înseamnă ceva. Pe de altă parte, ar trebui evitate situațiile conflictuale, iar relația între Armata Română și organisme, în special NATO, ar trebui să fie una negociată la sânge și, pe cât posibil, în beneficiul armatei noastre. În orice caz, ca om care am făcut armata, și am făcut-o pentru că am vrut – puteam să mă sustrag – cred că au fost câteva luni dintre cele mai frumoase din viața mea, chiar dacă eram un tip deja în vârstă, aveam 25 de ani, aveam un copil care se născuse, aveam probleme și nu mi-a fost ușor dar, se știe, prietenii din armată nu se uită și ne scriem, ne auzim la telefoane, ne vedem cu foarte mare plăcere, inclusiv cu foștii noștri comandanți, astăzi iluștri colonei sau generali.

— *De curând am serbat Ziua Infanteriei...*

— E o armă gândită, pentru că nu folosește, în afara uneltelelor, decât trupul și mintea omului. Infanteristul merge pe jos, știe să-și folosească mintea, știe să folosească terenul, trebuie să facă conexiuni, să știe care sunt oportunitățile și să nu le piardă. Într-un fel, Infanteria este arma regină a Armatei, tocmai pentru datele care presupun prezența activă a ființei umane și nu a tehnicii. ■

Concert pe Câmpul lui Marte

Focuri de armă, TAB-uri, mitraliere, o defilare a militarilor Batalionului 32 Infanterie "Mircea" din Timișoara care au participat în perioada 2007-2008 în teatrul de operații din Irak precum și în Kosovo în perioada 2010-2011, muzică, artificii și o arie din opera Boema.

Locotenent-colonel Radu SICHIM

Desta au avut parte timișorenii duminică 8 mai 2011 începând cu orele 20.00 la Unitatea Militară din Chișoda, manifestări ce s-au înscris în calendarul activităților organizate cu prilejul proclamării Independenței de Stat a României, victoriei Coaliției Națiunilor Unite în cel de-al Doilea Război Mondial și a Zilei Europei.

Timp de o oră, cei peste 1500 de timișoreni care au ales să-și petreacă seara în aer liber au asistat la un concert mai mult decât inedit în care muzica simfonică s-a îmbinat perfect cu viața militară.

Înainte de începerea concertului au luat cuvântul Viorel Oancea, secretar de stat în Ministerul Apărării, care a citit mesajul ministrului Apărării Naționale Gabriel Oprea, generalul Gheorghe Simina, comandantul Brigăzii 18 Infanterie "BANAT" din Timișoara și Vasile Timiș, secretar de stat în Ministerul Culturii.

După intonarea imnurilor României și al Uniunii Europenei, în scenă au intrat, pe Marșul Triumfal al lui Verdi, Scorpionii Galbeni, care au defilat în fața publicului.

A urmat un concert extraordinar al Corului și Filarmonicii Banatul din Timișoara, concert care s-a încheiat la fel de spectaculos cum a început: Militarii au simulat un câmp de luptă, iar focurile de armă și cele de artificii i-au ținut cu sufletul la gură pe spectatori, care au aplaudat minute în șir reprezentația.

Pe timpul desfășurării concertului, Muzica Militară a Brigăzii 18 Infanterie "BANAT" a avut posibi-

litatea să interpreteze arii celebre alături de orchestra Filarmonicii Banatul.

De altfel, începând de anul acesta, Parcul Central din Timișoara găzduiește din nou stagiunea de muzică militară, iar Primăria Municipiului Timișoara împreună cu Brigada 18 Infanterie „Banat”, reiau tradiția de concertelor de muzică militară în aer liber. Astfel, în perioada mai – octombrie, în prima și a treia duminică a fiecărei luni, membrii Muzicii Militare încântă publicul cu mai multe genuri muzicale: muzică clasică, jazz, rock, blues, swing, muzică ușoară, pop și muzică de film.

În luna mai au avut loc trei concerte, în zilele de 1, 15 și 29. În luna iunie, concertele s-au ținut în zilele 5 și 19, iar în luna iulie, în 3 și 31. Muzica militară va mai concerta și în luna august, în zilele de 7 și 21, în luna septembrie, în zilele de 4 și 18, iar în luna octombrie, în zilele de 2 și 12.

Toate concertele se vor susține în intervalul orar 12 – 13:30. ■

Cercul militar, o instituție deschisă

Convocarea personalului din structurile de informare și relații publice din Forțele Terestre Române, care în acest an s-a desfășurat la Craiova, mi-a oferit plăcerea unei conversații dense cu șeful cercului militar, doamna colonel (r) Ecaterina Oreviceanu. Am afirmat "conversație densă" întrucât instituția militară de cultură din Cetatea Băniei are o activitate susținută, pe măsura dimensiunii culturale a orașului ce a dat României atâția oameni de seamă.

Colonel Dragoș ANGHELACHE

Foto: arhiva Cercului Militar Craiova

Cum era firesc, discuția a pornit cu o retrospectivă a anului 2010, având în vedere că, în plan cultural, Cercul Militar Craiova a marcat un nou început: schimbarea Festivalului formațiilor de teatru din armată (care ajunsese la ediția a XVIII-a), cu Festivalul-concurs de dans modern "Pe aripile dansului".

O instituție deschisă

"Aș vrea să informez cititorii revistei dumneavoastră că Cercul Militar Craiova constituie, în spectrul instituțiilor de cultură ale orașului, o zonă de specificitate determinată de profilul său cultural artistic, recreativ, educativ, formativ de prezentare și protocol, constituie, astfel spus, emblema și interfața segmentului militar la nivelul garnizoanei. Prin activitatea desfășurată, cercul militar a contribuit și contribuie la cunoașterea istoriei, la dezvoltarea sentimentului patriotic în rândul tinerilor care activează în cercurile promovate în această instituție". Ajunși în acest punct, doamna colonel prezintă cercurile care funcționează în instituția craioveană: curs de dans modern și aerobic, curs de tehnică și artă fotografică, curs de arte marțiale, cerc muzical literar artistic, cerc de pictură și artă grafică, cerc de chitară. "La nivel de garnizoană toate activitățile au fost organizate și s-au desfășurat conform Planului de activități și în fiecare an ne propunem să îmbunătățim calitatea cursurilor, să îmbunătățim calitatea actului de cultură și, de ce nu, să transformăm actul de cultură într-o marfă." În diversitatea activităților desfășurate au fost cuprinse principalele evenimente istorice, culturale din viața comunității locale. În fiecare lună, la cercul militar se organizează un spectacol pe garnizoană, o expoziție pe diferite domenii iar la două luni - un medalion literar. Este de reținut că instituția militară craioveană este deschisă tuturor activităților social-culturale care se desfășoară în garnizoana Craiova.

Zilele Soresciene

"Aș putea să vă spun că relațiile sunt extraordinare cu toate instituțiile de cultură și încep cu instituția principală: Universitatea din Craiova. Nu există simpozion la care să nu avem o personalitate marcantă de la una din catedre, corespunzător domeniului pe care ne desfășurăm activitatea (istoric, geografic, literar), deoarece sunt

oameni care ne cunosc și colaborează cu noi de ani de zile." Potrivit doamnei colonel Oreviceanu, una dintre manifestările cele mai așteptate sunt Zilele Soresciene. De ce? "Pentru că an de an are loc întâlnirea cu unul dintre membrii familiei Sorescu. Este vorba de profesorul Ion Sorescu, pe care toată lumea îl așteaptă cu cărțile de poezie și nu ne săturăm ascultându-l pentru că de la an la an schimbă modul de prezentare a marelui poet oltean. Nu poate nimeni să vorbească mai bine despre Marin Sorescu decât Ion Sorescu. S-ar putea să fiu subiectivă, nu pentru că sunt olteni, ci pentru că mie îmi merge la suflet poezia soresciană și nu cred că numai mie".

Între nostalgia teatrului și provocarea dansului

Anul 2010 a fost marcat prin desfășurarea Festivalului de dans modern pe „aripile dansului“ unde Cercul Militar Craiova, a obținut premiul al doilea, cu participare la toate

categoriile. Sala a fost plină, deși orașul "crăpa" de căldură, bunicii și părinții agitau evantaiele iar copiii... "nu știu dacă o să reușesc să redau așteptarea copiilor, ce era în sufletele lor! Juriul s-a retras să delibereze și când a revenit iar președintele juriului, domnul Ștefan Ungureanu, a spus numele cercului militar câștigător, copiii au urcat pe scenă și au sărit pe coreograful lor. A fost o atmosferă magnifică, nu am cuvinte să vă spun ce am trăit eu atunci!"

După șaisprezece ani în care Cercul Militar Craiova a organizat festivalul de teatru, a schimbat registrul spre dansul modern. Este primul fes-

tival de acest gen în armată și, în mod natural, se pune întrebarea dacă nu a fost greu să se constituie o formație de dansatori. "Nu este greu să alegem o trupă din copiii care practică dansul modern. Ei practică și alte stiluri de dans și meritul este al profesoarei, care este absolventă de coregrafie, și face totul cu pasiune. Pentru mine nu a fost greu să organizez copiii, să le spun ce înseamnă concursul, să le cultiv dragostea de scenă."

Totuși, pentru doamna colonel Oreviceanu festivalul de teatru a rămas ca nostalgia primei iubiri. "Și acum regret festivalul de teatru! Toată lumea mă întrebă de el, însă

trebuia să facem pasul acesta ca de actul cultural să profite și cercurile militare din celelalte zone ale țării.

Craiova a dat două spectacole de caritate pentru un copil de grădiniță, pe nume Nicușor, care urma să fie operat în Germania. Bucuria a fost de nedescris când

Într-adevăr, este mult de muncă pentru că nu este ușor să duci un festival, nu este ușor ca timp de o lună și jumătate înainte să faci lobby, să-l faci pe om să vină în sală în prima zi și în zilele următoare." Înainte de urca pe scena festivalului, tinerii jucau cu ușile închise pentru ca surpriza să fie mare la spectacolul oficial. Actorii erau de la diverse școli și veneau însoțiți de profesori, de diriginți, care spuneau, invariabil, că cercul militar a făcut „vedetă” din liceu prin copiii din trupa de teatru „Morfia”. „Mulți dintre ei sunt studenți acum, dar trupa rămâne, pentru că în fiecare an ei se aduc uni pe alții prin dragoste pentru teatru. Nu vă ascund că am regretat festivalul de teatru, dar ușor, ușor ne-am mutat pe festivalul de dans.” Potrivit doamnei colonel, desfășurarea acestui festival necesită scenă și sală mare de spectacole, iar de înscrieri nu se duce lipsă deoarece în oraș sunt multe cluburi de dans pe diverse tematici, care mai de care mai interesante. „Imaginați-vă că în același timp cu festivalul nostru, la Casa de Cultură a Studenților se desfășura un alt concurs de dans și au venit și de acolo să se scrie în competiție. Ei aveau vârsta cuprinsă între 15-20 ani și se vedea diferența de ani de studiu.”

Trupa de dans a Cercului Militar

mama lui a sunat din străinătate și le-a spus că operația a reușit. În primăvară pregăteau un nou spectacol pentru un fost militar al brigăzii care, de 14 ani, este bolnav de leucemie. Este foarte tânăr, are un ajutor social de 230 lei, nu mai răspunde la tratament și este propus pentru operație în Germania. „Iar noi, până în 24 martie, vrem să strângem o sumă de bani pentru a contribui la achitarea costului operației de transplant de măduvă”.

Actul cultural între pasiune și „reacțiune”

Cercul Militar Craiova este o prezență permanentă la festivalul de muzică folk „Voci tinere” de la Caracal, iar anul trecut interpreții au obținut premiul I la secțiunea grup. „Funcționăm cu aceeași echipă. Vom scoate un băiat, pentru că vrea să

participe la secțiunea individuală, și vom introduce o fată care deja se pregătește. Sper să fie bine! Și... drept să vă spun, nu toată lumea care participă în concurs trebuie să ia și premiu. Dar trebuie să-i învățăm cu lupta.” Tinerii interpreți sunt îndrumați de șeful muzicilor militare, un om care încearcă să transmită fiecăruia, cât de bun este, cât talent are, câtă muzică folk știe, ca fiecare să-și facă o evaluare corectă înainte de a participa la festival.

Ajungând la acest punct al discuției, am remarcat prezența tot mai scăzută de la an la an a cercurilor militare la festivalul de la Caracal și am dorit să aflu și o părere din interior. „Cred că 90% din cercurile militare nu mai au conducători.

Majoritatea erau foști șefi ai instituțiilor care, la trecerea în rezervă, s-au reangajat. Ca urmare a noilor legi, cei mai mulți au optat pentru pensie iar funcțiile s-au blocat. Îmi este greu să cred că acolo unde au mai rămas doar doi oameni, se mai poate vorbi și de actul cultural, din moment ce partea administrativă înghite toate resursele de timp. Nici noi nu suntem mulți, dar am încercat să împart activitatea pe cele trei colege care încadrează posturile. Asta nu înseamnă că nu ne-am frustrat familiile, fiindcă activitatea culturală, de obicei, începe după orele 16.00. În plus, cultura nu se face de pe o zi pe alta și, ca să fii într-un astfel de post, trebuie să fii tu însuși om de cultură, să poți să împarți cultură în jurul tău.” ■

Vizită în cetatea culturală a României

Cercul Militar din Iași ne este prezentat de către șeful instituției, locotenent-colonelul (r.) Benone Tiron, într-o modalitate ce reflectă multitudinea de abordări cuprinzătoare, aferente realităților secolului XXI, dar accentuând seturile de semnificații atribuite componentei istorice și culturale, excelent evidențiate într-o perioadă în care nu există nicio garanție prealabilă de menținere semnificativă a dimensiunii patrimoniului cultural ca domeniu prioritar.

Locotenent Bogdan RĂDULESCU

Foto: locotenent Bogdan RĂDULESCU

Căderea Cercului Militar datează din anul 1896, când s-a constituit Cercul Ofițerilor din garnizoana Iași, imobilul fiind achiziționat, în 1912, prin contribuția cadrelor militare, de la proprietarul imobilului din Strada Carol nr.36, domnul Marcu Juster.

În cadrul Cercului Militar Iași funcționează cercurile de dans sportiv, de grafică și pictură, literatură, de umor, muzical și ansamblul folcloric „Hora Iașului”, iar Cercul de pictură „Octav Băncilă” a prezentat lunar câte o expoziție de grup sau personală la fiecare eveniment deosebit, sărbători legale și religioase. Demnă de remarcat este și biblioteca instituției, care are un fond de carte ce cuprinde peste 16.600 volume și un număr de 280 de cititori anual.

Menționăm faptul că, în luna aprilie a anului 2009, s-a organizat Concursul Național de Dans Sportiv cu 300 de perechi la start, 18 categorii de concurs și peste 2.000 de spectatori, unde colaboratorii Cercului Militar Iași din clubul „Reflex” au adunat 12 medalii de diferite categorii de vârstă și secțiuni, dintre care cinci de aur. În aceeași lună, cu prilejul sărbătoririi Zilei Forțelor Terestre, au avut loc expoziții de carte, icoane și pictură.

Luna mai a anului trecut a oferit prilejul găzduirii în Sala de expoziții a lansărilor de carte și oportunitatea ca, în cadrul Festivalului de muzică folk „Voci tinere” din Caracal, ediția a IX-a, reprezentanta Iașului, Alexandra Andrei, să obțină Premiul Serviciului Muzicilor Militare, secțiunea interpreți de muzică folk.

La Festivalul de Umor Cazon „Podul Minciunilor” din Sibiu, ediția a XIX -a, Iașul a obținut locul I la secțiunea interpretare – monolog și duet, Trofeul Festivalului „Podul Minciunilor”- 2009 la categoria cercuri militare, premiul special al juriului pentru

textele umoristice adresate juriului și gazdelor, bronzul la epigramă precum și primul loc la proză umoristică și diplome de participare la secțiunile epigramă și proză umoristică. De asemenea, Casa Municipală de Cultură Făgăraș a găzduit Festivalul Național de Umor „Ceapa de Aur”, ediția a XI-a, unde Grupul de umor „Triglont” al

avem activități de cinstire a memoriei eroilor neamului românesc.”

În octombrie 2009, cercurile de dans și muzică au prezentat

un spectacol la sediul Statului Major al Forțelor Terestre, în cadrul manifestărilor dedicate Zilei Armatei Române, evoluția acestora fiind foarte apreciată iar, cu prilejul aceleiași sărbători, au avut loc simpozioane, spectacole muzical-coreografice, cât și expoziții de carte și pictură. La

Militar Național a avut loc cea de a doua ediție a Festivalului național de muzică ușoară pentru copii

„Andantino”, unde Deea Moroșanu din Iași a obținut Trofeul „Andantino” la categoria 6-7 ani, iar Mario Gălățanu din Iași a obținut Trofeul „Andantino” la categoria 8-9 ani. În decembrie 2009, a

Cercului Militar Iași a obținut premiul de excelență la secțiunea - grupuri de umor.

Șeful Cercului Militar Iași, locotenent-colonelul (r.) Benone Tiron, specifică faptul că „pe plan local avem colaborări cu instituții de cultură precum Palatul Copiilor, Teatrul Național „Vasile Alecsandri”, Teatrul pentru Copii și Tineret „Lucașfăruș” și, nu în ultimul rând, cu Mitropolia Moldovei și Bucovinei cu care, împreună cu Asociația Națională a Cultului Eroilor,

Festivalul de Romante și Poezie „Rapsodii de toamnă” de la Câmpulung Muscel, ediția a V-a, Diana Mititelu, colaboratoare a Cercului Militar Iași, a obținut premiul întâi. În aceeași perioadă, pe scena Cercului

avut loc lansarea volumului de versuri intitulat „În căutarea gân-

dului” și expoziția de pictură „Florile timpului”, ambele purtând semnătura doamnei Lucia Epuraș.

Activitățile au fost organizate

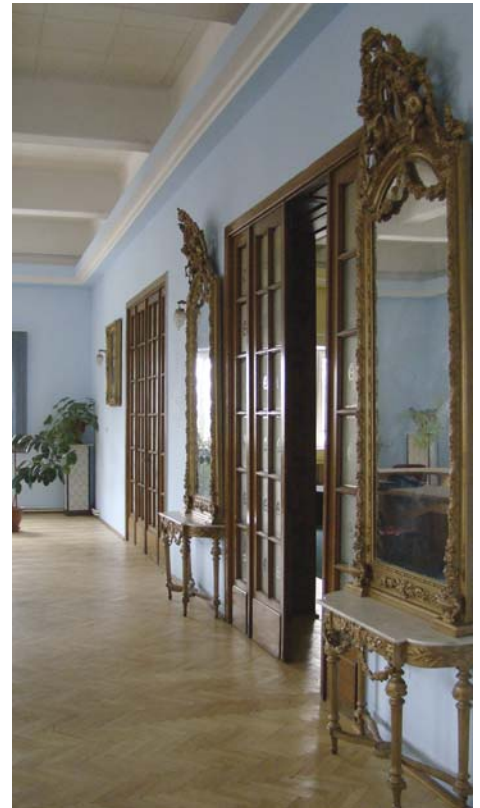

în colaborare cu instituțiile de profil din Municipiul Iași. La toate evenimentele marcante ale anului precum: Unirea

Principatelor Române, Ziua Internațională a Femeii, proclamarea Independenței de Stat a României, Ziua Forțelor Terestre, Ziua Drapelului Național, Ziua

Imnului Național, Ziua Armatei României, Sărbătorile Iașilor, Ziua Națională a României au fost organizate simpozioane, colocvii, expoziții de carte, expoziții de pictură, mese rotunde, dezbatere, evocări pentru concretizarea eforturilor făcute de înaintași pentru păstrarea ființei naționale a poporului român pe aceste meleaguri. Aceste activități au fost urmate de spectacole artistice susținute de formațiile și colaboratorii Cercului Militar Iași, dând astfel o notă distinctă și punând în evidență evenimentul aniversat.

Pentru anul 2010 Cercul Militar Iași și-a propus să păstreze și îmbogățească patrimoniul

cultural prin atragerea de noi membri în cadrul cercurilor organizate, participarea la toate festivalurile organizate de Ministerul Apărării Naționale, precum și de celelalte instituții la nivel național, dar și organizarea de turnee la sediul colegiilor militare liceale și a unităților militare atât la nivel local, cât și național. ■

Conexiuni artistice

Interviu cu directorul Centrului Cultural „Liviu Rebreanu”, Ioan Hădărig

În cadrul „Atelierelor de creație literară și artistică” desfășurate la Colegiul Militar Liceal „Mihai Viteazul” de la Alba Iulia – care vor fi prezentate pe larg în numărul viitor – un moment aparte la secțiunea de arte vizuale l-a constituit prezentarea susținută de reprezentanții Centrului Cultural „Liviu Rebreanu” din Aiud. Elevilor participanți li s-a prezentat o minigalerie de film de foarte scurt metraj, li s-a prezentat un proiect interesant din domeniul artelor plastice – creația în condiții de reclusiune – și, nu se putea altfel, date și informații despre familia Rebreanu, altele decât cele înscrise în manualele școlare. La sfârșitul activității, directorul centrului, domnul Ioan Hădărig, a răspuns câtorva întrebări adresate de revista noastră.

Colonel Dragoș ANGHELACHE

Foto: galeria virtuală a Centrului Cultural „Liviu Rebreanu” www.aiud-art.ro

---

— Domnule director, ce impresie v-au făcut participanții la Atelierele de creație literară și artistică desfășurate, anul acesta, la Colegiul Militar Liceal „Mihai Viteazul”?

Suntem la cea de a doua colaborare, am mai fost invitați acum trei ani la atelierelor care s-au desfășurat aici. Ne-a impresionat ținuta în care se lucrează și se desfășoară aceste ateliere. Am încercat să pre-

zentăm tinerilor activitatea unei instituții publice de cultură, Centrul Cultural „Liviu Rebreanu”, și a unei fundații: fundația „Interart”. Un alt obiectiv al nostru a fost să arătăm modul în care trebuie să recuperăm patrimoniul nostru cultural. Este vorba de revista „România literară” apărută la Aiud în 1930, memoria familiei Rebreanu în zona Aiudului și tot ceea ce ține de partea culturală a municipiului Aiud. În același timp, le-am arătat modul în care Interart creează o punte între artiștii din întreaga lume și artiștii români prin invitarea acestora în taberele de creație pe care le organizăm, pe de o parte, și prin expozițiile pe care le-am prezentat la sediul ONU de la New York precum și la Washington, Rabat – în cadrul „Primăverii artelor vizuale” –, la Viena sau la Vichy, pe de altă parte. În toate aceste expoziții am încercat, în primul rând, să promovăm arta contemporană românească și să stabilim o legătură pentru artiștii români, astfel încât ei să se poată situa într-un anumit spațiu.

Mi-a plăcut modul în care tinerii au reacționat, mai ales la filmele prezentate în cadrul celor două festivaluri pe care le

desfășurăm. Filmele, deși foarte scurte, concentrate, aveau fiecare un miez care trebuia dezvelit. Mi-a plăcut felul în care ei au reacționat, modul în care au înțeles mesajul. Sunt la vârsta formării și toate acestea îi vor ajuta să-și pună întrebări. În momentul în care-și vor pune întrebări, vor căuta răspunsuri, aceasta fiind încă o cale de a-și forma personalitatea.

— Am observat că în prezentarea familiei Rebreanu ați abordat un discurs în concordanță cu vârsta și preocupările lor, un discurs oarecum ieșit din tiparele manualelor școlare, îndemnându-i să caute informații în Internet. Acesta cu scopul ca, în cele din urmă, din virtual să ajungă din nou la carte?

— O alternativă este cartea, dar tot o alternativă este și

Internetul pentru că mediul virtual oferă ceva foarte important: imaginea.

Trăim într-un secol în care importanța imaginii a depășit-o pe cea a cuvântului. Va fi foarte greu să obișnuim un tânăr să se reîntoarcă la pagina scrisă atâta timp cât imaginea, vizualul, ne macină în fiecare zi. Și atunci Internetul

oferă această comuniune a cuvântului scris cu imaginea. Și cred că este un instrument pe care trebuie să-l folosim.

— La un moment dat ați povestit despre acel experiment în care artiștii plastici a trebuit să creeze în condiții de reclusiune. Ce influență au avut aceste condiții asupra creațiilor dumnealor?

— Pentru început trebuie spus că noi am vrut să tragem un semnal de alarmă asupra a ceea ce se întâmplă cu cei care se eliberează din penitenciar. Cum își continuă

viața? Care este viața lor de după eliberare? Și atunci am hotărât să intrăm în penitenciarul de la Aiud cu artiști din întreaga lume – cei care au fost prezenți în tabăra de creație –, că-ora li s-au ală-

turat șapte persoane private de libertate. Am remarcat, pe baza studiului sociologic pe care l-am realizat ulterior, că au fost foarte marcați de experiment, ceea ce este normal. Zona de închidere marchează cu atât mai mult arta, căreia îi este specifică libertatea, de zborul, de gândirea neîngrădită. Mulți dintre ei și-au schimbat modul de lucru: de la culorile vii, deschise, au optat, în lucrările finale, spre culorile închise, sumbre. Este adevărat că putem cădea și-ntr-o ușoară capcană: fiindcă este posibil să-și fi adaptat lucrările condițiilor de penitenciar așa cum, într-adevăr, este posibil ca propria conștiință să le fi dictat, pentru perioada

respectivă, o altă abordare cromatică.

Au fost foarte impresionați de ceea ce s-a întâmplat. Am lucrat, printre mulți alții, și cu un profesor universitar de la Cluj, profesorul Dorel Găină – o somitate în domeniul fotografiei și artelor plastice – și ceea ce mi-a plăcut, a fost că au revenit și la cel de-al doilea proiect al nostru. Împreună cu un grup de artiști la care s-a alăturat și Zoltan Balog de la noi, au pictat pe unul dintre zidurile interioare ale penitenciarului. În acest fel, zidul va rămâne ca o mărturie pentru toți cei care intră acolo că arta poate exista și în spațiile închise. Depinde numai de noi să o eliberăm. ■

Mereu aproape de cer

Evidența vocației deosebite pe care o sesizăm la preotul militar formează centrul unui subtil mijloc de echilibrare și contra-balans a extinderii elementului de incertitudine deoarece, existând o importantă suprapunere între identitatea poporului român și puterea sprijinului oferit aproapelui, o capelă militară, oriunde s-ar afla, duce la consolidarea accesului la bogăția tezaurului spiritual al militarului român.

Locotenent Bogdan RĂDULESCU

Foto: locotenent Bogdan RĂDULESCU

— *Activitatea preotului militar este una deosebit de complexă. Vă rog să aveți amabilitatea de a ne prezenta parcursul carierei dumneavoastră și de a spune câteva cuvinte despre dumneavoastră.*

— Sunt preot al garnizoanei Piatra-Neamț, și-mi desfășor activitatea în Batalionul 634 Infanterie asigurând și împlinind asistența religioasă pentru militarii din unitate și din garnizoană. Am fost cadru militar activ până în anul 2002, moment în care cu hotărârea și binecuvântarea Î.P.S. Daniel Mitropolit al Moldovei și Bucovinei, am fost hirotonit preot al garnizoanei Piatra-Neamț. La vârsta de 14 ani am ales să îmbrățışez cariera de militar, înscriindu-mă la Liceul Militar „Tudor Vladimirescu” din Craiova, care avea atunci un profil aviatic. După selecții riguroase și antrenamente pe măsură, am executat zboruri mai întâi pe planor, apoi pe un avion de școală YAC 52 la Focșani. Am urmat cursurile în cadrul Institutului Militar de Aviație la Boboc, județul Buzău. Am fost repartizat la o unitate militară de parașutiști din Bacău unde, timp de trei ani, am făcut un număr considerabil de salturi cu parașuta.

În 1996 m-am mutat în Piatra-Neamț la o unitate de aviație iar, în paralel cu activitatea militară, am urmat cursurile Facultății de Teologie Ortodoxă din București. După absolvire am continuat activitatea ca ofițer, unde am avansat la gradul de căpitan. Pe 24 martie 2002 am fost hirotonit de Î.P.S. Daniel Mitropolit al Moldovei și Bucovinei. A fost ziua care a marcat schimbarea în viața mea. Mai debusolați erau unii dintre colegii de muncă și subordonați care nu mai știau cum să mi se adreseze: pe timpul programului „Să trăiți, domnule căpitan!”, iar la slujbele prilejuite „Sărut mâna, părinte!”. Cei din jur începuseră să mi se adreseze în funcție de

îmbrăcămintă. În urma restructurărilor, o dată cu includerea în garnizoană a funcției de preot militar, m-am despărțit de calitatea de ofițer și m-am dedicat exclusiv activității de păstorire a personalului din garnizoana Piatra-Neamț, pe care o desfășor și în prezent. Am surprins, nu o dată, asistența defilând în fața trupelor cu crucea în frunte, am confesat și îndrumat spiritual foarte mulți tineri care și-au satisfăcut stagiul militar în unitățile din Piatra-Neamț. În prezent, îmi desfășor activitatea în Batalionul 634 Infanterie Piatra-Neamț, fiind

apropiat de toți cei care sunt enoriași militari ai mei.

Sunt căsătorit și am o familie formată din cinci membri. Visul meu cel mai mare este, cu binecuvântarea lui Dumnezeu, să pot să am sănătate și să fac tot posibilul ca să aduc acel plus de valoare duhovnicească, acea prezență harică a lui Dumnezeu în sufletele păstoriților mei din această unitate militară.

— Vă rugăm să ne prezentați un scurt istoric al capelei militare și al locului pe care este amplasată.

— Pe locul unde acum se află unitatea militară au funcționat structuri ale Armatei României începând cu anul 1911. Astfel, de la 1 ianuarie 1911 la 2 aprilie 1994 a funcționat Regimentul Mecanizat, de la 2 aprilie 1994 până la 31 mai 2005 Centrul de Instrucție și Depozitare, iar de la 1 iunie 2005 și până astăzi, Batalionul 634 Infanterie. În 1948 instituția clerului militar a fost desființată și astfel asistența religioasă din regiment a încetat iar capelelor militare li s-au dat de-a lungul timpului diferite destinații. După 1990 a fost demolată împreună cu alte clădiri, locul fiind atribuit Primăriei Piatra Neamț pentru modernizarea infrastructurii orașului. Asistența religioasă s-a reluat în prima jumătate a anilor '90 prin preoții misionari, mireni sau monahi care au răspuns la solicitările comandanților de unitate. Începând cu luna august 2002 asistența religioasă a fost preluată și continuată de un preot militar angajat permanent în armată, astfel că, după anul 2003, prin contribuția benevolă a cadrelor militare din garnizoană, au început lucrările de amenajare ale unei capele militare, finalizate în

anul 2004 și sfințită la data de 8 septembrie de Î.P.S. dr. Daniel Ciobotea, Mitropolit al Moldovei și Bucovinei. Pictorul capelei, pictorul bisericesc de categoria a doua, Ion Zărnescu din județul Bacău, a mai colaborat cu armata, pictând și Capela Bazei de Instrucție a Marinei de la Mangalia.

Capela este în stare foarte bună, servește la împlinirea nevoilor spirituale ale personalului militar și civil din unitate și din garnizoană. În decursul anilor, în unitățile militare mai sus amintite s-au perindat cadre militare și militari în termen care au diferit ca număr, în funcție de structura organizatorică a armatei – astăzi ajungând cu efective de nivel batalion; unii dintre ei vin și la capela militară.

— Există ceva specific serviciului religios în cadrul unei unități militare? Diferă cu ceva față de cel... să-i spunem „civil”?

— În unitate și-au desfășurat activitatea persoane de naționalitate română, dar au fost și de alte naționalități care se află pe cuprinsul țării noastre. Astfel, militarii au avut diferite confesiuni – întâlnite pe teritoriul patriei – însă astăzi majoritatea efectivului este ortodox și un număr mic de militari sunt romano-catolici. Activitățile personalului sunt cele cu specific de pregătire și instruire militară, iar printre fixurile lor intervenim și noi întotdeauna cu asistența religioasă pe care o desfășurăm în baza articolului 29 din Constituția României și a protocolului de colaborare între Armată și Biserică, precum și a legilor și reglementărilor în vigoare: Legea nr.195/2000 și Ordinul Ministrului Apărării Naționale nr.149 din 14.11.2002. Ca activi-

tate liturgică, respectăm același program din orice biserică de parohie, având în vedere săvârșirea Sfintei Liturghii în zilele de sărbători și duminica, apoi Sfintele Taine și ierurgii ori de câte ori este nevoie. Activitățile specifice asistenței religioase pe care le facem la această unitate sunt rugăciunile de călătorie sau plecarea în permisie, concedii sau anumite misiuni, rugăciuni de binecuvântare la începutul lucrului, slujba sfeștaniei, serviciul religios cu ocazia anumitor zile festive, cum ar fi Ziua Drapelului Național, a Imnului Național, a Independenței de Stat, Ziua Națională a României, a Armatei României, a Forțelor Terestre Române.

— Așadar, dumneavoastră asigurați asistență religioasă în toată garnizoana?

— Sunt servicii religioase care se răsfrâng și asupra celorlalți militari din garnizoană. Am asigurat asistență religioasă, de exemplu, la pompierii din garnizoană de cele mai multe ori când a fost depus jurământul militar sau cu ocazia Zilei Pompierilor din septembrie, apoi la Centrul Militar Județean și Poliției Municipiului Piatra-Neamț. Activitatea pastoral-misionară se desfășoară în general prin mijloacele pe care le are la îndemână preotul militar, prin consiliere, prin prelegeri pe teme religioase, vizite pastorale la personalul aflat în situații deosebite, participarea la pregătirea militarilor, activități pastorale cu membrii familiilor militarilor, vizite în sectoare de lucru, colaborare cu psihologul unității, consilierea persoanelor civile care solicită locuri de veci, convocări, ședințe de lucru și alte activități cu acest specific. ■

Doi ani

Doi ani de risipă pentru că eu trăiam prin tine, în gânduri, în vis, în tot ce înseamnă rădăcinile iubirii mele incomensurabile. Mi-ai intrat în sânge, voi face tot ce pot să uit totul.

Geta MOLNAR

Acum sunt searbădă și fără noimă, dar sunt sigură că vei plăti, fiecare lacrimă va fi plătită, am fost împreună pretutindeni, chiar și în ură...

M-ai trădat!!!!

Îmi doream să fiu fericită, ți-am spus-o pe toate căile. Mă retrag într-un colț de umbră, care să-mi lumineze drumul ce-o să-l străbat de aici înainte.

S-a prăbușit fundația pe care am clădit-o prin scopuri, vise, speranțe, sunt prea orgolioasă să mă uit înapoi. În această clipă plec și n-ai să mă găsești vreodată; trebuie să-mi schimb parfumul, să arunc tot ce ține de tine.

Am iubit și dragostea mea a fost nesocotită, trebuie răzbunată. Egoismul masculin nu este evidențiat niciunde, bogăția ta se va târi în colb, nu am nevoie de nimic, doar să scap de acest calvar. Gândurile, pasiunea, dorul s-au spulberat.

Camerista mă întreabă:

— Doriți cina în cameră?

— Nu, cobor la restaurant.

Orașul unde am fugit de tine e mic.

Oamenii se cunosc între ei și priviri curioase simt că mă împung, dar nu mă interesează. Măine merg la interviu pentru noul meu loc de muncă.

Am ajuns în cameră și am adormit fără vise sau alte gânduri. Dimineața mă prezint la

interviu, un domn zvelt și chipeș mă invită să iau loc.

— Bună dimineața, din ce oraș aduceți acest aer primăvăratec?

Îmi vorbea prietenește, parcă ne-am fi cunoscut, nu-și mai dezlipea privirea de pe ochii mei migdalați. Eu eram reținută, sobră, schițam doar câte un zâmbet.

— De mâine puteți veni la biroul de „resurse umane“. Ați ocupat postul, felicitări doamnă Filimonescu.

Încă îți mai port numele. Nu mă deranjează, trec peste registrul stării civile. Poate dacă aveam copii altfel ar fi stat lucrurile. Nu pot să mă concentrez, biroul e frumos, are plante îngrijite, aștept raportul de la șeful meu.

— Eliza, unde-ți zboară gândul?

— Așteptam să veniți să ne apucăm de treabă.

— Bine ai venit în mijlocul nostru și ai cafeaua în aparat, am păstrat-o pentru tine.

— Imediat o să chem secretara să te servească.

— Nu vă deranjați pot să mă servesc singură.

El mă sorbea din ochi; a observat că nu am verighetă dar nu m-a întrebat nimic. Oricum, citise CV-ul și știa ce statut am.

— Eliza, nu vrei să ne plimbăm diseară pe esplanadă?

— Poate, dar aștept un telefon.

Mă pregătesc pentru mâine, îmi pun o ținută clasică, nu vreau să epatez. Vai, dar ce mă fac? Nu mai am parfum, decât cel care-l foloseam când noi doi eram una și aceeași persoană. Fug repede în holul hotelului, din orașul provincial, să întreb dacă nu există vreo drogherie. Din păcate, doar parfumuri de slabă calitate, așa că mâine voi fi nevoită să folosesc parfumul pe care mi-l știi.

— Bună dimineața doamnă Filimonescu, pot să vă spun Eliza? Oricum, vom fi colegi de birou.

Mă îmbujorez și spun :

— Da, sigur! Cu ce începem?

Privim pe fereastră. Seara se lasă peste acel orașel mic, cu oameni gălăgioși ce se retrag spre case.

— Buna seara Eliza, vrei să luăm cina ? Avem în oraș un restaurant cu specific vânătoresc.

— Da, dar nu pot rămâne mult, pentru că aștept un telefon important.

Lupt din ce în ce mai dârz cu mine, nădejdea că voi face față noului job mă ține pe picioare. Sunt convinsă că timpul va mistui în pânțelele său frământarea care îmi surpă ființa și astfel îmi voi recăpăta echilibrul. Sunt într-un impas extrem de critic.

— Eliza, iar ai căzut pe gânduri?

— Lasă gândurile la o parte și hai să mâncăm.

— Nu mi-e foame, aș dori o cafea și, dacă vrei, să ne plimbăm pe esplanadă.

Am plecat, am coborât cele 200 de trepte și am ajuns pe esplanadă.

— Bună seara domnule inginer, îl salută pe Radu cu respect, un tânăr frumos și elegant.

Parcă a înmărmurit când m-a văzut. Radu a făcut prezentările și am plecat mai departe... ajung la hotel, și Radu îmi spune:

— Noapte bună Eliza, ne vedem mâine.

— Bine, îi răspund sfioasă, sper să se rezolve cu apartamentul în câteva zile.

Iar mă abat gândurile, nu înțeleg de ce nu te pot uita, nu înțeleg de ce nu mi te pot scoate din minte. Sunt răni care se cicatrizează,

sper din suflet să se închidă și a mea. Iubirea e nesățioasă, de un egoism sălbatic. Eu am râvnit să am totul de la tine pentru că-ti dădusem totul. De unde să știu că iubirea dintre două ființe nu este egală? Că balanța atârână când într-o parte, când în alta? În cazul nostru balanța a fost de partea ta. Bărbatul se dă dragostei cu prudență, păstrând rezerve pentru sine, de aceea își păstrează echilibrul. Noi, femeile, ne dăm integral, mistuindu-ne. Iată prăbușirea noastră, în lipsa coloanei vertebrale. E catastrofală! Mă întreb dacă o fire ca a mea ar fi fost aptă pentru o căsnicie obișnuită, al cărei ideal e liniștea, lipsită de surprize, un calm egal de-a lungul anilor.

Mă trezesc brusc la realitate.

— Felicitări Eliza! Toată lumea te simpatizează, bine ai venit în colectivul nostru.

Radu mi-a spus asta cu mândrie, dar mie îmi tremură glasul. De altfel, în oraș erau mai mulți ardeleni, veniți, majoritatea, de pe băncile facultății de la Cluj.

Sunt obosită. Am impresia că am trăit câteva vieți pământeste, atât de greu mi-e sufletul, iar copilăria mi se pare atât de îndepărtată și în nebuloasă, încât mă îndoiesc că vreodată am fost copil. Am impresia ca viața mea a început aici, în acest mic oraș. Doamne, cât de mic este!

Lângă mine se oprește o mașină și-ți simt parfumul. M-ai căutat peste tot, neștiind că port copilul tău în pântec. Încep să plâng și nu mă pot desprinde de tine.

— Te iubesc și nu pot trăi fără tine-mi zici. Mi-am făcut transferul în oraș, la fabrică.

Eu, fericită, plâng. Plâng și acum, când avem două fete mari. Te voi iubi toată viața, Radu.

Eliza Filimonescu.

În amintirea celei ce m-a învățat primele litere, cu respect și Dumnezeu s-o odihnească pe învățătoarea mea, care întotdeauna era îmbrăcată impecabil și avea o manichiură desăvârșită. Glasul ei mă urmărește și acum, după atâția ani. ■

Sala armelor

- **Proiectul Transportor Blindat pentru Trupe TBT 8x8 86**

Locotenent Bogdan RĂDULESCU

Programul național „Transportor blindat pentru trupe 8x8” a fost lansat joi, 17 martie, la Uzina Automecanica Moreni, prezentându-se proiectul de cercetare-dezvoltare a noului produs, potrivit cerințelor operaționale formulate de Armata României pentru re

- **Cercetarea militară românească pe standurile expozițiilor de profil 88**

Colonel Dragoș ANGHELACHE

În perioada 12-14 mai „Sala Pașilor Pierduți” a Universității Alexandru Ioan Cuza a găzduit cea de a III-a ediție a expoziției europene a creativității și inovării EUROINVENT 2011. Alături de producători, la eveniment au fost prezente și firme de tradiție d

- **Tancul TR-85 M1 90**

Colonel Dragoș ANGHELACHE

Specialiștii români, în cooperare cu companii specializate din Franța, cea mai importantă fiind MATRA DEFENSE, au elaborat și pus în aplicare, după anul 1996, programul de modernizare al tancului TR-85 rezultând tancul TR-85 M1, care este un produs compati

- **Sistemul israelian Iron Dome 92**

Locotenent-colonel Vasile FUGACIU

Israelul intenționează să investească un miliard de dolari în dezvoltarea și producerea unor baterii ale sistemului antirachetă Iron Dome, a anunțat Ministerul israelian al Apărării, citat de Agenția France Presse.

- **Rafael advanced defense systems 94**

Locotenent Bogdan RĂDULESCU

Rafael este prezentă la toate expozițiile de profil organizate la noi în țară, fie că este vorba de EXPOMIL, fie BSDA. La EXPOMIL interlocutori fiind colonelul (rtr.) Yizhar Sahar, Senior Marketing & Business Development Manager, din cadrul Direcției Siste

- **Pe standurile expozițiilor 95**

Colonel Dragoș ANGHELACHE

Locotenent Bogdan RĂDULESCU

Aplicație informatică pentru artilerie 95

Protecție balistică și CBRN 95

Micronix Plus 95

Stații radio cu salt în frecvență 96

Ochire cu ambii ochi deschiși 96

Bruiaj radio 96

Muniție navală și pentru aviație 97

Proiectul Transportor Blindat pentru Trupe TBT 8x8

Programul național „Transportor blindat pentru trupe 8x8” a fost lansat joi, 17 martie, la Uzina Automecanica Moreni, prezentându-se proiectul de cercetare-dezvoltare a noului produs, potrivit cerințelor operaționale formulate de Armata României pentru realizarea transportorului blindat.

Locotenent Bogdan RĂDULESCU

Foto: Valentin CIOBĂRCĂ

Cu această ocazie s-au accentuat elementele constituente ale direcțiilor prioritare de acțiune mai ales prin preocuparea față de siguranța militarilor români și asigurarea condițiilor optime de desfășurare a misiunilor atât pentru militarii din teatrele de operații, cât și pentru cei care desfășoară misiuni în țară.

La evenimentul organizat la Uzina Automecanica Moreni, au participat Ministrul apărării naționale Gabriel Oprea, președintele Comisiei pentru apărare, ordine publică și siguranță națională din Camera Deputaților, Costică Canacheu, senatori și deputați, șeful Statului Major General, generalul-maior Ștefan Dănilă, șeful Statului

Major al Forțelor Terestre generalul de brigadă Ariton Ioniță, precum și reprezentanți ai unor structuri centrale din M.Ap.N. și ale administrației locale și județene.

La finalul activității, a avut loc o demonstrație de manevrabilitate și flotabilitate a două prototipuri de transportoare amfibii blindate produse în ultimii ani de Uzina Automecanica Moreni.

Transportorul blindat pentru trupe (TBT 8x8) va fi un vehicul blindat de transport și luptă, proiectat să asigure protecția (la nivel minim 3) a grupeii de infanterie împotriva schijelor, gloanțelor, armamentului ușor de infanterie, precum și împotriva efectelor CBRN (chimice, bacteriologice, radiații nucleare), pe timpul executării misiunilor specifice.

Platforma produsului de bază TBT 8x8 este proiectată pentru:

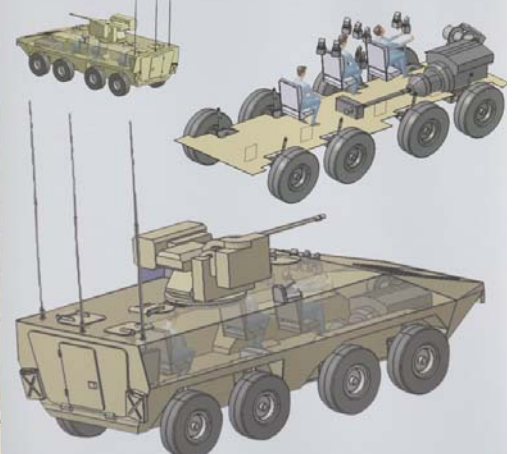
- Posibilitatea configurării în diferite variante: transport trupe, punct comandă, vehicul de recuperare, ambulanță, cercetare NBC, sau mașină de luptă echipată cu diferite sisteme de arme (mitralieră calibru 12,7 mm, tun calibru 25 mm și mitralieră calibru 7,62 mm, aruncător calibru 120 mm, rachete sol-aer sau anti-tanc).

- Integrarea echipamentelor compatibile NATO și Comunitatea Europeană, fabricate de industria românească, implicarea în programele NATO, crearea de parteneriate strategice, suport logistic pentru Armata României pe termen îndelungat.

În vederea îndeplinirii misiunilor ce îi revin, TBT 8x8 asigură și satisface o serie de cerințe grupate în următoarele categorii: mobilitate, capacitate de supraviețuire, putere de foc proprie, comandă, control și comunicații. ■

Transportor Blindat pentru Trupe TBT 8x8
 Protecție și putere de foc sporite
 Multirol, modularitate, mobilitate
 Interoperabilitate NATO

**DISPONIBILITATE ȘI COST REDUS
 PE CICLUL DE VIAȚĂ**

Cercetarea militară românească pe standurile expozițiilor de profil

În perioada 12-14 mai „Sala Pașilor Pierduți” a Universității Alexandru Ioan Cuza a găzduit cea de a III-a ediție a expoziției europene a creativității și inovării EUROINVENT 2011 Alături de producători, la eveniment au fost prezente și firme de tradiție din Spania, Marea Britanie, Federația Rusă, Croația, Iran, Republica Moldova și Ucraina. Cu două săptămâni înainte, la Cluj-Napoca a fost organizat un eveniment similar.

Colonel Dragoș ANGHELACHE

Foto: Eduard BORHAN

Material realizat cu sprijinul redacțiilor militare teritoriale ale Diviziei 4 Infanterie și Brigăzii 15 Mecanizată

Printre expozanți s-a aflat și Agenția de Cercetare pentru Tehnică (ACTTM) și Tehnologii Militare din București. Agenția este forul științific și tehnic al Ministerului Aărării Naționale care contribuie la tot ce înseamnă elemente de dezvoltare științifică. La acest eveniment instituția bucureșteană a participat cu realizări din zona roboților cu aplicativitate specială, care fac determinări și vizualizări ale câmpului tactic, precum și cu o parte din aplicațiile în domeniul medicinei militare: componenta de revitalizare a militarilor după eventuale traume suferite pe câmpul de luptă. De asemenea, au fost prezentate și domeniile principale de activitate ale agenției, privind componentele de electronică și informatică, componentele privind sisteme de armă, componente privind protecția la acțiuni în zona nucleară și bacteriologică.

Cu două săptămâni înainte, ACTTM a fost prezentă cu un stant, la un eveniment similar, EXPO Transilvani, organizat la Cluj-Napoca. Referitor la acel eveniment, comandantul ACTTM, colonel ing. dr. Liviu Coșereanu preciza într-un interviu acordat emisiunii „Jurnal militar” difuzată de Radio Cluj: „Având în vedere că, în general componenta de cercetare poate cuprinde atât domeniul militar, cât și domeniul civil, la această manifestare sunt prezentate realizări ale Agenției din ultimii ani și care au un caracter dual, caracter care se practică de către toate instituțiile cu specific militar, astfel încât legătura cu componenta civilă, atât din domeniul academic cât și din domeniul de producție, să poată fi realizată cât mai bine posibil. Echipamentele și exponatele prezentate se înscriu în zona mini-UAV-urilor, în zona substanțelor chimice și de

detectie specifice eventualelor amenințări pe această zonă, având în vedere și ultimele evenimente care s-au produs pe plan mondial – mă refer la dezastrul din Japonia – pot spune că în cadrul ACTTM sunt capacități în măsură să răspundă și să monitorizeze astfel de fenomene la o performanță deosebită.” ■

ASPECTE DE LA EUROINVENT 2011

Tancul TR-85 M1

Specialiștii români, în cooperare cu companii specializate din Franța, cea mai importantă fiind MATRA DEFENSE, au elaborat și pus în aplicare, după anul 1996, programul de modernizare al tancului TR-85 rezultând tancul TR-85 M1, care este un produs compatibil cu standardele NATO.

Colonel Dragoș ANGHELACHE

Foto: Bogdan RĂDULESCU

Programul de modernizare a tancului mijlociu românesc TR 85 este unul dintre cele mai importante programe care se derulează pentru înzestrarea forțelor armate cu tehnică modernă de luptă, compatibilă și interoperabilă cu cea a armatelor țărilor membre ale Alianței Nord-Atlantice. În acest fel, în urma aplicării programului de modernizare, TR 85 M1 este un tanc ale cărui caracteristici tehnico-tactice sunt cu mult superioare caracteristicilor parcului de tancuri aflat, în prezent, în dotarea armatei române. Echipamentele care au intrat în programul de modernizare au fost realizate în colaborare cu importante firme în domeniu, din Occident (Aerospațiale Matra, Sagem, Kollmorgen-Artus, Racall), precum și cu firme din România (Electromagnetica, Faur, Elprof, UM Reșița, Aeroteh, IOR și JOEL). În cea mai mare parte, modernizarea tancului TR 85 constă în dotarea cu aparatură electronică modernă a sistemelor de conducere a focului, atât pe timp de zi, cât și pe timp de noapte, și a sistemelor de detecție și stingere a incendiilor cu substanțe netoxice, dar constă și în înlocuirea vechiului sistem de stabilizare cu unul acționat electric, ceea ce îi conferă o mai bună precizie în distrugerea țintelor. Unul dintre elementele principale care face din TR 85 M1 o armă redutabilă, pentru categoria de armament din care face parte, este tunul de 100 mm, ale cărui proiectile, la distanța de 4.000 de metri, pot penetra un blindaj gros de 350 mm. Potrivit specialiștilor în domeniu, tancul românesc TR 85 modernizat, poate fi compa-

rat în mare parte, în ceea ce privește dotarea cu sisteme electronice, cu renumitul tanc de producție franceză "Leclerc" iar, în ceea ce privește celelalte caracteristici, este superior tancului sovietic T-72.

MODERNIZAREA AGREGATULUI ENERGETIC DE PE TANCUL TR-85M1

Potrivit reprezentantului Uzinei Mecance București, inginer Daniel Ungvari, principalele modernizări aduse tancului TR 85-M1 au vizat creșterea puterii de foc a tunului prin introducerea în unitatea de foc a loviturilor de 100 mm cu proiectilul săgeată. De asemenea, se utilizează un sistem de conducere a focului cu canal de zi, cu telemetru laser integrat cu canal de noapte pasiv, performant, și calculator balistic cu facilități sporite pentru obținerea corecțiilor unghiulare. Acestea asigură condiții de integrare pentru unele sisteme compatibile cu performanțele muniției pentru tragerea pe timp de noapte ca și pe timp de zi. Protecția personalului a

fost, de asemenea, îmbunătățită, prin creșterea protecției turelei în zona arcului frontal, prin adăugarea unor plăci de blindaj suplimentar, înclinate. Tancul a fost echipat cu o instalație de avertizare și protecție care detectează iradierea laser sau radio, semnalizează luminos și acustic detectarea iradierii, indicând și direcția sursei. Cele două camere (energetică și a personalului) ale tancului beneficiază de o instalație de stingere a incendiilor, cu agent netoxic și cu acțiune ultrarapidă. Au fost găsite soluții pentru reducerea efectelor distructive asupra compartimentului mecanicului conductor la explozia minelor antitanc, prin introducerea unei protecții suplimentare pe podea și a unui stâlp de rigidizare. De asemenea, scaunul mecanicului-conductor nu mai este fixat pe podea, ci este suspendat pe plafonul șasiului.

Mobilitatea tancului a crescut prin:

- creșterea vitezei medii de deplasare pe drumuri și în teren, ca urmare a utilizării unei suspensii cu calități superioare (au fost introduse opt amortizoare hidropneumatice);

- fiabilizarea propulsiei prin utilizarea șenilei cu două bolțuri de cauciuc, galeți din aliaj de aluminiu și prin utilizarea unor tehnologii îmbunătățite de vulcanizare.

La tun a fost îmbunătățită etanșeitatea legăturii elastice și a fost eliminată electroeroziunea stratului de crom de pe tijele frânei de tragere și a recuperatorului. Pentru aceas-

ta, a fost schimbată soluția constructivă și materialul garniturilor.

O altă îmbunătățire adusă tancului TR-85 M1 se referă la fiabilizarea agregatului energetic. Acesta este de tip monobloc, în formă de "T", a fost obținut prin modernizarea agregatului energetic de pe tancul TR-85-800 și este format din:

- motorul 8VS-A2T2M, Diesel, în patru timpi, cu injecție direc-

tă, răcit cu lichid, turbosupraalimentat, cu răcirea aerului de supraalimentare și cu pompă de preungere;

- transmisia THM-5800, hidromecanică, cu cuplare în sarcină, cu transmisia puterii cu un flux la mersul rectiliniu și pe două fluxuri în viraj, cu patru trepte de viteză la mersul înainte și două mersul înapoi, cu două raze de viraj pe treapta de viteză și sens de deplasare.

A fost realizată îmbunătățirea capacității de frânare, prin înlocuirea frânelor multidisc umede, cu frâne multidisc uscate ce au fiabilitate și eficiență sporită. De asemenea, au fost fiabilizate și simplificate comenzile frânelor prin eliminarea instalației hidraulice și înlocuirea ei cu un servomecanism.

Rulmentul turelei a fost înlocuit, cel nou având role montate încrucișat și cu prestrângere, reducându-se astfel jocul aproape de zero. În acest fel s-a uniformizat momentul rezistent la rotirea turelei la unghiuri de înclinare longitudinale sau transversale ale tancului, având ca efect îmbunătățirea preciziei de tragere a tunului. Sistemul de comunicații a fost, de asemenea, modernizat. Se utilizează stații radio cu salt în frecvență și secretizare în trei variante. ■

Sistemul israelian Iron Dome

Israelul intenționează să investească un miliard de dolari în dezvoltarea și producerea unor baterii ale sistemului antirachetă Iron Dome, a anunțat Ministerul israelian al Apărării, citat de Agenția France Presse.

Locotenent-colonel Vasile FUGACIU

Prin amabilitatea emisiunii „Viața oștirii” difuzată de Radio Oltenia Craiova

Într-un interviu acordat cotidianului israelian „Haaretz”, directorul general al apărării, Udi Shani, a afirmat că cinci state și-au afirmat interesul pentru acest sistem ale cărui elemente au fost instalate în martie la frontiera cu fâșia Gaza. A ajuns la stadiul operațional mai devreme decât a fost prevăzut, dar acest sistem nu permite interceptarea tuturor rachetelor în orice situație, avertizează Shani.

Sistemul Iron Dome este dezvoltat de către compania Rafael Defense System cu sediul la Haifa, fiind finanțat parțial de către Statele Unite.

„Vom avea 10-15 baterii antirachetă, vom investi aproape un miliard de dolari în plus, față de cele 205 milioane convenite cu Administrația Americană”, a adăugat Udi Shani.

Israelul a instalat prima baterie antirachetă pe 27 martie la Bersheva (sud). O altă baterie a fost instalată pe 4 aprilie la Ashkelon, tot în sudul Israelului.

În portalul Wikipedia (http://fr.wikipedia.org/wiki/Iron_Dome) sunt prezentate câteva date despre sistemul antirachetă israelian, pe care le redăm în continuare.

Iron Dome este un sistem mobil de apărare antiaeriană dezvoltat de

către compania Rafael Advanced Defense Systems, conceput pentru interceptarea rachetelor și proiectilelor cu bătaie mică. Sistemul a fost creat pentru a face față atacurilor cu rachete lansate către orașele israeliene și trebuie să fie desfășurat până în noiembrie 2011.

Pe timpul conflictului israeliano-libian din 2006, aproximativ 4 000 de rachete au fost lansate de către Hezbollah în direcția orașelor din nordul Israelului (majoritatea de tip Katiușa) și mai ales asupra celui mai mare oraș din țară, Haifa.

Potrivit surselor deschise israeliene în sudul țării au fost lasate din Gaza, în perioada 2000-2006, peste 4 000 de rachete și au fost trase peste 4 000 de bombe de aruncător. Majoritatea rachetelor au fost de tip Qassam, dar s-au lansat și rachete Grad cu bătaie lungă, atacatorii fiind, în principal, Hamas.

În februarie 2007 ministrul israelian al apărării, Amir Perez, vedea proiectul Iron Dome ca fiind soluția defensivă la atacurile cu rachete. Aproximativ 210 milioane de dolari au fost investiți în cooperarea cu forțele de apărare israeliene.

Caracteristici:

Sistemul este conceput pentru a distruge rachetele pe o rază de 70 km. Potrivit fabricantului, Iron Dome trebuie să fie operațional zi-noapte, indiferent de condițiile meteorologice, fiind capabil să facă față atacurilor simultane.

Sistemul de compune din trei elemente principale:

- radarul de detecție și de ghidare, construit de către Elta;
- calculator pentru gestionarea luptei și a armamentului (BMC – Battle Management & Weapon Control), dezvoltat de către societatea mPrest Systems;
- lansatorul de rachete; sistemul lansează rachete interceptoare Tamir, echipate cu captatori electrono-optici și cu numeroase aripioare de direcție, ceea ce permite o manevrabilitate ridicată.

Radarul detectează lansările de rachete, le calculează traiectoriile și trimite informațiile la calculatorul central, care determină localizarea impactului. Dacă proiectilul constituie o amenințare, mai ales dacă se îndreaptă către o zonă populată, este lansată o rachetă de interceptare.

Teste:

- iulie 2008: interceptorul Tamir a fost testat cu succes;
- martie 2009: sistemul de rachete a fost testat cu succes „la rece”, fără a intercepta un proiectil real;
- iulie 2009: sistemul a interceptat cu succes rachete Qassam și Katiușa pe timpul unui test organizat de către Ministerul israelian al Apărării;
- august 2009: Tsahal a creat un nou batalion care va fi dotat cu sistem Iron Dome; sistemul va fi mai întâi desfășurat de-a lungul frontierei cu Gaza după care de-a lungul frontierei cu Libanul;
- ianuarie 2010: Iron Dome a interceptat cu succes mai multe rachete Qassam și Katiușa; Pinhas Buchris, directorul general al Ministerului Apărării de la acea dată, a declarat că sistemul va schimba viața locuitorilor din nordul țării;
- iulie 2010; sistemul a interceptat cu succes mai multe rachete Qassam și Katiușa; pe timpul testelor Iron Dome a determinat că anumite rachete sunt periculoase și câteva se îndreaptă spre zone nepopulate și nu au fost lansate rachete decât către vectorii socotiți periculoși;
- aprilie 2011: sistemul Iron Dome a fost folosit cu succes pe teren la în perioada 8-9 aprilie și a interceptat în proporție de 100% rachetele Qassam și Katiușa care prezentau a amenințare reală pentru localitățile din sudul Israelului; sistemul nu a lansat rachete de interceptare pentru țintele care nu prezentau pericol.

Critici

Sistemul nu este scutit de diferite critici. Una dintre ele consideră că Iron Dome are un cost prohibitiv. Costul unei rachete de interceptare este între

35 000 și 50 000 USD. Critici au fost emise și în privința ineficienței Iron Dome față de rachetele Qassam lansate de la foarte mică distanță. Un alt sistem antirachetă este considerat mult mai eficient: Nautilus laser. Din 1995 până în 2005, Statele Unite și Israel au dezvoltat împreună sistemul Nautilus dar l-au abandonat, considerându-l irealizabil. Totuși, compania de apărare americană Northrop Grumman a propus dezvoltarea unui prototip evoluat al lui Nautilus, denumit Skyguard.

Skyguard va utiliza un fascicul laser pentru interceptarea rachetelor. Costul fiecărei trageri ar fi de 1 000 la 2 000 USD. Cu o investiție de 180 milioane de dolari, Northrop Grumman afirmă că este posibil să desfășoare sistemul în 18 luni. Reprezentanții israelieni au refuzat propunerea datorită costurilor adiționale. Oficialitățile israeliene insistă, de asemenea, că prin îmbunătățirile recente ale Iron Dome, sistemul este în întregime capabil să intercepteze rachete Qassam.

Nu demult, Reuven Pedatzur, profesor și analist militar la universitatea din Tel Aviv a afirmat că Iron Dome ar fi o mare escrocherie, cunoscându-se faptul că durata de zbor a unei rachete Qassam până la Sderot este de aproape 15 secunde, ceea ce înseamnă că sistemul nu poate intercepta rachete lansate de la mai puțin de 5 km, dar poate intercepta, probabil, rachete lansate de la o distanță mai mare de 15 km. Pedatzur a concluzionat că diferența uriașă dintre costul unei rachete Iron Dome (100 000 USD) și costul unei rachete Qassam (5 USD) demonstrează că Iron Dome este ilogic din start. ■

Rafael Advanced Defense Systems

Rafael este prezentă la toate expozițiile de profil organizate la noi în țară, fie că este vorba de EXPOMIL, fie BSDA. La EXPOMIL interlocutori fiind colonelul (rtr.) Yizhar Sahar, Senior Marketing & Business Development Manager, din cadrul Direcției Sisteme de Luptă pentru Forțele Terestre și business manager dr. Israel Ahron, din Departamentul Sistemelor de Arme Tactice de Precizie.

Locotenent Bogdan RĂDULESCU

Foto: Bogdan RĂDULESCU

L ROMEXPO, compania Rafael a prezentat sistemul de armament teleghidat Samson, ce constă în trei tipuri diferite, și anume Samson Jr., un sistem al cărui ansamblu cântărește, inclusiv cu muniția, 100 kg, fiind ideal pentru mobilitatea mare; sistemul Mini-Samson, cel mai des întâlnit, prezent în NATO în țări ca Spania, Anglia și Cehia, prezintă muniție de 5,56 mm, 7,62 mm, 12,7 mm și 40 mm (pentru aruncătorul de grenade); cel de-al treilea sistem, Samson, cel mai robust și cel mai puternic, vine în întâmpinarea nevoii de a înlocui tancul în câmpul de luptă modern, datorită, bineînțeles, capabilităților de care dispune acest sistem complex.

Un alt produs prezentat a fost Racheta Spike MR/LR, care este deja introdusă în armata română în programul MLI 84 și PUMA și, de asemenea, este introdusă în șaptesprezece țări, dintre care multe

europene, precum Spania, Italia, Polonia, Germania și, speră domnul Israel Ahron, în curând poate chiar și Franța. Potrivit domnului Ahron, până la sfârșitul anului trecut fuseseră comandate aproximativ șaptesprezece mii de rachete, dintre care mai mult de zece mii erau deja livrate. S-au făcut peste o mie de trageri, multe din ele operaționale și este folosită, de asemenea, în Afganistan.

De remarcat că, potrivit producătorilor, Samson Jr. dispune de diverse arme de 5,56 mm și 7,62 mm, cu o greutate de 60/75 kg a ansamblului de deasupra punții și 20/28 kg a celui din interior, are o înălțime de 500/565 mm, în funcție de configurație. Are un control atât electric cât și manual; camera este CCD pentru vedere pe timp de zi și termală, cu display MFD sau LCD, pentru vedere pe timp de noapte. Unghiul de tragere orizontal este de 360°, iar vertical între -20° și +60°.

Matador este un lansator de rachete, serie cu trei modele AS/WB/MP: greutatea este de 10,13 kg, respectiv 11,3 kg, lungimea este de un metru pentru toate cele trei modele, calibrul este comun, de 90 mm; distanța efectivă variază de la 120 m la 500 m, iar cea minimă de la 10 m la 20 m. ■

Protecție balistică și CBRN

Firma STIMPEX a fost înființată în 1991 și este implicată în proiecte de protecție balistică, fiind producătorul de căști și veste antiglonț și NBC, atât pentru protecția personalului, cât și pentru protecția colectivă (grupuri de până la 40 de militari care acționează în zone contaminate). Directorul comercial, Mihai Sima, preciza că firma are și proiecte pentru blindări de autovehicule militare. „Din punct de vedere al protecției NBC, producem două sortimente de costume de protecție. Căutăm să fim activi pe piața internă unde suntem furnizori tradiționali de echipament de protecție antiglonț – am echipat în ultimii ani trupele Ministerului Apărării Naționale ce au acționat și acționează în teatrele de luptă.

Produsele expuse sunt certificate și omologate în conformitate cu standardele naționale și internaționale, fac parte din gama de fabricație curentă.”

Căștile de protecție balistică, tip NATO ST1, ST4 (cască de protecție balistică militară), ST2 (cască de protecție balistică pentru pirotehniști), ST3 (cască de protecție balistică pentru personalul vehiculelor blindate) și ST5 (cască de protecție balistică de instrucție) apară purtătorul de schije și gloanțele provenite de la armamentul convențional.

Vestele antiglonț VA-RT (vestă antiglonț pentru trupe M.Ap.N) și VST2 (vestă antiglonț tactică pentru trupe M.Ap.N) apară purtătorul de schije și gloanțe provenite de la armamentul convențional.

Costumul de protecție pentru pirotehniști, alcătuit din vestă, pantaloni, mâneci, guler și căscă de protecție balistică, cu nivel de protecție IIIA și IV (plăci ceramice suplimentare) este destinat protejării personalului care îndeplinește misiuni de căutare și distrugere echipamente explozive. ■ (B.R.)

Micronix Plus

Divizia FLIR Systems este reprezentată în România de Micronix Plus, domeniul vizat fiind acela al proiectării, producerii și comercializării sistemelor de supraveghere pentru aplicații speciale. Aplicațiile sunt în supravegherea obiectivelor strategice, transportul pe timp de noapte sau în condiții meteo nefavorabile, în identificarea spoturilor laser, precum și în sistemele de conducere a focului.

TacFLIR este un sistem complex de detecție la mare distanță, girostabilizat, multi-senzor, echipat cu cameră termală/vizibil cu focula până la 450 mm și zoom continuu, pointer laser și LRF, oferind o imagine stabilă, indiferent de mișcările vehiculului sau orientarea acestuia.

Directorul general, Popovici Marius, preciza: „Ca și echipamente mai deosebite avem un sistem night vision pentru aplicații militare, ce are posibilitatea de a fi comandat de la distanță de către un operator, unul de detecție termală până la o distanță de optsprezece kilometri pentru o persoană și sistem tip turelă ce se poate monta pe vehicule. Avem, de asemenea, display-uri militare, conectică specială și butoane pentru aplicații militare.” ■ (B.R.)

Aplicație informatică pentru artilerie

Din cele relatate de către managerul de produse soft, Daniel Adochiței, Interactive Systems s-a prezentat la EXPOMIL 09 cu principalele produse pe care firma le realizează pe partea de comandă-control, sisteme conform standardelor, similare NATO și care asigură informarea tuturor persoanelor din punctul de comandă despre situația tactică reală.

BC2A Cinetic Fire Control este o aplicație de comandă și control destinată artileriei terestre, care furnizează comandanților de piesă o imagine actualizată a câmpului

de luptă și suport automatizat și integrat pentru planificarea, coordonarea și conducerea focului, când sprijinul de foc se execută descentralizat. Interoperabilitatea NATO și integrarea cu sistemele C4I este asigurată de BC2A Cinetic FC prin implementarea standardelor JC3IEDM, NFFI, APP-6, AdatP-3, care asigură într-un cadru multi-național distribuția avertizării asupra situației curente, în timp real, cu prezentarea datelor referitoare la starea forțelor și mijloacelor proprii și ale inamicului. ■ (B.R.)

Ochire cu ambii ochi deschiși

Firma S.C. Optotechnologies S.A. este specializată în cercetare și proiectare aparatură de optoelectronică cu aplicații în domeniul militar și civil. Potrivit managerului pentru design și dezvoltare, Daniel Gugeanu, firma derulează „activități de mentenanță pentru echipamentele optoelectronice ale Ministerului Apărării Naționale, precum și ale celorlalte componente ale sistemului național de apărare. Ca noutate avem produsul MIRA-REFLEX, un dispozitiv de ochire cu ambii ochi deschiși, care ușurează foarte mult tragerea; are câteva caracteristici performante, spre deosebire de produse similare, în sensul greutății reduse, eficacității la distanțe mari; poate fi montat pe armele existente în dotarea Armatei Române ori ale altor structuri de apărare. Totodată, se pot realiza adaptări pentru alte tipuri de arme.”

MIRA-REFLEX este un dispozitiv produs special pentru AK47, dar se poate monta pe orice tip de armă, fiind proiectat să înlocuiască echipamentele clasice de ochire (sistemul cătare-înălțător), pentru armamentul de infanterie (pistol, pistol-mitralieră, pușcă-mitralieră etc.) și permite ochirea pe timpul nopții, dacă țintele sunt vizibile. Ochirea se

face cu ambii ochi deschiși, privind numai la distanță, ceea ce permite un control facil, permanent, al țintelor și terenului. MIRA-REFLEX folosește un sistem dublu de lentile, nu are eroare de parallaxă. Este rezistent la șoc și imersie în apă. ■ (B.R.)

Bruiaj radio

Mira Telecom a participat la EXPOMIL cu produse de securitate și telecomunicații construite după standarde militare. Printre cele expuse pe standuri am putut vedea un scanner portabil cu raze X, o platformă de salvare pentru zece persoane, două echipamente portabile pentru bruiaj radio și un detector portabil de exploziv și droguri. Echipamentul portabil pentru bruiaj radio, model MTJ-1, este capabil să blocheze utilizarea infrastructurii de telecomunicații, principiul fiind bazat pe bruia-

jul circuitului electric al receptorului țintă de un semnal RF (putere per bandă de 3 W și totală 15 W) continuu modulat cu o frecvență de bandă largă (400 MHz, 800 MHz, 900 MHz, 1.800 MHz și 2.100 MHz). Sistemul radiant este format din cinci antene omnidirecționale și acoperă standardele CDMA, GSM/EGSM, DCS/ Umts/PCS/NMT/AMPS/NMTP/ Nextel/IS 95/IDEN/FRS pe o rază 40-50 m. ■ (B.R.)

Stații radio cu salt în frecvență

Stațiile radio cu salt de frecvență, în gama undelor scurte și ultracurte, fabricate la S.C. ELPROF S.A. sub licența firmei THALES COMMUNICATIONS, aduc un exemplu reprezentativ prin PANTHER 2.000V-EDR, rezultatul modernizării stației radio PANTHER 2.000V, aflată în fabricație în România și intrată în dotarea trupelor M.Ap.N.

Potrivit directorului general, Mirel Mogoș, firma a produs “peste 2.000 de echipamente de

comunicații, în diverse variante, care răspund nevoilor armatei române, stații care au fost și sunt implicate în teatrele de operații. Produsele noastre sunt implicate în programe majore ca echiparea transportoarelor blindate, a tancului românesc, a sistemului de artilerie LAROM și OERLIKON. Dezvoltăm noi generații de sisteme de comunicații, un sistem de interfonie vehiculară, și, de asemenea, suntem distribuitori de sisteme de comunicații prin satelit.” ■ (B.R.)

Muniție navală și pentru aviație

Uzina Mecanică Plopeni este nelipsită de la expoziții. Atât la EXPOMIL, în 2009, cât și în primăvara aceasta, la BSDA, s-a prezentat, în afară de munițiile tradiționale, și cu produse noi. Potrivit șefului proiectării constructive, inginer dr. Vasile Petre, aceste noutăți constau în „diversificarea munițiilor de 30 mm pentru instalațiile navale artileristice AK 306 și AK 630; avem sisteme de contramăsuri pentru avioane și elicoptere care au fost finalizate și omologate în 2009 și, în plus, sunt în derulare proiecte pentru transformarea muniției de 30 mm de aviație, existentă în depozitele Forțelor Aeriene Române, în muniție pentru instalațiile artileristice navale.”

În ceea ce privește producția „consacrată”, întreprinderea a etalat toată gama de muniții, de la calibrul 23 mm până la 152 mm care se fabrică la Plopeni. „Doresc să rețin atenția că, din muniția calibrul 23 mm, am avut comenzi pentru export iar pentru muniția clasică, dar și cea nouă, de 30 mm destinată instalațiilor artileristice navale, avem anual comenzi de la Ministerul Apărării Naționale.”

Alte activități pe domeniul specific pe care S.C. Uzina Mecanică Plopeni S.A. le desfășoară sunt cele de demilitarizare a munițiilor pentru care nu mai există armament în Armata României, dar și muniții de altă proveniență, a mai precizat domnul inginer dr. Vasile Petre. ■ (D.A.)

MUNIȚIE CALIBRU 30 mm PENTRU AVIAȚIE

Tipul de armament	Tun de bord GSh-30 și GSh-30L				
	Tipul de proiectil	Exploziv incendiar HE	Perforant-trasor AP	Muniție cargo CC	Pt. antrenament cu sau fără trasor TP-T sau TP
Viteza inițială	m/s	860	860	860	860
LUNGIMEA TOTALĂ	mm	285	285	285	285
• tubul proiectilului		165	165	165	165
• proiectil		140	140	140	140
MASA TOTALĂ	kg	0,830	0,850	0,850	0,830
• tubul cu încărcătura de azvârlire		0,440	0,448	0,450	0,440
• proiectil		0,390	0,402	0,400	0,390
Tipul de focos		FCI 30			

MUNIȚIE CALIBRU 23 mm PENTRU AVIAȚIE

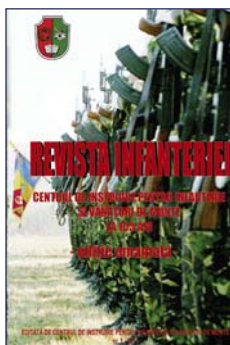
Tipul de armament	Tun de bord GSh-23 și GSh-23L				
	Tipul de proiectil	Exploziv incendiar OFZ HE-I	Perforant-incendiar BZA AP-I	Trasor pt. antrenament TP-T	Muniție cargo CC
Viteza inițială	m/s	720	720	720	720
LUNGIMEA TOTALĂ	mm	200,53	200,66	200,53	200,53
• tubul proiectilului		115	115	115	115
• proiectil		102,5	98,5	105,8	105,8
MASA TOTALĂ	kg	0,329	0,331	0,329	0,329
• tubul cu încărcătura de azvârlire		0,155	0,157	0,155	0,155
• proiectil		0,174	0,174	0,174	0,174
Tipul de focos		B-23A		DUMMY	

MUNIȚIE CALIBRU 30 mm NAVAL

Tipul de armament	Tun naval AK 306 și AK 630						
	Tipul de proiectil	Exploziv OF-84 HE	Exploziv-trasor OR-84 HE-T	Pentru antrenament TP	Pentru antrenament TP-T sau TP-T (INERT)	Cargo CC	MULTIEFFE CT API-T
Viteza inițială	m/s	890	890	890	890	890	890
LUNGIMEA TOTALĂ	mm	292	292	292	292	292	292
• tubul proiectilului		165	165	165	165	165	165
• proiectil		127	127	127	127	127	127
MASA TOTALĂ	kg	0,837	0,833	0,837	0,833	0,837	0,837
• tubul cu încărcătura de azvârlire		0,447	0,446	0,447	0,446	0,447	0,447
• proiectil		0,390	0,387	0,390	0,387	0,390	0,390
Tipul de focos		MG-32	MG-32	DUMMY	DUMMY		

PERIS COP

Revista infanteriei. Primul număr din acest an al revistei stă sub semnul aniversării a 105 ani de la înființarea Centrului de Instruire pentru Infanterie și Vânători de Munte. Câteva repere privind evoluția instituției de la crearea sa, în 1906 și până astăzi sunt oferite cititorului în editorialul semnat de șeful Instrucției și Doctrinei din Statul Major al Forțelor Terestre, generalul de brigadă Mihai Ciungu, care concluzionează: „Având în vedere situația mondială actuală și nevoia stringentă de securitate, Centrul de Instruire pentru Infanterie și Vânători de Munte va trebui să continue procesul de modernizare, în cadrul Forțelor Terestre Române, pe toate palierele (resurse umane, concepție de instrucție și învățământ, dotare și înzestrare cu sisteme de pregătire și antrenament – calculatoare, simulatoare, kituri etc., în concordanță cu nevoile actuale ale liderilor și luptătorilor), prin însușirea conceptelor moderne de pregătire a cursanților pentru a ajunge, într-un timp cât mai scurt, la nivelul de cunoștințe, deprinderi și abilități similare cu ale militarilor armatelor euroatlantice”. **Din sumar:** • La aniversare. • Școala infanteriei la 105 ani. • Esența transformării. • C.I.I.V.M. rol major în șlefuirea profilului moral și profesional al infanteristului din Armata României. • Un răspuns la provocarea trecutului. • „Km 0” al infanteriei – repere aniversare. • „Un războinic... nu se lasă niciodată intimidat”. • Instruirea și evaluarea structurilor de infanterie. • Educația, funcție esențială și permanentă a organismului militar. • Standardizarea și lecțiile învățate – obiectiv al eficientizării structurilor militare. • Pregătirea specifică pentru participarea la misiune. • Implicația desfășurării acțiunilor unificate/ interagenții asupra strategiilor de securitate și apărare. • Aprecieri privind operația de contrain-surgență din T.O. Afganistan. • Pregătirea pentru misiunile de stabilitate și sprijin - fiecare om un senzor. • Privind spre viitor. • Batalionul 151 Infanterie „Războieni”: de la Războieni la Lupii Negri. • Succesul în viață. (D.A.)

Revista Academiei Forțelor Terestre. Am primit la redacție primul număr din acest an al „Revistei Academiei Forțelor Terestre”. Publicația este realizată în totalitate în limba engleză, fiind o publicație științifică, cu apariție trimestrială, clasificată și recunoscută de către Consiliul Național al Cercetării Științifice din Învățământul Superior în categoria B+ (cod CNCȘIS 328). În sumarul revistei sunt articole precum „Locul logisticii în mediul economic” de Vania Banabakova, unde se analizează locul

logisticii în mediul macro și micro economic. „Principalele puncte care se explorează atunci când ne referim la logistică în macroclimat sunt: mai întâi cum logistica aduce plusvaloare bunurilor și serviciilor în cadrul general al activităților economice și, în al doilea rând, care este conexiunea între logistică și efectele economice particulare”. Alte titluri din revistă: „Conceptul de securitate umană în relațiilor internaționale”, de Lucian ISPAS, Alin CİRDEI și Catalin NEGOESCU; „Gestionarea activității de informații pentru îmbunătățirea procesului de analiza a informațiilor ca o pre-condiție de a spori eficiența serviciilor de informații militare” de Lucian-Marius Ivanov; „Rolul mass-media în prevenirea conflictelor” de Niicoleta Anne-Marie Munteanu; „Proiecțiile NATO privind conceptul de securitate umană” de Mihai-Marcel neag; „O abordare complexă a căilor de rezolvare a unei crize complexe” de Peter Spily, Pavel Necaș și Miroslav Zak; „Aspecte culturale a relației student-profesor în învățământul superior” de Ștefania Bumbuc și Maria-Dorina Pasca și altele. O listă a articolelor, cu rezumatele aferente, poate fi consultată în pagina electronică a revistei de pe website-ul Academiei forțelor terestre, la adresa <http://www.armyacademy.ro/>. (D.A.)

Marina Română. Așa cum era de așteptat, publicația Forțelor Navale Române alocă un spațiu consistent misiunii Unified Protector la care participă fregata „Regele Ferdinand”. Pe șase pagini format A4 sunt prezentate hărți cu bazinul Mării Mediterane, unde va acționa fregata românească, dar și date despre impunerea embargoului maritim, forțele și mijloacele navale implicate, mediatizarea operației, decizia CSAT și poziția M. Ap. N., pregătirile pentru plecare și un calendar aproximativ al misiunii. Cu siguranță că cei interesați au fost ținuți la curent săptămână de săptămână cu activitatea echipajului de pe fregata „Regele Ferdinand”, prin corespondențele transmise de căpitanul Constantin Mireanu emisiunii „Jurnalul armatei” însă articolul din revistă vine cu detalii care, la simpla audiere a emisiunii, ar scăpa atenției. Aflăm astfel că în statul major al operației sunt și doi ofițeri români: „Cei doi ofițeri de marină desemnați să acționeze în cadrul statului major ambarcat al grupării navale de pe nava de comandament ITS Etna timp de trei luni, sunt căpitan-comandorul Marinică Mustăța din cadrul Flotei de Fregate și locotenent-comandorul Vasile Mădălin Sărmășag din cadrul Divizionului 146 Nave Minare Deminare. Ambii ofițeri erau nominalizați în pachetul de

PERISCOPE

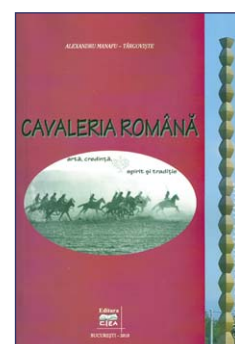
forțe pus la dispoziția NRF pe anul 2011. Ambii ofițeri au plecat la bordul fregatei iar pe 26 aprilie și s-au transferat pe ITS Etna unde vor îndeplini funcția de ofițer cu operațiile în punctul de comandă (watch captain) în următoarele trei luni de zile." Alte articole care ne-au atras atenția: „Cooperare regională BLACKSEAFOR 2011 – ediție aniversară”, „Fregata «Regele Ferdinand» la exercițiul «Cormoranul»”, „Evaluarea și certificarea fregatei «Mărășești» înaintea participării la BLACKSEAFOR”, „Infanteriștii marini sunt în totdeauna gata. Un an nou la Babadag”, „Primul antrenament pe fluviu din acest an. Ecouri la Peceneaga”, și un alt „Antrenament la km 190”. Toate acestea demonstrează că activitatea camarazilor de la marină se desfășoară fără întrerupere și în apropierea punctului de fierbere. (D.A.)

 Străjer în calea furtunilor. Magazinul Fundației "Mareșal Alexandru Averescu" (an IV, nr. 9), cu apariție semestrială, este "centrat" pe Ziua Eroilor și proxima aniversare (95 de ani de la înființare, august 1916) a Armatei a 2-a, al cărei prim comandant a fost învingătorul de la Mărăști. Cel de-al doilea "obiectiv", face subiectul unei cronici a gl. mr. (r.) prof. univ. dr. Visarion Neagoe, 95 de ani de istorie. De la Armata a 2-a, la Divizia 2 Infanterie. Sumarul este, ca de obicei, structurat pe "secțiuni" ce conține agenda fundației, teatrele de operații, istorie și cultură, teorie militară, areal și mozaic buzoian. ntre ofertele acestui număr enumerăm intervențiile: Islamul, o lume în schimbare (col. dr. Vasile Cerbu), pagini din istoria Regimentului 48 Infanterie Buzău, (episodul Mărășești), dintr-un serial aparținând lt. col. Liviu Corciu, contribuții asupra campaniei din Ungaria (1919), împotriva "republicii" roșii a lui Bela Kuhn (prof. univ. dr. Constantin I. Stan). Revista se adresează deopotrivă structurilor militare (prin care se și difuzează), cât și altor varii categorii de cititori interesați de subiectele și tematica rubricilor. Întreaga colecție a publicației poate fi descărcată de pe website-ul Fundației "Mareșal Alexandru Averescu" (www.fundatia-averescu.ro), unde pot fi găsite și alte informații privind activitatea acesteia. (D.A.)

 Document. Numărul 1 din acest an al publicației „Document”, buletinul Arhivelor Militare Române are pe coperta 1 dedicație pentru celebrarea a 150 de ani de la înființarea Intendenței Militare Române. În editoriaul semnat de general-maior dr. Cătălin Zisu, șeful

Comandamentului Logistic Întrunit, este prezentat istoricul armei de la înființare și până în prezent. Atenția ne-a fost atrasă însă de o altă aniversare, 150 de ani de la nașterea mareșalului Constantin Prezan, temă care este prezentată pe larg în două articole: „150 de ani de la nașterea mareșalului Constantin Prezan” de dr. Petre Otu și "Generalul Constantin Prezan – organizatorul Serviciului de Informații al Armatei în Războiul de Întregire" de dr. Alin Spănu. Cităm din articolul domnului Spănu: „Tot inedit, pentru întâia oară a apărut structura intitulată «Serviciul Secret», cu atribuții de spionaj și contraspionaj, aflată în directă subordonare a M.C.G. Două luni și jumătate mai târziu, generalul de corp de armată adjutant Prezan, în calitate de șef al Statului Major General al Armatei, a semnat «Instrucțiunile nr. 51» (Anexa 1) cu caracter contrainformativ. Măsurile inițiate au prevăzut, printre altele, discreția lucrătorilor, compartimentarea muncii, securitatea convorbirilor și a comunicațiilor, precum și protecția clădirilor în care se desfășurau activitățile de interes.”. Revista poate fi descărcată în format pdf din website-ul Serviciului Istoric al Armatei la adresa <http://www.mapn.ro/smg/SIA Internet iunie 2011/document.html> (D.A.)

 Cavaleria Română – artă, credință, spirit și tradiție. În cadrul ședinței Asociației „Tradiția Cavaleriei” desfășurată în sediul A.N.V.R., vineri, 23 aprilie 2010 a avut loc lansarea cărții „Cavaleria Română – artă, credință, spirit și tradiție”. La a XIII-a lucrare dedicată Armatei Române, autorul, colonelul (r) dr. Alexandru Manafu, specifică faptul că lucrarea poate fi un îndrumar pentru învățământul militar și că, în principiu, conținutul cărții se adresează celor care vor veni după noi, fiind „dedicată acestor eroi uitați, aceste icoane sacre ale neamului, ascunsă nouă, generațiilor ascunse după război, cavaleriștilor – modele de conduită pentru întreaga suflare românească și, în mod special, pentru cei în haine militare”. Încadrată de „Dacă” de Rudyard Kipling și „Anti Dacă” de Kostas Varnalis, volumul este împărțit în două părți: în prima carte distingem noțiuni generale privind organizarea, dotarea și tactica cavaleriei, frânturi de istorie, mărturiile unor absolvenți despre școala de ofițeri de cavalerie, precum și portrete de cavaleriști; în cea de-a doua parte putem găsi moștenirile cavaleriei, câteva gânduri și reflecții, dar și o trecere în revistă a românilor celebri. Așa cum remarcă și dr. George Coandă, membru al Academiei

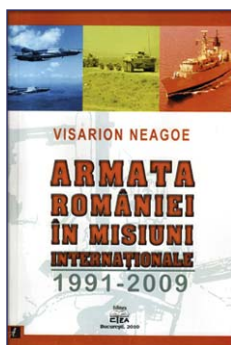

PERISCOPE

Americano-române de Arte și Științe din SUA Professor Honorificus al Universității „Valahia” din Târgoviște, conținutul cărții lansează un avertisment dar și o lecție sinceră de istorie națională. (B.R.)

Infanteria română – 180 de ani. Cartea are ca referenți științifici pe general-maior dr. Nicolae N. Roman și General de brigadă Mihai Ciungu iar colectivul de autori este compus din col.dr. Adrian Stroea, col. Nicolae Dragomir, lt.col. Nicolae Ivan și mr. Valentin Condruz. Prefațat de Șeful Statului Major al Forțelor Terestre General-maior dr. Dan Ghica-Radu, volumul aduce în prim plan rolul esențial al infanteriei, certitudinea că este strâns legată de istoria poporului român și, în urma unei evoluții firești, acumularea unei vaste experiențe. Cele șase capitole ale cărții cuprind specialitățile, învățământul militar al armei Infanterie, participarea structurilor de infanterie la misiuni multinaționale în afara teritoriului național, instrucția și exercițiile, dar și tendințe privind modernizarea armei Infanterie. O contribuție decisivă adusă acestei lucrări o formează anexele unde putem deosebi evoluția armamentului din dotarea structurilor de infanterie și armamentul din dotarea actuală a structurilor de infanterie, eroi ai Forțelor Terestre în misiuni internaționale(1996-2010) și uniforme ale armei infanterie din trecut până în prezent. Amintim pasajul care deschide cartea: „Lucrarea este dedicată memoriei tuturor eroilor infanteriști și militarilor din celelalte specialități ale armei Infanterie care s-au jertfit pentru țară și celor care și-au dedicat întreaga activitate modernizării Infanteriei Române.” (B.R.)

Armata României în misiuni internaționale. Angajarea Armatei României în misiunile internaționale, începând cu Războiul din Golf – în februarie 1991 – în Somalia și Angola, continuând cu implicarea în misiunile din Balcani, Irak și Afganistan, cu siguranță, una dintre cele mai mari provocări ale organismului militar românesc, o experiență cu totul inedită, cu împliniri semnificative, dar și cu sacrificii dureroase, a avut ca principal obiectiv, asumat și susținut de întreaga națiune, revenirea statului român în marea familie a națiunilor democratice, interesate și implicate activ în procesul de asigurare și garantare a păcii și securității regionale și globale. Opțiunea aderării la structurile euroatlantice a fost, cu certitudine, una inteligentă și fericită, dictată de nevoia de aliniere la valorile lumii moderne, iar Armata României, principa-

lul artizan și motorul cel mai puternic al acestui efort național, și-a jucat acest rol, de actor fundamental al aderării, cu dăruire și profesionalism. Și, ca atare, trebuie să-i fie recunoscut cu prisosință. Coordonați de generalul-maior dr. Visarion Neagoe, în palmaresul căruia figurează multe alte victorii editoriale, unele dintre ele rod al prezenței sale active și responsabile în teatrele de operații, autorii din Comandamentul Operațional Întrunit "Mareșal Alexandru Averescu", angajați în această anevoioasă întreprindere au răspuns provocării și ne-au oferit, iată, un model de scriere profesionistă, argumentată de documente din sursă directă, cu reflecții, judecăți apreciative, dar și cu predicții asupra viitoarelor misiuni internaționale menite să contribuie la afirmarea rolului României de generator de securitate și stabilitate. O lucrare bine concepută structural, extrem de bogată în informații, fără a fi excesiv de tehnicistă, deși autorii, de bună seamă profesioniști ai domeniului, majoritatea dintre ei făcând parte din structurile care au coordonat și condus acțiunile detașamentelor românești în aceste teatre de operații, iar unii chiar au participat direct la aceste misiuni, au simțit nevoia să utilizeze terminologia specifică și să facă necesarele trimiteri la definițiile consacrate. O carte care oferă cititorilor, dar în mod special militarilor și, de ce nu, analiștilor militari clarificările și delimitările conceptuale privind participarea la aceste operații multinaționale. Mai mult, ea se prezintă ca un instrument deosebit de util pentru cei care sunt preocupați de modul de instruire, evaluare și exercitare a comenzii și a controlului operațional al structurilor participante la misiuni în afara teritoriului național. Lucrarea se încheie, deliberat poate, pentru o mai îndelungată reverberație în memoria afectivă și, mai ales, pentru o nedisimulată recunoștință a sacrificiului acestora, cu o mult prea lungă și dureroasă listă a pierderilor – răniți și decedați – în misiunile internaționale în perioada 1991-2009. O carte pentru care noi toți, contemporanii acestui segment al istoriei noastre recente, dar și cei care ne vor urma, trebuie să-i felicităm și să le mulțumim autorilor pentru că au îndrăznit și au trudit la făurirea ei. Demn de remarcat este faptul că în cuprinsul lucrării este prezentată participarea fiecărei structuri operaționale, începând cu Statul Major General și Comandamentul Operațional Întrunit "Mareșal Alexandru Averescu" și continuând cu toate unitățile și subunitățile luptătoare, angajate în acest efort comun, deosebit de solicitant, cu un grad de risc dintre cele mai ridicate. (Mircea Tănase)

EXPOMIL 2011

Bucharest • ROMANIA

September 22nd - 25th
7th edition

International exhibition for military equipment

www.expomil.ro

Media partners:

Co-organizers:

Organizer:

Member:

ROMANE